ÎNTRE MARSHALL ŞI VALEV

Viorel PALTIN

Neoferindu-li-se avantajele unui meritat, mult dorit şi îndelung aşteptat Plan Marshall, Românii s'au văzut până la urmă în postura de a recurge la o alternativă neinspirată, alegând, în disperare de cauză, o direcţie de semn contrar. Ei au optat din nou, la 26 Noembrie 2000 - a doua oară în ultimul deceniu - pentru un fel de variantă a anacronicului Plan Valev, pe care îl credeam definitiv încuiat în lada de vechituri a istoriei. În felul acesta, alegătorii noştri au plasat din nou viitorul în trecut, întorcându-se în tunelul timpului, într'un fel de văgăună din care păreau să fi ieşit.

Care să fie explicaţia acestui vot al deznădejdii, a acestei decise întoarceri în cuşcă? Pe locul prim se situează sărăcia groaznică, compactă în care trăieşte majoritatea Românilor. Coaliţia care s'a instalat la putere în 1996 n'a reuşit să onoreze aproape nimic din bombasticele promisiuni de mai bine, lucrurile mergând din rău în tot mai rău. Liderii politici s'au epuizat în cumplite lupte intestine, pe baza unui nenorocit de algoritm, constituit pe criteriul intereselor de grup sau de partid. Aceşti oameni au fost mult prea preocupaţi de scaunele lor, spre a mai lua seama la binele ţării.

Preşedintele Constantinescu, venit la putere pe un val de simpatie fără precedent, s'a dovedit confuz, incoerent şi inconsistent, instituţia pe care a condus-o plasându-se oarecum în afara vieţii. El s'a lăsat manevrat de tendinţele divergente din sânul coaliţiei guvernamentale, rupându-se de societatea civilă şi a recurs la abandon, ca un boxer prins în corzi de un adversar mult mai bine dotat şi mai abil condus din colţul ringului. Acum patru ani, Românii l-au investit cu o imensă putere, dar din nefericire n'a ştiut ce să facă cu ea.

Trecând peste bunele intenţii ale unor oameni din fruntea guvernului, partidele din Coaliţie s'au angajat într'o cursă *"qui pro quo"*, creând în interiorul executivului câteva falii, unele chiar mai redutabile şi mai păguboase decât opoziţia de stânga însăşi.

Pe fondul lipsei totale de organizare şi în condiţiile unui control inexistent sau total inadecvat, afacerile oneroase şi ingineriile financiare frauduloase au continuat cu mai mare amploare, statul manifestând o totală nepricepere în a-i prinde şi a-i pedepsi exemplar pe marii făptaşi. Milioanele de dolari ajunşi în buzunarele celor cu gulere albe sau albastru Unesco au fost suficiente spre a cumpăra orice fel de protecţie, în faţa unei justiţii corupte până în rărunchi, care nu se sfieşte să se împărtăşească din furt. Continuare în pag. 3

CITIŢI ÎN ACEST NUMĂR

articole semnate de următorii colaboratori din România:

Victor PALTIN	pagina 1
Dan BITU	pagina 2
Roland Cătălin PENA	pagina 3
Ana BADEA	pagina 3
Andrei BĂDIN	pagina 4
Ileana NICA	pagina 4
Alexe COSTA	pagina 5
Al MIHALCEA	pagina 5
Andrei I. RACOVIŢĂ	pagina 6
Aurel BĂDĂIAN	pagina 7
Adrian ANDRIEŞ	pagina 8
Prof. Valeriu ARBORE	pagina 10
C. SCĂEŞTEANU	pagina 24

ISSN 0705-8365

Preţul unui abonament anual 35 $ / 55 DM

CUVÂNTUL ROMÂNESC

THE ROMANIAN VOICE

THE LARGEST ROMANIAN NEWSPAPER IN THE FREE WORLD

ANUL 26 Nr. 287 - DECEMBRIE 2000 PUBLICAŢIE LUNARĂ EDITOR: GEORGE BĂLAŞU

CIRCULAŢIE IN AFARA CANADEI: AFRICA, ARGENTINA, ANGLIA, AUŞTRALIA, BRAZILIA, BELGIA, CHILE, DANEMARCA, ELVEŢIA, GERMANIA, GRECIA, FRANŢA, ISRAEL, ITALIA, IUGOSLAVIA, OLANDA, ROMÂNIA, SPANIA, S.U.A., SUEDIA, TURCIA, UNGARIA, NOUA ZEELANDA

TRIUMFUL PEDESERIST

Eugen BÂRSAN

Este vorba de cel dela alegerile parlamentare româneşti din 26 Noembrie 2000. De un triumf care te pune pe gânduri. Ce fel de gânduri? Foarte simplu, că scorul final l-a decis nu numărul de voturi pozitive, ci numărul de voturi negative. Pentrucă o importantă parte a României tăcute (a absenteiştilor) a refuzat să voteze. Lăsându-i astfel la vot şi la decizie pe oamenii lui Iliescu. Lucru care înseamnă o incapacitate cronică a Românilor de a lua parte activă la făurirea propriului destin. Încotro se va duce România, au decis cei care au ţinut să fie prezenţi, votând cu PDSR-ul. Prin absenteismul dela alegeri, care califică România tăcută, nu se vede deloc că în ţară s'ar fi produs o revoluţie. Dimpotrivă, se vede doar că criptocomuniştii au fost şi încă sunt.

Astfel, efectele atotdistrugătoare ale criptocomuniştilor se exercită şi pe mai departe. Adică, pe încă patru ani. Un alt timp de ţinere a ţării în dezechilibru şi năucire. Pentrucă PDSR întruchipează o perversiune politică pe care cei mai mulţi din electorat par a nu fi fost în stare s'o vadă. Şi, uite aşa, ei vor plăti cu vârf şi îndesat pentru triumful pedeserist. Numai că pe lângă votanţii PDSR, vor trebui să mai plătească (poate că şi mai cu vârf) şi cei care trăiesc în orizontul altor idealuri, altor idei. De remarcat însă că, în ceea ce are loc, unii prea plătesc şi alţii prea trăiesc.

În fond şi în fapt, alegerile triumfului parlamentar pedeserist ne demonstrează că ţara are de-a face cu o lume majoritară demnă de mentalitatea colectivistă (ca să nu zic comunistă). Iar cu colectivismul, prezentul şi viitorul României nu poate fi deloc luminos. Motiv pentru care tare mulţi sunt gata să-şi facă bagajele şi paşapoartele. Căci triumful pedeserist nu este decât ultima manifestare a prea originalei democraţii româneşti postrevoluţionare, desfrânate în chip şi fel. A unei democraţii care anihilează şi torţionează morala până la punctul de creare a hidoşeniei din politica şi din guvernarea operată de ea. PDSR va ţine şi pe mai departe ţara în furt, chiul şi şpagă.

Bineînţeles că votul PDSR a fost pus în mişcare şi de o fudulie afişată ce a atras o mare parte a electoratului care mai mult sau mai puţin s'a regăsit cu tovii pedeseristi. Astfel, este clar că mulţimea care a votat cu PDSR este de teapa pedeseristă, lipsită de orice conştiinţă. Dar dacă slugărnicia masei de mărunţi

Continuare în pagina 3

NAŞTEREA DOMNULUI

Pr.Dr. Petre POPESCU

Dumnezeu, din marea Sa dragoste faţă de făptura creată de El, a venit în lume, şi a trimis un om, contemporan cu Împăratul August şi Ponţiu Pilat, pe Iisus Hristos. El a fost om determinat, unul în sensul absolut al cuvântului, cu conştiinţă umană, cu libertate şi condiţie istorică. Prin El, omul se uneşte cu Dumnezeu şi prin El omul se îndumnezeieşte. Prin El, Dumnezeu vorbeşte omenirii şi se face accesibil. În istorie, Iisus Hristos reprezintă un eveniment unic, incomparabil şi definitiv. Dela El lumea şi istoria pot înţelege ceea ce sunt. Iisus Hristos asigură această consistenţă şi ţine în mâinile Sale, destinul oamenilor şi al popoarelor.

Neamul Românesc a crescut şi a fost ţinut împreună, de credinţă, de limbă şi de aspiraţii comune. Din impulsul credinţei s'au zidit Biserici. Limba s'a exprimat în versuri şi în scrieri pentru *"toată semînţia românească"*. Aspiraţiile, fie româneşti, fie creştineşti, sfârşesc în cuvântul frumos, MÂNTUIRE, atât pentru sufletul lui, cât şi pentru Neamul întreg. Tot ce s'a făcut durabil, felul cum s'a croit spiritual şi intelectual, omenia, bunătatea şi atitudinile lui multiple, s'au făcut din impuls dumnezeiesc.

Pruncul născut în Betleem a dat Neamului cunoaşterea demnităţii, iar ca act al Harului, înnoirea chipului său duhovnicesc. În acest fel a crescut în istorie şi în perspectiva mântuirii.

Evenimentul Naşterii şi l-a însuşit şi a prefăcut viaţa lui Iisus Hristos *"într'un mit crescut din vlaga pământului, pe care l-a culcat pe florile fânului şi l-a înfăşat în pânză de caier de mătasă, iar pentru odihna pribeagă a Sfintei Familii, a ales umbra rotată a mărului, fruntea pomilor în frumuseţea fructelor"*.

La sosirea acestui Sfânt Eveniment totul se transformă în imn de mărire. Lumina este în Biserici, în inimi, pe feţe, în case, în ochi, în vorbă şi în cântec.

Dorinţa de a atinge şi trăi în lumină, au avut-o totdeauna ai noştri. Să privim la gâtul întins al unei păsări din opera lui Brâncuşi, atrasă de înălţime şi de soare: Să ne amintim de o serie de colinde: *"Voi zori de ziuă"*; *"Ziorel de zi"*; *"Raza Soarelui, Floarea Soarelui"*; *"Sus în Slava Cerului"*; *"Colo sus şi mai în sus"* şi altele.

Dorinţa de a ajunge şi trăi pe plaiuri de lumină şi viaţă curată, este podoaba aleasă a sufletului românesc.

Vitalitatea creştinismului, se măsoară cu posibilitatea de jertfă a celor care-l slujesc şi cred în el şi a celor ce se dăruiesc total în mâinile sfinţitoare ale Mântuitorului Iisus Hristos, cum şi prin puterea de reacţie la provocările istoriei.

Numai pe idei divine s'a putut construi solid viaţa creştinească, cu tot ce presupune ea, cu Legea morală şi cu toate învăţăturile Mântuitorului Hristos păstrate în depozitul sacru al Bisericii.

Atâta vreme cât creştinismul a fost viguros şi-a atras în ograda sa minţi luminate şi devoţii până la sacrificiul suprem, afirmându-şi valoarea absolută cu crucea, cu fapta şi cu adevărul.

Continuare în pag. 4

editorial

POZIŢIA NOASTRĂ

Au fost şi au trecut ALEGERILE, cu surprizele şi cu smintelile pe care le-au adus. Oamenii au intrat în panică şi, pe bună dreptate, uitând însă că ei au votat fără nici o logică. Este foarte greu să înţelegi rezultatele acestor alegeri generale. Există tot felul de explicaţii, dar nu sunt destul de convigătoare. Sărăcia şi nemulţumirile nu puteau duce la acest vot dublu, pentru un fost preşedinte kaghebist vinovat de tot dezastrul ţării şi pentru un şovin extremist, care este foarte controversat.

Nici unuia din aceste două nume: Iliescu şi Vadim, nu i s'ar putea încredinţa poziţia de preşedinte al ţării. Primul este încorsetat în carapacea unei ideologii perimate, de care abia a scăpat poporul român. El s'a dovedit incapabil să priceapă evoluţia societăţii româneşti şi să rezolve problemele fundamentale ale acestei societaţi. După o mulţime impresionantă de documentări publicate în ziarele contemporane, în care se arată implicarea acestuia în afaceri frauduloase, el este vulnerabil pentru cea mai înaltă poziţie de conducere în Statul Român.

Afacerile în care a fost implicat au devenit foarte cunoscute în afara graniţelor ţării, aşa încât şi-a pierdut încrederea străinătăţii, după cum reiese de fapt din publicaţiile americane şi europene. El este cel care a împiedicat timp de 10 ani orice progres în viaţa naţională.

În trecutele guvernări, Iliescu a fost un adevărat dictator, care a făcut posibile toate corupţiile, ce au dus la decapitarea ţării şi a vistieriei ei. El este cel care a împiedicat şi i-a marginalizat pe toţi cei care au luptat împotriva dictaturii comuniste, adevăraţi oameni capabili care, cu trecutul lor anticomunist, prin martirajul lor din temniţe sau din Exil, erau îndreptăţiţi şi puteau forma o dreaptă politică, ce putea să ducă la refacerea ţării.

Al doilea candidat, greşit numit *"extremist de dreapta"*, nu este decât un comunist şi oportunist şovin. În haosul politicii româneşti, cu adevărat, el este un caz unic. De aceea este greu pentru noi cei din Exil de a explica suportul electoral de care s'a bucurat acest candidat. Lipsit de un program de conducere, care să aducă o soluţie juridică a situaţiei din ţară, acest măscărici naţional, dotat cu un delir verbal, minte şi înşeală fără a clipi din ochi.

Poporul care i-a votat pe Iliescu şi Vadim ştia foarte bine ce au făcut şi ce vor putea face în viitor aceşti aleşi. Nerăbdarea electoratului şi supărarea lui faţă de guvernarea precedentă a dus la alegerea unor oameni care nu trebuiau aleşi. Acest lucru ar trebui să fie un semnal de alarmă al limitei răbdării, care poate duce la explozii pentru o adevărată curăţenie a stângismului obositor şi putred.

Este un punct de sprijin pentru o viitoare revoluţie naţională, fiindcă nu mai este nimic la care s'ar putea apela pentru salvarea ţării. Ultimele rămăşiţe comuniste nu au fost aruncate peste bord. Numai când acestea vor fi definitiv extirpate, când principiile marxiste vor fi aruncate la gunoi, se va putea trece la redresarea morală şi socială a poporului român.

Cu aceste certitudini, ne fixăm linia de orientare şi poziţia noastră. Poziţie care izvorăşte din credinţele noastre naţionale, care ne-au călăuzit până acum şi ne vor călăuzi şi mai departe. Noi nu putem lăsa şi întoarce spatele neamului românesc, nici atunci când acesta face greşeli costisitoare pentru viaţa lui istorică.

Noi vom continua lupta noastră de demascare a neocomuniştilor din România, fără întreruperi şi ezitări, căci avem certitudinea dreptăţii poziţiei noastre româneşti. Vom vorbi răspicat, documentaţi pe realitatea politică din ţară.

Exilul să-şi reia misiunea pe care a avut-o în trecut. Eforturile noastre, ale celor din afara hotarelor ţării, prin maturitatea politică obţinută, pot închega ceva trainic, major şi demn de luat în seamă de forurile conducătoare din ţară.

Noi vom opta pentru adevăr şi dreptate, care nu contrazic decenţa şi nu depăşesc logica politică.

Conducătorii politici din România au obligaţia să îndrepte situaţia din ţară. Numai prin construirea unei societăţi naţionale, a unei culturi şi civilizaţii proprii, specifice, pe baza unor principii morale, de un umanism creştin, se va putea asigura o viaţă omenească poporului nostru, astăzi zăpăcit de gângăveala absurdă a principiilor marxiste.

Intrăm în anul nou ce vine cu dorinţe de mai bine. Încercăm să ne domolim durerea şi supărarea şi ne mulţumim cu speranţa creştină, pe care ne-o aduce Naşterea Domnului.

În lumina acestei speranţe creştine, ne vom călăuzi paşii noştri, în anul acesta atât de controversat, care se deschide înaintea noastră.

Promitem că vom fi alături de cei din ţară, că nu îi vom abandona şi vom ajuta la consolidarea unităţii naţionale a acestui neam din Carpaţii danubieni.

Acesta este misiunea noastră şi poziţia de viitor a acestei publicaţii.

George BĂLAŞU

RADIOGRAFIA UNUI DEZASTRU

——George GEORGESCU——

Rezultatul alegerilor parlamentare şi prezidenţiale din luna Noembrie din ţara noastră poate fi considerat un dezastru, echivalent ca magnitudine unui seism politic cu consecinţe incalculabile. Deşi marea majoritate a analiştilor l-au prevăzut şi au atras atenţia asupra lui cu mult timp înaintea scrutinului, şocul provocat la toate nivelurile ne-a descumpănit, transformând realitatea într'un adevărat coşmar. Sperasem că alegătorii vor intui pericolul care planează asupra României în cazul unei victorii a PDSR şi PRM, urmate de eliminarea partidelor de centru-dreapta din Parlamentul ţării. Nu s'a întâmplat acest lucru dintr'o multitudine de motive, pe care vom încerca să le analizăm în cele ce urmează.

Mai întâi a fost marea trădare liberală care, din orgolii neîmplinite, s'au retras din cadrul CDR, propunând candidaţi pe liste proprii atât la alegerile locale, cât şi la cele parlamentare şi prezidenţiale. Rezultatul s'a văzut prin pierderea Primăriei Municipiului Bucureşti, unde omul de afaceri George Pădure, convertit peste noapte la liberalism, i-a diminuat şansele candidatului CDR, pierzând fără drept de apel cursa în favoarea lui Traian Băsescu, cu care a votat toată lumea de teamă să nu ajungă Primăria Capitalei în mâna candidatului PDSR, Oprescu. Pentru alegerile prezidenţiale, liberalii au tatonat la început posibilitatea unei fuziuni cu ApR, acceptând propunerea candidaturii lui Teodor Meleşcanu pentru funcţia supremă în Stat, după ce îl abandonaseră fără scrupul pe Emil Constantinescu, renunţând apoi şi la Meleşcanu cu aceeaşi lipsă de consecvenţă. Ultima lor găselniţă a fost *"tehnocratul"* Teodor Stolojan, pe care l-au convins să se înscrie în PNL (sindromul Pădure) şi să candideze pentru fotoliul dela Cotroceni, fiind şi el eliminat încă din primul tur. În felul acesta, dreapta fiind măcinată din interior de oportunismul liberalilor manipulaţi de Valeriu Stoica, a fost o sarcină relativ uşoară pentru Iliescu şi Vadim Tudor să câştige în faţa unor adversari diviza ţi, care se atacau între ei cu o virulenţă neobişnuit de mare.

Printre motivele principale ale acestui dezastru, se poate socoti şi prestaţia lamentabilă a Justiţiei, care nu a dat nici după 10 ani sentinţele cuvenite în crimele Revoluţiei, ale Mineriadelor, în zecile de procese intentate împotriva lui Vadim Tudor, ca să nu mai vorbim de Curtea Constituţională care a respins absolut toate contestaţiile depuse împotriva participării lui Ion Iliescu pentru al treilea mandat prezidenţial. În mod firesc populaţia şi-a manifestat nemulţumirea pentru faptul că vinovaţii marilor excrocherii sunt liberi, procesele lor trenează, în timp ce micile infracţiuni sunt instrumentate şi se dau sentinţe în regim de maximă urgenţă. Sunt cunoscute de asemenea condamnările abuzive împotriva unor jurnalişti care au demascat afacerile necurate ale unor potentaţi pedeseriştii, inclusiv ale unor magistraţi corupţi moral.

Un alt motiv este lipsa unui sprijin adecvat din partea Occidentului. În timp ce Polonia şi Ungaria au primit din partea organizaţiilor financiare occidentale ajutoare în valoare totală de 60 de miliarde de dolari, în cea mai mare parte nerambursabili, ţara noastră a fost ajutată mai mult cu sfaturi precum acela al îngheţării salariilor în timp ce preţurile libere urcau o curbă aberantă, iar investiţiile din străinătate mergeau cu priorităte în ţările admise în Pactul Nord-Atlantic pentru a le mări capacitatea economică. Pe de altă parte, măsurile nepopulare ale reformei, care au dus la crearea unei mase de şomeri de un milion de oameni cărora nu li s'a oferit practic nici o altă posibilitate de subzistenţă, au lovit clasa cea mai numeroasă şi mai exploatată în vechiul regim. Alături de ei au avut de suferit şi pensionarii, ale căror venituri nu le permiteau nici măcar să-şi cumpere medicamente şi să achite cheltuielile de întreţinere exorbitante cerute de regiile autonome, ai căror directori au salarii de ordinul zecilor de milioane de lei.

Decepţia alegătorilor înşelaţi în aşteptările lor, s'a putut vedea în numărul mare al celor care nu s'au prezentat la urne, absenteismul a aproape jumătate din populaţia cu drept de vot fiind atât de mare încât ar trebui să constituie un semnal de alarmă pentru toate formaţiunile politice din ţara noastră. În realitate CDR nu a fost învinsă de PDSR şi PRM, ci de cei 43% dintre alegătorii dezamăgiţi de neînţelegerile din cadrul Coaliţiei guvernamentale, în care, cu excepţia PNŢCD, toate celelalte componente ale Puterii au practicat o politică duplicitară şi scandaloasă.

Eliminarea CDR din rândul partidelor parlamentare face parte din acest tablou dezolant şi s'a datorat mai multor cauze. În primul rând a fost războiul total dezlănţuit împotriva lor de către absolut toate formaţiunile politice, în special de către PNL-Stoica, cel care a căutat prin orice mijloc să lichideze polul formaţiunilor ce devenise un catalizator al noului curent de centru-dreapta cu mare priză în special la tineret. În al doilea rând a fost dorinţa PNŢCD de creare a unei structuri politice a mai multor partide, pentru a se stabili o bază de sprijin a candidaturii lui Mugur Isărescu, deoarece acesta declarase că nu se va înscrie în cursa electorală decât dacă va fi sprijinit de mai multe formaţiuni politice. În felul acesta conducerea PNŢCD a trebuit să accepte pretenţiile fără acoperire ale ANCD (Victor Ciorbea) de a intra în Convenţie nu prin asimilare, ci prin alianţă. Acelaşi lucru s'a întâmplat şi cu Uniunea Forţelor de Dreapta, precum şi cu Partidul Moldoveniilor şi al Ecologiştilor, ceea ce a dus la creşterea pragului electoral la 10%, pe care nu l-au putut trece. A fost o penalizare a electoratului, dezamăgit de faptul că PNŢCD a fost considerat autorul tuturor neîmplinirilor din ultimii 4 ani de guvernare. Nimeni nu a înţeles însă că toate concesiile pe care le-a făcut PNŢCD au avut scopul de a asigura stabilitatea guvernelor de după 1996 şi nu în ultimul rând protejarea Instituţiei Prezidenţiale împotriva celor care vânau greşelile, reale sau imaginare ale lui Emil Constantinescu.

Continuare în pagina 4

ROMÂNIA SPRE O CRIZĂ POLITICĂ DE PROPORŢII

——Dan BITU——

Rezultatul alegerilor parlamentare din România, analizat la rece, scoate în primul rând în evidenţă faptul că România va putea fi cu greu guvernată în următoarea perioadă. PDSR, fostul aliat al PRM până în 1996, nu doreşte o alianţă acum cu partidul lui Vadim, deoarece astfel s'ar compromite pe plan internaţional, pierzând tot spijinul pe care cu greu l-ar putea obţine din partea Occidentalilor. PDSR ştie foarte bine că o alianţă cu PRM va avea astfel rezultate catastrofale şi costuri enorme pentru partid.

Dilema duetului Năstase-Ilici Iliescu în privinţa colaborării cu PRM şi Vadim Tudor s'ar putea să se sfârşească prost pentru PDSR. În primul rând datorită faptului că în interiorul PDSR există o puternică fracţiune care doreşte o alianţă cu PRM. Această fracţiune nu doreşte să ţină cont de avertismentele Occidentului sau de posibila izolare internaţională.

Reprezentată de foştii activişti şi securişti, aceşti pedeseriştii se identifică perfect cu Vadim. Aşa cum însuşi Ion Iliescu s'a identificat până în 1996, detaşându-se acum numai din considerente de imagine externă.

PDSR ameninţă că va forma un guvern minoritar sau, în cazul în care Vadim va câştiga alegerile, va lăsa PRM-ului sarcina să formeze viitorul guvern. Deşi câştigător, PDSR se află acum într'o criză de proporţii. Dilema participării la guvernare alături de PRM poate duce la ruperea partidului în două sau în mai multe aripi.

Cert este că România se va afla într'o situaţie extrem de proastă din punctul de vedere al guvernării. Se prevede o instabilitate guvernamentală care va arunca în aer toate planurile făcute de PDSR privind stabilitatea României în cazul în care va câştiga alegerile. Aşa se şi explică atmosfera de doliu existentă la sediul PDSR imediat după anunţarea rezultatelor alegerilor.

Din păcate, dreapta românească (nu extremistul şi şovinistul PRM), aproape decimată după aceste alegeri pare să nu înţeleagă nici acum urgenţa coagulării într'o Opoziţie credibilă. Singurul lucru pe care trebue să-l facă este promovarea unor personalităţi noi şi să aştepte compromiterea PDSR şi PRM. Iar modalitatea care se prefigurează pentru PDSR şi PRM pare a însemna o perioadă mult mai grea decât cea pe care a avut-o PNŢCD alături de falşii săi aliaţi, PNL, dar în primul rând PD.

CĂTRE CORESPONDENŢI

Rugăm pe toţi corespondenţii noştri să trimită articolele spre publicare până la data de 15 a lunii precedente editării ziarului. Redacţia ziarului nu asigură publicarea articolelor nesosite la sediu până la această dată.

CĂTRE CITITORI

SPRE CUNOŞTINŢĂ: Ţinem să facem cunoscut că Redacţia acestui ziar nu împărtăşeşte întotdeauna ideile şi punctele de vedere ale colaboratorilor din articolele semnate.

AM ALES...PÂN'AM CULES...

Mihaela MOISIN

Am ales pân'am cules: un partid de stânga la guvernare (probabil) şi un partid tot de stânga, dar extremist-şovinist, în opoziţie. O să mai fie şi cealaltă opoziţie, tot de stânga, care însă va susţine toate hotărîrile luate de Guvern, pentru a contracara extremism-şovinismul.

Mai avem de cules, un preşedinte, care însă ne va indica doar dacă România va fi complet izolată pentru următorii patru ani (sau, cine ştie... poate mai puţini, depinde când se va trezi poporul român), ori va fi numai parţial izolată. Indiferent ce alegem, tot rău o să fie.

Nu ştiu cum se face, dar a rămas să alegem între cei doi implicaţi în cele mai multe procese, şi între ei şi cu alţii.

Cu Vadim preşedinte, tot Occidentul ne va întoarce spatele, ne va izola, datorită extremismului şi şovinismului lui. Degeaba declară el că l-au votat şi minorităţile din România (Unguri, ţigani şi Evrei), degeaba se laudă cu bunele sale relaţii cu minoritarii. Dacă de exemplu, l-ar fi votat, chiar parţial, Ungurii (aşa cum susţine), atunci UDMR-ul nu s'ar fi ales cu asemenea procentaj în alegeri. Asta seamănă cu situaţia acelor candidaţi la preşedinţie, care au prezentat lista de 300.000 de semnături pentru candidatură, dar au obţinut mult sub 100.000 de voturi la alegeri.

Vadim Tudor şi-a schimbat înfăţişarea după victoria obţinută la alegerile din 26 Noembrie, apare ras, tuns şi frizat, îmbrăcat după ultima revistă de modă, iar în ziarul lui se prezintă ca un mieluşel, gata de pace şi colaborare cu toată lumea. Mai zice şi el la supărare, că de... oameni suntem, dar mitraliera lui este de fapt scrisul lui usturător. Pentru a ne convinge de intenţiile lui de integrare euro-atlantică, i-a scris şi *"fratelui George"* (Bush), frate de suferinţă, dându-i sfaturi ce psalmi ar trebui să citească seara, la culcare. Săratul *"frate George"*, dacă scrisoarea lui Vadim va cădea în mâinile Democraţilor... adio preşedinţie, cu asemenea *"fraţi"*.

Ca Alcibiade însă, injuriile, ameninţările cu trimiterea la *"canal"* a ziariştilor, punerea la punct a ţiganilor etc. continuă. Adevărata lui faţă a fost spoită doar pe prima pagină pentru perioada alegerilor prezidenţiale. Cât despre programul partidului său, nu se ştie încă, probabil pentrucă nu există; Vadim Tudor a fost luat şi el prin surprindere de avalanşa de voturi pe care obţinut-o. A visat-o, e adevărat, dar n'a crezut-o realizabilă.

Cu Iliescu preşedinte, şi guvern pedeserist, tot izolaţi vom fi, cel puţin pentru început. Căci Occidentul nu poate avea încredere în cel care a adus minerii în Bucureşti în atâtea rânduri, că nu mai ţine nici el minte.

Singurul lui avantaj va fi numirea lui Mircea Geoană în postul de Ministru de Externe, care indiferent de culoarea guvernării din ţară, ca ambasador al României în USA, el a urmărit, şi a reuşit să-şi facă relaţii la Washington, cât şi în *"diaspora"*.

Pentru noi ce din Exil, numirea D-lui Geoană în acest post, nu a fost o surpriză. Căci el este acela ce l-a introdus pe Iliescu în cercurile diplomatice americane şi tot el a fost cel ce a numit diferite persoane, străine de neamul românesc, ca şefi ai unor organizaţii, care se pretind a reprezenta pe Românii din Statele Unite şi chiar Canada.

Toată lumea încearcă să dea explicaţii rezultatelor acestor alegeri, mai de pomină ca cele din Duminica Orbului. Explicaţiile sunt importante pentru a şti ce se poate face în viitor în evitarea unei situaţii asemănătoare. Dar mai important cred că este însă ce se va întâmpla imediat, iar nu peste patru ani.

După măsurile pe care guvernul pedeserist le va lua ca*"toată lumea să aibă cele necesare pentru a ieşi din iarnă"*, cu toată agitaţia normală de sărbători şi după, deszăpeziri etc., în primăvară poporul se va trezi la realitate. Şi va cere ca guvernul să-şi îndeplinească promisiunile: mărirea salariilor, locuri de muncă cu ghiotura, mărirea pensiilor etc., când de fapt Ion Iliescu va fi forţat să pună în aplicare o serie de măsuri de reformă în 100 de zile, ori... nu va primi nici un ajutor dela Uniunea Europeană, FMI etc. Şi atunci, cum va putea să-şi respecte promisiunile?

Cât despre toate procesele şi afacerile descoperite, cu poticneli e adevărat, în timpul celor patru ani de guvernare democrată, cum ar fi *"firul roşu"*, *"afacerea Adrian Costea"*, Megapower, Ţigaretele, şi câte altele, vor fi ascunse din nou pentru încă lung timp, căci cei implicaţi au toţi în continuare imunitate parlamentară.

Am ales, până am cules.

TRIUMFUL PEDESERIST

Urmare din pagina 1

faţă de nomenclatura PDSR mai poate fi de înţeles, lichelismul afişat de pretinşi intelectuali provoacă greaţă. Ei fac tovărăşie cu mârlanii propuşi mereu de PDSR ca oameni (parlamentari) de bază. În alte cuvinte spus, cu afacerişti venali. Cei ce se aseamănă se adună, peste o mulţime frustrată ignorată şi, din păcate şi ignorantă. Cu un asemenea electorat şi cu o mascotă pedeseristă ca Iliescu, nu-i de mirare că ce are loc în democraţia din ţară provoacă silă şi tristeţi. Numai că, în cazul actual al ţării, tristeţile nu sunt dulci ci sfâşietoare. Sunt tristeţi care ating statura verticală a Românului. în sensul că pare că sunt tot mai puţini cei care îşi aleg politica idealurilor etico-naţionale ca pe o vocaţie, ca pe o menire a propriei vieţi.

Iar în ceea ce priveşte partea cealaltă, a fost o campanie electorală fără pregătiri de fond. Vârfurile partidelor politice de centru-dreapta au apărut în lumina reflectoarelor cu oferte electorale cărora le-a cam lipsit esenţa a ceea ce oamenii cer şi aşteaptă. E vorba de oameni dezamăgiţi de reprezentanţii clasei politice aleşi în 1996 să conducă treburile ţării. Dar oricât de vinovată ar fi coaliţia CDR pentru dezamăgirile aduse, tot nu se justifică sancţionarea ei printr'un vot majoritar dat celor mai compromişi dintre compromişi, cari alcătuiesc PDSR-ul învingător, precum şi radicalului PRM. Astfel, punând laolaltă toate cele negative legate de electorat şi de alegeri, nu putem decât să zicem *"ca la noi la nimeni"*.

Şi cu multă dreptate putem gândi şi spune acest lucru când vedem cum în societatea românească ticăloşilor şi corupţilor le cresc acţiunile în loc să le scadă. Este ceea ce a demonstrat în special votul pentru parlamentare. Este ceea ce mai demonstrează şi paradoxul creat de Iliescu, când a rostit cuvintele *"eterna şi fascinanta Românie"*. În ceea ce priveşte viaţa cea de toate zilele a Românilor nu putem decât să admitem că ea e mult *"fascinantă"* doar pentru *"pedeseriştii"* nomenclaturişti şi deci în nici un caz şi pentru masa poporului.

Am fi vrut ca alegerile să pună capăt unui asemenea paradox. Dar ţara a ajuns, după cum se vede, atât de ticăloşită încât în loc să-i tragă la răspundere pe cei care o jecmănesc, îi acceptă cu nepăsare şi chiar îi răsplăteşte cu un vot de alegere.

Drept urmare, criza prin care trece ţara, e profundă. Şi soluţia de salvare e numai una. O terapie în valorile tradiţionale ale moralei, care să poată duce la punctul de rupere totală de cele rele generate de comunism, ca să se poată ajunge la partide curate şi politicieni decenţi. Numai aşa dela întuneric şi bălăceală politică se poate ajunge la ochi limpezi, care să acţioneze ca un detergent. Căci de zece ani se trăieşte într'o Românie jefuită, în care marii vinovaţi nu sunt pedepsiţi deloc sau în cel mai bun caz primesc doar pedepse minore. Dar, din păcate, până să se poată ajunge la terapia necesară, Ion Iliescu are mai mult sau mai puţin un drum uşor fiindcă el face politică în faţa unui electorat fără memorie.

Este fără îndoială greu de acceptat triumful pedeserist, care întăreşte încărcătura gravă din spatele destinului naţional, prelungind fără termen ieşirea ţării din noapte şi din structura făurită de marele cismar naţional. Până una alta, în loc ca ţara să se lepede de comunişti, comuniştii leapădă ţara de anticomunişti.

Eugen BÂRSAN

LUPA POLITICĂ

SINUCIDERI VESELE, ŞI SINUCIDERI, OARECUM, TRISTE

Roland Cătălin PENA

Ion Iliescu le-a mulţumit Duminică seara, după apariţia primelor estimări, *"tuturor Românilor" care s'au prezentat la vot şi care au arătat lumii că România este o ţară normală, cu cetăţeni responsabili"* şi, care zic eu, au pierdut alegerile. La un procent de aproape 40 la sută al PDSR, aflat în fruntea plutonului formaţiunilor politice, alegerile au fost câştigate de cei care au refuzat să voteze, cu 43,5 procente. într'o ţară cu aşa cetăţeni responsabili, e mai mult decât normal să câştigi fără să participi. România tăcută, deh!

Tot preşedintele PDSR a pus întreaga responsabilitate pentru ascensiunea lui Vadim şi a PRM în cârca partidelor aflate la guvernare după 1996. Adevăr grăit-a, fără putinţă de tăgadă, Ion Iliescu, însă a pus cam repede punct. CVT a cucerit electoratul, atât pentru el cât şi pentru partid, promiţând pe dracu' şi pe lacu', pe fondul sărăcirii populaţiei de care nici guvernarea de până în 1996 nu este deloc străină. Iar când Vadim strigă, că nu-l doare gura, *"Jos Mafia"*, e limpede pentru norod că nu stă să aleagă între mafioţii actualei şi fostei guvernări. Că preşedintele PRM împarte mafioţii în buni (care cotizează la el) şi răi (care încă nu i-au dat cotizaţia) e altă mâncare de peşte, pe care Ion Iliescu a evitat s'o servească electoratului, fiind prea preocupat să dea la cap Convenţiei care, săraca, se sinucisese de multişor. Cum şi-au făcut-o ţărăniştii cu mâna lor e o pilduitoare poveste cu proşti şi fuduli, că sunt destui. Să-ţi ridici singur spânzurătoarea electorală dela cinci la zece la sută, când te afli pe tobogan, mai rar aşa inteligenţă politică. Şi nici nu trebuia să-şi pună ei mintea la treabă, era suficient să se uite în grădina PDSR, care făcuse alianţă electorală cu PSDR şi PUR, fără să se complice.

Treaba e că, după toată tărăşenia, chiar dacă a câştigat, PDSR nu se simte deloc bine. Dacă se aliază cu PRM, ar realiza o majoritate parlamentară confortabilă, dar s'ar alege praful şi de fărâma de imagine pe care o are afară. Să lase PRM în opoziţie, iar ar fi de belea. Ar creşte Vadim şi ai lui, în treipatru luni - în care să facă pe necuratu'n patru şi tot nu poate nimeni să amelioreze nivelul de trai, cât Făt-Frumos într'un cincinal. Şi atunci să te ţii, la anticipate! E tare interesant cum va ieşi din dilema asta Adrian Năstase. O posibilă rezolvare ar fi - o să râdeţi ori o să plângeţi, după caz - să iasă Vadim preşedinte. Adică să fie în situaţia să facă, nu doar să dea cu fleanca.

Şi nici n'ar fi aşa periculos, izolat la Cotroceni de un cabinet majoritar pedeserist, care ar putea cuprinde şi un dolănescu-doi pentru ca poporul să se vindece definitiv, vorba poetului, de gurişti. Un diplomat abil ca Adrian Năstase ar putea măcar încerca să convingă marile cancelarii vestice că peremiştii ăştia trebue sinucişi de mici.

PRM, pus măcar într'un colţişor al puterii. Mamă, ce sinucidere veselă, după alegerile astea triste!

ZILELE LUI PETRE ROMAN ÎN FRUNTEA PD-ULUI SUNT NUMĂRATE

Ana BADEA

Una din cele mai ruşinoase înfrângeri în alegerile prezidenţiale a obţinut-o liderul PD, Petre Roman. Cu toate forţările şi efectele de campanie, Petre Roman nu a obţinuit decât 3 procente, nici măcar jumătate din cât a obţinut partidul său la alegerile parlamentare. într'un cuvânt, o primă concluzie arată că Roman nu mai este dorit nici de membrii şi de susţinătorii Partidului Democrat.

Imediat după anunţarea rezultatelor în direct la principalele posturi de televiziune, Petre Roman era livid. Intrat în campanie cu deviza *"El poate"*, Petre Roman a dovedit că nu a putut, că tot jocul duplicitar din ultimii patru ani l-a dus numai în coada candidaţilor la preşedinţie.

Un eşec ruşinos care ar trebui să se finalizeze cu debarcarea lui Roman dela conducerea Partidului Democrat. O debarcare care se coace undeva în Bucureşti, mai precis la biroul dela Primărie al lui Traian Băsescu, cel care nu pare deloc mulţumit că Petre Roman trage partidul în jos.

ÎNTRE MARSHALL ŞI VALEV

Urmare din pag. 1

La toate acestea s'a adăugat presiunea venită din exterior, din partea instituţiilor financiare internaţionale, care cu o mână flutură steagul integrării euro-atlantice, iar cu alta ţin o linguriţă cu care dau marelui bolnav al Europei de Est picături contra durerilor.

Era previzibil că, în absenţa unui plan cuprinzător gen Marshall, Românii se vor întoarce în cele din urmă într'o cuşcă percepută ca un rău mai mic decât zona gri, înconjurată total de pereţi protectori. De altfel, reacţiile unor mari mase de oameni pot fi anticipate, programate şi perfect controlate cum au fost în întâlnirile dela Yalta şi apoi la Malta, când s'a operat o mică şi înşelătoare corecţie de factori. Aşa se face că acum, luând cărbunii cu mâna noastră, vom putea vira către un tip de plan gen Valev, spunând adio la *"Moldova"* - citeşte Basarabia, Bucovina de Nord, Herţa, Cadrilater şi altele...

Alături de succesul răsunător al PDSR, se înscrie reuşita ultra-radicalului PRM, condus de durul demagog Vadim Tudor, care şi-a însuşit fraudulos şi în mod mecanic idei şi sloganuri de dreapta, pe care le agită şi le amestecă într'o retortă de stânga, cu limbajul său patriotard, împănat cu citate din istorie, care a căzut pe fondul unei totale lipse de discurs patriotic şi pe terenul unui dispreţ manifest al celorlalte partide şi chiar al unor intelectuali inconştienţi faţă de valorile naţionale sacrosancte, de atâtea ori batjocorite de *"Europenii noştri de nicăieri"*, spre a cita expresia lui O. Paler. Românii au o mulţime de racile, dar îşi iubesc totuşi patria...

În sfârşit, alegătorii n'au ezitat să-l sancţioneze pe junele primadonă Petre Roman. Deşi partidul său a obţinut note mai mari decât liderul, vom asista totuşi la planarea PD-iştilor, cel puţin pentru patru ani într'un con de umbră, vreme în care vor sta ceva mai departe de masa cu ciolănişti de speluncă cu intrigi. O spaimă usturătoare s'a dat deopotrivă PNŢCD şi aliaţilor lor din CDR 2000, care vor avea timp să înveţe lecţia potrivit căreia nu se poate încheia un mariaj *"du reson"* între oi şi lupi, oile fiind proverbial de blânde şi proaste, iar lupii proverbial de fioroşi şi flămânzi. Cât priveşte pe liberalii lui Quintus şi Stoica, electoratul i-a votat mai bine, poate întrucât le-a *"citit"* tendinţele de stânga... Meleşcanu şi ApR-ul său au călătorit pe valurile speranţei, după principiul *"aflarea în treabă la Români"*... Ca şi ţărăniştii, PD-iştii, UFD-iştii lui Vosganian sau ANCD-iştii lui Ciorbea etc., ei vor scoate sunete în afara imaginii, în cadrul unei eventuale alianţe extraparlamentare, unde se vor vorbi... discuţii. Restul e tăcere, aprehensiune şi durere.

Cu toate acestea, în faţa măriei sale alegătorul sunt obligat să-mi scot pălăria, chiar când acesta e un imbecil total. Este ceea ce fac; o scot ca să n'o mai port niciodată. De ce? Refuz să fiu înţeles.

VADIM, CREAŢIA SECURITĂŢII ŞI A LUI ILIESCU

Andrei BĂDIN

In perioada comunistă, Corneliu Vadim Tudor reprezenta, pentru cei care i-au urmărit evoluţia din acea perioadă, tipul de oportunist venal, dornic cu orice preţ de a urca în ierarhia de partid. Vadim reprezenta şi mijlocul prin care Securitatea arunca pe piaţă *"dezvăluiri"*... Să ne amintim de imunda revistă *"Săptămâna"*, scoasă de Vadim împreună cu mentorul său, plagiatorul de profesie, Eugen Barbu. În amintita revistă apăreau seriale fabricate de Securitate împotriva Exilului, a postului de radio *"Europa Liberă"*, a intelectualilor de marcă ai Exilului, ca Monica Lovinescu sau Virgil Ierunca. Scrib de casă al Securităţii şi versificator netalentat, poet de curte alături de Adrian Păunescu al cuplului Nicolae şi Elena Ceauşescu, Vadim reprezenta mizeria umană din perioada comunistă. Mizeria umană ridicată la rang de virtute, aşa cum erau antivalorile din acea perioadă. Vadim, ca şi Adrian Păunescu, Eugen Barbu şi alţii de aceeaşi teapă, erau creaţiile Securităţii.

Alergat în Decembrie 1989 pe străzile Capitalei de demonstranţii anticomunişti, Vadim şi mentorul său, Eugen Barbu au scos capul imediat după alungarea stăpânului lor Ceauşescu. Şi-au oferit imediat serviciile lui Ion Iliescu şi Petre Roman, pentru a scoate o revistă care să înjure Opoziţia. *"Lăsaţi-i pe mâna noastra şi îi facem praf"*, îi spunea Vadim lui Petre Roman în 1990. Şi au obţinut mână liberă din partea cuplului Roman-Iliescu şi au trecut la treabă. Astfel, *"România Mare"* şi mai apoi *"Politica"* au deschis în presa românească cea mai groaznică perioadă. Cea mai murdară. Timp de 19 ani, Vadim a scris în revistele sale cele mai groaznice lucruri despre personalităţi ale României. Neavând nici un reper moral, singurul argument fiind distrugerea adversarilor prin forţă, Vadim reprezinta culmea josniciei umane, exemplul degradării umane până la animalizare. Dementa ridicată la rang de virtute.

C.V. Tudor a reprezentat în toţi aceşti 10 ani tot ce poate fi mai murdar. *"Preten"* cu sinistrul Gaddafi, susţinător al criminalului Saddam Hussein, tovarăş de idei al lui Jirinovski, Vadim reprezintă în fapt un soi de amestec de Hitler cu Stalin. O combinaţie care a dat un personaj care ar trebui de urgenţă să fie cercetat de doctorii planetei, deoarece este un caz unic. Nebunie şi demenţă, ură şi răzbunare, Vadim este un personaj cu accente criminale. Iar dacă va avea guvernarea pe mână, va deveni un criminal în adevăratul sens al cuvântului. Un individ care nu are nimic sfânt.

Înconjurat de sinistre figuri ale generalilor şi coloneilor de Securitate, Vadim este reîntruparea lui Ceauşescu cu tot răul care a existat în personajul care a distrus România. Ascensiunea sa periculoasă în România va fi oprită, dar, numai după ce va fi lăsat să guverneze pentru ca susţinătorii săi credul să-l vadă pe falsul tribun aşa cum este. Dement, fără nici o idee economică, un NIMENI.

PRORGAMUL LUI VADIM

Analiştii curioşi au căutat să afle zilele acestea programul politic şi economic cu care Vadim şi Partidul România Mare ar urma să guverneze ţara. Surpriza a fost totală: falsul tribun şi acoliţii săi nu au nici un fel de program. Tot ceea ce au afirmat în campania electorală sunt minciuni sfruntate, nebazate pe nimic în realitate. De altfel, singurul *"program"* al lui Vadim şi al PRM-ului este: bâta şi pumnul. Aşa cum au dovedit în campania electorală când au încercat asasinarea unui tânăr la Craiova sau când susţinătorii lui Vadim au vrut să-l linşeze pe poetul Mircea Dinescu la Piatra Neamţ. Sau *modul original* de a trata ziariştii la sediul PRM, unde cei care sunt critici cu falsul tribun sunt pur şi simplu aruncaţi în stradă de gărzile lui Vadim, foştii securişti dela Divizia 5 a Securităţii şi a gărzii lui Ceauşescu.

Vadim şi *"pretenii"* săi nu sunt, de fapt, decât nişte golani violenţi. Aşa cum este şi Mircea Dragomir, sinistrul personaj care patronează imunda publicaţie *"Atac la Persoană"*. Aşa cum sunt aproape toţi din preajma lui Vadim, care vor fi propulsaţi acum în Camera Deputaţilor şi Senat. Ca de exemplu, Radu Ciuceanu, turnător la Securitate sau Ilie Neacşu, un alt personaj dubios, pe vremuri cenzor la proletcultista revistă *"Luceafărul"*, publicaţie a Securităţii, la fel ca şi *"Săptămâna"* lui Vadim şi Eugen Barbu. În rest, pentru culoare probabil vom avea parte de Ion Dolănescu şi Irina Loghin. Tabloul este completat de o grămadă de securişti şi miliţieni de frunte ai regimului comunist.

"Programul" lui Vadim se limitează la mitraliere şi execuţii pe stadioane, aşa cum probabil a învăţat *"tribunul"* dela amicul său, Saddam.

În rest, Doamne Fereşte!

CAUZELE OFENSIVEI NEOCOMUNISTE ŞI EXTREMISTE

Ileana NICA

PDSR şi PRM sunt câştigătorii alegerilor parlamentare, aceste partide putând obţine, în urma redistribuirii voturilor, circa 43-44 la sută pentru partidul lui Ilici Iliescu şi circa 24 la sută pentru partidul lui Vadim. În rest, marea surpriză a alegerilor este ratarea intrării în Parlament a CDR 2000, care nu a obţinut decât în jur de 6 la sută faţă de 10 procente cât avea nevoie pentru a accede în Parlament.

Presa internaţională ca şi analiştii români au comentat pe larg aceste rezultate care îndreaptă România spre zona gri a Europei şi poate va amâna pe termen mediu integrarea ţării noastre în structurile euro-atlantice. Explicaţiile sunt multiple, atât obiective cât şi subiective.

În primul rând, trebue amintit punctul de vedere al lui Adam Michnik, filosoful polonez, membru al Solidarităţii dela Gdansk, iar apoi redactorul şef al *"Gazetei Wbroycza"*, care spunea că *"extremismul este ultima boală a comunismului"*. În România, după Decembrie 1989, comunismul nu a fost decât reformat, dar nu în părţile importante, sistemul rămânând aproape intact. Distrugerea sistemului nu a avut loc nici după Noembrie 1996, când Opoziţia anticomunistă a venit la Putere. Nedorind, sau neputând face nici măcar reforma sistemului comunist, anticomuniştii au clacat. Guvernarea lor nu a adus o schimbare semnificativă nici în viaţa Românilor, care au fost nevoiţi să accepte scăderea dramatică a nivelului de trai. Pe acest fond, atât PDSR cât şi extremiştii comunişti de genul Vadim, au câştigat. Demagogi de profesie, aceştia au folosit situaţia economică proastă a ţării pentru a se prezenta în *"salvatori ai naţiunii"*. Vadim a preluat temele principale ale campaniei electorale ale CDR din 1992 şi 1996: Iliescu-KGB, Mafia, dreptul Românilor de a vorbi corect în faţa organismelor internaţionale. Violenţa lui Vadim a fost susţinută masiv de tinerii proaspăt ieşiţi de pe băncile liceului. Ei l-au văzut probabil pe acesta în întruchiparea eroului pozitiv din filmele americane, care face dreptate. Un soi de Robin Hood al timpurilor moderne. Din păcate însă, această aură a lui Vadim este total falsă. Vadim nu este un justiţiar, nu este un erou al timpurilor moderne.

Nu este decât un jalnic descreierat care se joacă cu România spre folosul său şi al gaştii de generali securişti care îl înconjoară.

Pe fondul de criză economică din România, personaje ca Vadim sau Iliescu pot păcali multă lume. Acum este o singură variantă pentru ca aceste false mituri ale Românilor să fie distruse: trebue lăsaţi să guverneze. Iar trezirea va fi foarte rapidă, căci nimeni nu poate crede că situaţia României se va schimba în bine. Din contră, se va schimba în rău.

În cazul în care Vadim va rămâne în opoziţie, atunci i se va face cel mai mare serviciu, va avea *"muniţia"* necesară pentru a putea obţine Puterea în 2004 sau mai devreme. Vrem nu vrem, singura soluţie este demitizarea lui Vadim prin punerea sa la muncă. Aşa vom pierde numai doi sau trei ani, nu opt.

NU UITAŢI !
REÎNNOIŢI-VĂ
ABONAMENTUL LA
CUVÂNTUL ROMÂNESC

RADIOGRAFIA UNUI DEZASTRU

Urmare din pag. 2

Una dintre cele mai mari greşeli ale Preşedintelui care a renunţat la cursa electorală, a fost că nu a luat în considerare sugestia fostului preşedinte al Poloniei Lech Walessa de a lichida în întregime reţeaua structurilor vechii Securităţi, care în final au reuşit să-l învingă, aşa după cum a declarat singur. Dorind să fie un preşedinte al tuturor Românilor, a dat posibilitate cohortelor de securişti să iasă la suprafaţă. Dacă prerogativele constituţionale nu-i permiteau să facă acest lucru, ar fi putut să numească oameni abilitaţi să pornească eradicarea societăţii de sechelele acestei odioase instituţii a statului comunist, care şi-a strâns rândurile şi a declanşat operaţiunile de intoxicare a alegătorilor cu fel de fel de scenarii, precum cel în legătură cu *"virusii"* cu care CDR şi preşedintele ţării urmau sa-l lichideze pe Ion Iliescu, ca să dăm numai un singur exemplu.

Ascensiunea comunistului extremist Vadim Tudor, care nu face un secret din admiraţia sa faţă de dictatorul marxist Ceauşescu şi soţia sa, constituie o altă faţă a dezastrului realizat de absenteismul celor care votaseră CDR în speranţa unei schimbări. Printre explicaţiile acestei opţiuni a unei mari părţi a electoratului, este şi faptul că populaţia trăieşte sub teroarea bandelor de borfaşi ai lumii interlope, care pun în pericol atât ziua cât şi noaptea viaţa şi avutul cetăţenilor. În declaraţiile sale din campania electorală, Vadim Tudor a spus că va lichida aceste bande, deşi nu a specificat cum va putea să o facă, atâta timp cât Europa este cu ochii pe ţările expuse pericolului întoarcerii la dictatură. (Vezi exemplul Austriei). Dacă unii tineri care l-au votat văd în el un *"justiţiar ultranaţionalist"*, un exponent al extremei drepte, fac o gravă confuzie. Curentul de dreapta a fost animat de lupta împotriva comunismului, iar previziunile lui Corneliu Zelea Codreanu în legătură cu soarta României în cazul în care trupele sovietice vor intra în ţara noastră, previziuni care s'au adeverit din păcate, ne arată că între naţionalism şi comunism există o prăpastie insurmontabilă.

Acest dezastru care a lovit ţara noastră, s'ar putea însă ca în final să ducă la decantarea apelor, iar ascensiunea lui Vadim să fie un cui în coasta lui Iliescu şi a acoliţilor săi, făcând imposibilă coabitarea acestor două curente de esenţă marxist-leninistă. În mod cert va exista la un moment dat un blocaj politic, care va duce la căderea noului guvern de stânga. De bine, de rău, CDR suportând toate neajunsurile unei coaliţii formate din partide cu programe ideatice diferite, a reuşit să-şi ducă totuşi mandatul până la capăt timp de patru ani. Rămâne de văzut câte luni va reuşi PDSR să se menţină la putere. Abia atunci vor gusta din pâinea amară a înfrângerii, când toţi cei pe care i-au amăgit cu promisiuni nerealizabile vor ieşi în stradă, se vor răscula şi îi vor trage la răspundere.

G.Georgescu

NAŞTEREA DOMNULUI

Urmare din pagina 1

Omul confruntat astăzi cu o moştenire teribil de grea, trebue să dea o luptă pe viaţă şi pe moarte, pentru a schimba, relele obiceiuri, în luminoase virtuţi: răul în bine, minciuna în adevăr, ura în dragoste, violenţa în bunătate, răzbunarea în iertare şi uitare. Fără schimbarea omului, nu poate fi vorba de schimbare socială, economică, politică şi religioasă.

Acest duh nou trebue să fie prezent în toate faptele omului, pentrucă numai aşa poate fi activ şi prezent la schimbarea mântuitoare atât de dorită, astăzi.

Naşterea Domnului din anul mântuirii 2000 ne vrea schimbaţi, transformaţi de valorile evanghelice, ne vrea curaţi şi receptivi la adevărurile divine şi ne vrea împăcaţi cu Dumnezeu Tatăl, cu Dumnezeu Fiul şi cu Dumnezeu Duhul Sfânt şi cu lumea în general şi cu omul în special.

Pr. Dr. P. POPESCU

REACȚIILE LIDERILOR POLITICI LA REZULTATELE ALEGERILOR PARLAMENTARE ȘI PREZIDENȚIALE

Ion Diaconescu (PNȚCD), președintele CDR 2000 a declarat după primele estimări ale rezultatelor alegerilor, că nu se aștepta la aceste rezultate. El a spus că nu reproșează nimănui ratarea intrării în Parlament, ci o consideră ca o bătălie pierdută, cum au mai fost în istoria PNȚCD în 1947 sau în 1990. Războiul în nici un caz nu va fi pierdut. El consideră că situația în care se află PNȚCD a fost determinată de campania extrem de negativă a adversarilor și foștilor prieteni. Toți aceștia au aruncat lucrurile rele spre PNȚCD, iar binele a fost dirijat la alții.

Noi mai sperăm, speranța e o virtute creștină, a spus Diaconescu. Indiferent de rezultatul alegerilor, PNȚCD nu va putea fi eliminat din viața politică. În ceea ce privește CDR 2000, Ion Diaconescu a arătat că urmează ca liderii acestei coaliții să discute dacă vor mai rămâne împreună în viitor.

Mugur Isărescu, candidatul independent la Președinție a afirmat că rezultatele obținute în primul tur de scrutin al alegerilor respectă votul cetățenilor României, care sunt suverani în deciziile lor. Votul cetățenilor României în ziua de 26 Noembrie a fost un vot pentru trecut, care arată că mai sunt lucruri care trebue reglate. Candidatul la Președinție a adăugat că regretă că CDR 2000 nu va intra în Parlament. Votul a reflectat o deplasare clară spre stânga, este un vot negativ, bazat pe promisiunile fără acoperire ale partidelor și ale candidaților care au avut câștig de cauză, conchizând că nu este optimist în privința următorilor patru ani.

El a mai afirmat că are în vedere și posibilitatea de a candida la alegerile prezidențiale din 2004, dar deocamdată se va întoarce la BNR, pentru a-și regla socotelile cu această instituție, fără a preciza dacă va rămâne la conducerea BNR.

Valeriu Stoica (PNL) prim-vicepreședintele formațiunii iberale, a afirmat că procentul PNL indicat de rezultatele alegerilor este o performanță notabilă, formațiunea liberală fiind singurul partid din fosta coaliție de guvernământ care va avea un număr mai mare de parlamentari decât la alegerile din 1996. Delegația Permanentă care se va întruni, va decide asupra participării partidului la guvernare într'o concentrare națională, fără PRM. Din punctul său de vedere, varianta cea mai probabilă este rămânerea în opoziție a partidului.

Varujan Vosganian (UFD), co-președintele UFD a declarat după rezultatele alegerilor că Românii vor avea mare nevoie de noi și UFD își va continua misiunea de onoare față de alegători.

Marko Bela (UDMR), președintele acestui partid a declarat că regretă foarte mult rezultatul obținut de CDR 2000, arătând că prin neintrarea acestei alianțe în Legislativ, dispare în totalitate dreapta eșichierului politic din Parlament. Mulțumind pentru sprijinul dat din partea comunității maghiare din România, el a declarat că speră ca celelalte formațiuni politice să contracareze ascensiunea PRM, printr'o anumită solidaritate. O alianță a UDMR cu PDSR va fi posibilă dacă acest partid va garanta realizarea dezideratelor Uniunii, a afirmat Marko Bela.

Teodor Meleșcanu (ApR), președintele formațiunii crede că rezultatul pe care l-a obținut în alegeri a fost cauzat de deprecierea rapidă a situației economico-sociale din țară. În campania electorală viciată și imorală, mesajul său nu a avut succes la electorat, din cauza numeroaselor sondaje de opinie falsificate, care nu au avut alt rol decât de a manipula electoratul.

Petre Roman (PD) președintele PD a arătat că atât el cât și PD și-au făcut datoria în ceea ce privește apărarea democrației și a interesului național. Erodarea partidului la guvernare a dus la rezultatul de acum. PD se va afla în opoziție.

Ion Iliescu (PDSR), arată că rezultatul alegerilor a confirmat faptul că partidul său este o forță importantă, de care trebue să se țină seama în viitoarea guvernare. Se înșeală cei ce cred că PDSR ar putea găsi soluții în trecutul totalitar sau în mesaje extremiste. El a menționat că PDSR nu are timp de răfuieli și răzbunări, dar cei vinovați de dezastrul din țară vor da socoteală prin mecanisme legale și constituțională. În ceea ce privește viitoarele alianțe de guvernare ale PDSR, Iliescu a spus că este prematur ca să stabilească acum cu cine va face alianță. Definitiv, o alianță cu PRM este imposibilă.

C. Vadim Tudor (PRM) declară că o alianță între PDSR și PRM se va realiza peste capul lui Ion Iliescu și peste capul meu dacă populația o va cere.

O URGENȚĂ, REFACEREA DIN TEMELII A PNȚCD

Alexe COSTA

Așă cum arată rezultatele alegerilor în acest moment trebue reconstruită dreapta politică în România. În principal este vorba de PNȚCD și UFD partidele cele mai importante din spectrul de dreapta. Țărăniștii au anunțat deja demisia conducerii și pregătirea Congresului extraordinar al partidului în Ianuarie sau Februarie anul viitor. Uniunea Forțelor de Dreapta nu au precizat foarte clar ce va urma după eșecul din alegerile trecute, precizând doar că va trebui să-și reorganizeze Secretariatul General al partidului și că UFD dorește să rămână în Coaliția existentă.

Din păcate, dreapta s'a prezentat difuză și neorganizată la aceste alegeri. A preferat crearea unei alianțe CDR 2000, care prin multitudinea partidelor componente a trebuit să fie pusă în situația de a obține 10 procente pentru a intra în parlament. Acest lucru nu a fost posibil datorită uzurii guvernării. Soluția inteligentă care trebuia să fie luată în primăvară, este încă urgentă acum: demararea unor negocieri care să ducă la o fuziune între diferitele partide ale dreptei sub sigla PNȚCD. Ne gândim la Uniunea Forțelor de Dreapta ca și la Alianța Națională Creștin Democrată, condusă de Victor Ciorbea.

Fără îndoială această fuziune și refacerea din temelii a PNȚCD poate avea succes numai dacă la vârful partidului lui Maniu și Mihalache se face o schimbare radicală. Ion Diaconescu și-a anunțat deja retragerea, dar același lucru trebuia să-l facă și Remus Opriș și Ion Mureșan, principalii pioni care au distrus PNȚCD în ultimii patru ani. Din păcate, PNȚCD nu are un lider puternic și charismatic în jurul căruia se pot strânge țărăniștii, ufediștii și anecediștii lui Ciorbea. Nu mai există Corneliu Coposu. Iar Dudu Ionescu sau Andrei Marga nu au personalitățile puternice necesare pentru a reclădi partidul din temelii și a deschide porțile societății civile. Poate un Ion Caramitru ar putea fi un lider cu charismă. Greu de spus care ar putea fi scenariul și omul câștigător.

Cert este că schimbarea este singura soluție pentru PNȚCD și celelalte partide ale dreptei. Altfel este posibil ca PNȚCD să iasă din istorie. Iar acest lucru nu se datorează comuniștilor, ci lichelelor care au ajuns la vârful partidului.

SUSPENDAȚI ÎNTRE SPERANȚĂ ȘI ZONA CREPUSCULARĂ

Al. MIHALCEA

Nu doar electoratul, ci întreaga societate românească trebue să aleagă între două rele. România însăși. Clipa e tragică și, în plan politic, fără precedent nu numai în istoria postdecembristă a acestei țări care riscă să devină, după intrarea Iugoslaviei în normalitate, *"oaia neagră"* a Europei, un ghetto izolat de lumea civilizată printr'o nouă cortină de fier. De care toți s'ar feri ca de un ciumat. Pe cine vor pune, în majoritate, alegătorii ștampila Duminică, 10 Decembrie? Pe numele unui fost aparatcik școlit la Moscova sau pe cel al unui extremist, șovin care declară că țara trebue guvernată cu mitraliera?

Că pericolul este extraordinar de mare o dovedește faptul că partide a căror alianță este, logic, împotriva naturii: PNL, PD, UDMR și-au dat mâna pentru a sprijini - necondiționat! - partidul triplei roze. Cum s'a ajuns aici?

"Explicația" cum că ar fi vorba de naivitate, credulitate în exces, fascinația carismei este cel puțin superficială și oricum jignitoare pentru cei un milion de cetățeni care acum patru ani l-au votat pe Emil Constantinescu, iar acum au trecut de partea PRM. Cele 28 de procente acordate liderului unui partid fără program, fără soluții economice, care veștejește îmbuibarea de îndată ce coboară din Mercedes, care strigă sus și tare că va stârpi corupția în trei zile (deși în *staff*-ul său se află inși putred de corupți), că va eradica șomajul și va decreta *"ieftinirea mâncării și băuturii"* sunt palma pleznită cu năduf pe obrazul Coaliției, în general al clasei politice, această fojgăială de indivizi mânați de orice alte interese decât cel național și care nu va putea nicicând plăti răul pe care l-a pricinuit omului de rând.

La situația de azi au concurat, cu o ignobilă nepăsare, cu o sinucigașă inconștiență, ale căror consecințe se văd în votul dela 26 Noembrie, toate guvernele postdecembriste și toate partidele. În concepția unui popor sătul de demagogie, de politicianism de doi lei, de spectacolul sforăiturilor din Parlament, de jalnica prestație a unui Președinte care se declară *"învins de securiști"* dar care n'a făcut nimic ca să nu ajungă în asemenea situație, o poartă guvernanții în care s'a investit un uriaș capital de dragoste, încredere și speranță, similar cu vibrația sfântă dela 22 Decembrie. Dar care s'au dovedit a fi doar niște pigmei puși, unii, pe intrigi și căpătuială iar alții - pe taifas și contemplație. O reformă caracterizată prin tergiversare și furturi, o polarizare a societății în mafioți, miliardari de carton iar de cealaltă parte a prăpastiei oameni ajunși la limita răbdării au netezit calea unui ins cu gura mare, care a exploatat abil anomia din țară, frica și servilismul unor judecători (de altfel Justiția se înscrie la loc de frunte printre marii vinovați de starea națiunii) și, mai ales, dezamăgirea celor care, acum patru ani, jubilau la victoria Coaliției.

În aceste momente de grozav pericol, există vreo rază de speranță? Credem că da.

Să dea Dumnezeu ca Românii să aleagă răul cel mai mic, stopând ascensiunea sosiei lui Arturo Ui!

Dezvăluiri

AGRESIUNEA INFORMATIVĂ A SERVICIILOR DE SPIONJ RUSEŞTI ASUPRA ROMÂNIEI

- comentarii, mărturii, documente -

Atât înainte cât şi după al Doilea Război Mondial, serviciile de informaţii sovietice au acordat o atenţie deosebită României din punct de vedere militar, strategic, politic şi economic.

Pe lângă vechii comunişti care aparţineau structurilor de informaţii sovietice - K.G.B. şi G.R.U., prin însăşi apartenenţa lor la PCR, după război, Sovieticii au pus la punct un plan de recrutare masivă din rândul militarilor şi civililor români, care erau trimişi la studii în URSS, pentru efectuarea unor stagii de pregătire la înalte instituţii militare şi nu numai.

Perioada 1948-1964 a fost cea mai favorabilă din acest punct de vedere.

Astfel, Ministerul de Interne a trimis la cursuri aproximativ 1.000 de cadre, iar Ministerul Apărării Naţionale 1.868 de ofiţeri, dintre care numai la academii militare cu durata de 2-7 ani, 816 oameni. Prin Ministerul Învăţământului au plecat la studii şi specializări alţi 2.500 de studenţi.

În total în URSS au fost trimişi în aproape 16 ani, aproximativ 5.500 de cadre militare şi studenţi care, atunci când s'au întors în ţară, au primit funcţii de conducere şi au făcut politica Uniunii Sovietice.

Din datele obţinute, aproximativ jumătate dintre aceştia au fost recrutaţi şi instruiţi, semnând angajamente cu KGB şi GRU, după nişte criterii bine stabilite privitoare la susceptibilităţile de a fi recrutaţi: origine sănătoasă, eventual descendenţă de origine slavă, bună pregătire profesională şi ideologică, ataşament faţă de doctrina comunistă şi de URSS în special.

Pentru a lărgi spectrul informativ şi a le verifica loialitatea sub aspect contrainformativ, atât KGB cât şi GRU şi-au creat în modul cel mai discret, ofiţeri de contrainformaţii din elementele cele mai ataşate *"cauzei"*.

După ce în 1964, prin planurile lui Valev şi Probst, România urma să devină în cadrul unor *"sectoare interstatale"* ţară eminamente agricolă (cămara URSS), iar în vara anului 1968 trupele ruseşti împreună cu corpuri de armate ale ţărilor satelite au invadat Cehoslovacia, atitudinea conducerii comuniste dela Bucureşti faţă de URSS s'a schimbat, adoptând doctrina naţionalismului comunist.

Ca urmare a acestei atitudini, serviciile de informaţii ruseşti au demarat o activitate informativă de-a dreptul agresivă împotriva României. Au trecut la reorganizarea rezidenţelor şi au activat elementele aflate în conservare care, împreună cu cele active au acţionat pentru studierea, verificarea şi atragerea la colaborare a unor persoane cu funcţii de conducere din instituţiile militare şi din aparatul de partid şi de stat al României, ori persoane cu perspective de promovare.

Toate acestea se constituiau în acte pregătitoare pentru rămânerea României, prin orice mijloace, în sfera de influenţă a Rusiei. Momentul *"Decembrie '89"* a fost folosit din plin de către Sovietici, pentru atingerea scopurilor lor, tocmai ca urmare a activităţii informative desfăşurate atât de ofensiv pe teritoriul României de-a lungul anilor.

Pătrunderea pe teritoriul României a trupelor de cercetare-diversiune ruseşti (teroriştii străini) şi conlucrarea lor cu trupele de cercetare-diversiune româneşti (teroriştii domestici) au fost posibile tocmai cu ajutorul unei vaste reţele sovietice existente în România, în special în Armată.

Să fim bine înţeleşi! Dacă aceştia acţionau împotriva regimului ceauşist pentru doborîrea dictaturii comuniste, şi îndreptarea României către democraţiile occidentale (sic!), cum ne-a lăsat să credem pentru câteva clipe, îi puteam considera pe bună dreptate eroi. Dar, spre regretul nostru, nu a fost aşa. Aceasta o dovedesc faptele, martorii oculari, declaraţiile şi rapoartele unor persoane încă vii, stenogramele audierii de către Comisia Parlamentară pentru cercetarea evenimentelor din Decembrie 1989, a unor elemente implicate direct în pregătirea şi desfăşurarea loviturii de Stat, precum şi poziţiile cheie ocupate în structurile de stat, imediat după 22 Decembrie şi păstrate sub o formă sau alta până astăzi.

Situaţia politică, economică şi socială în care se găseşte azi România, nu face decât să întărească cele arătate mai sus.

În sprijinul celor afirmate, vă prezentăm pentru început, fragmente din *"Raportul Olaru"* adresat Preşedintelui României - Emil Constantinescu, la data de 13 Noembrie 1997, după care fragmente din unele stenograme (spaţiul nu ne permite să le prezentăm în integralitatea lor) dela audierile Comisiei Parlamentare pentru cercetarea evenimentelor din Decembrie 1989.

Andrei Iuliu RACOVIŢĂ

Strict confedenţial

RAPORT

către Domnul Emil Constantinescu - Preşedintele României-

Subsemnatul **Olaru Petre** - plut. adj. la Poliţia oraş Pucioasa din cadrul Inspectoratului Judeţean Dâmboviţa..., cu deosebită onoare vă raportez următoarele:

În luna Decembrie 1989, îmi desfăşuram activitatea ca şef de post în comuna Crevedia, judeţul Dâmboviţa, împreună cu alţi trei subofiţeri... Pe data de 14 Decembrie 1989, în baza unei informaţii obţinute potrivit căreia regizorul George Vitanidis ar deţine valută la domiciliu, am procedat la o percheziţie la reşedinţa sa de pe malul lacului Crevedia (n.r. casa de vacanţă a regizorului G.V.), în jurul orelor 10.00. Prezent a fost doar şoferul său Cosmin, regizorul Vitanidis aflându-se la Bucureşti.

Cu această ocazie am descoperit suma de 60$ SUA, pe care am ridicat-o în vederea confiscării. Căutând în continuare, am găsit în şifonier un plic ascuns între obiectele de lenjerie. Studiind plicul, am observat că era nedesfăcut şi sigilat cu ceară roşie în care era imprimată sigla Ambasadei URSS. Plicul avea culoarea maron deschis, mai mare puţin decât o coală format A4, fără antet, timbru, precum şi fără expeditor sau destinatar.

Sigiliul avea un diametru de aproximativ 4 centimetri, aplicat pe vârful triunghiului care închide plicul, ceara fiind groasă şi bine imprimată.

Întrebându-l pe numitul Cosmin (şoferul şi omul de casă al regizorului) despre conţinutul şi proveniența plicului, acesta mi-a relatat că a fost adus în seara zilei de 13 Decembrie 1989 de către un cetăţean care îl căuta pe George Vitanidis, pentru a i-l înmâna. Spunându-i că Vitanidis se afla la Bucureşti, individul care vorbea româneşte, i-a lăsat plicul cu menţiunea că atunci când apare George Vitanidis să i-l predea imediat. În acea situaţie, am reţinut plicul în cauză, m'am deplasat la postul Crevedia..., am desfăcut plicul cu atenţie, fără a distruge sigiliul. În plic se aflau 12 foi A4 scrise faţă-verso (24 de file) în limba română, la o maşină cu caractere mai mari... am constatat din primele pagini că era vorba despre instrucţiuni adresate unor grupuri de persoane, cetăţeni români, civili şi militari, privind organizarea unei lovituri de stat în România, într'un interval de timp foarte scurt.

... Aşadar, încerc să vă raportez numai ce îmi aduc aminte din lecturarea documentului respectiv la acea dată. Prima pagină era adresată regizorului George Vitanidis, prin care i se solicita în mod imperativ să vină urgent *"la locul stabilit"* pentrucă regizorul Sergiu Nicolaescu *"a refuzat să mai filmeze"* (fără să spună de ce), urmând ca această operaţiune (filmarea) să o efectueze el... *"pe viu"*, pentru a rămâne în istorie, pentru posteritate...

În continuare îmi amintesc că documentul conţinea sarcini separate, pe grupuri mixte (civili şi militari) de 10-16 persoane, privind modul de acţiune pentru răsturnarea lui Ceauşescu şi preluarea puterii. Grupurile de acţiune erau în număr de patru sau cinci, nominalizate (militarii cu grad şi nume, iar civilii numai cu nume şi prenume).

Întreaga operaţiune militară, conform precizărilor expuse în document, urma să fie condusă de generalul Milea - Ministrul Apărării Naţionale la acea dată.

Un prim grup de acţiune cuprindea următoarele nume:

- GI. Militaru
- GI. Hortopan
- GI. Eftimescu
- GI. Vasile Ionel
- GI. Chiţac
- GI. Bucurescu
- GI. Jean Moldoveanu
- Col. Decebal Ilina
- Comandor Cico Dumitrescu
- Comandor Radu Nicolae
- Ion Iliescu
- Silviu Brucan
- Alexandru Bârlădeanu
- Virgil Măgureanu
- Paul Niculescu-Mizil

Din câte îmi amintesc, acesta reprezenta un grup coordonator, care avea legături în întreprinderi şi instituţii de interes naţional, pe lângă cele din M.Ap.N. Aşa de exemplu, unul dintre membrii grupului trebuia să ia legătura cu directorul ITB pentru a paraliza circulaţia şi a produce blocaje şi aglomerări pe arterele bucureştene, când acţiunea impunea acest lucru. Alt membru din acest grup urma să-l contacteze pe *"omul de încredere dela televiziune - Petre Popescu"*, pentru a pregăti zvonuri şi acţiuni de derută a populaţiei prin intermediul micului ecran, la momentul potrivit. O sarcină pentru acest grup, nenominalizată, era şi aceea de a studia amănunţit traseul lui Ceauşescu şi posibilitatea de a fi împuşcat... sarcinile erau mai numeroase decât cele trei exemple expuse mai sus.

Un alt grup de acţiune era comandat de GI. Victor Stănculescu şi Sergiu Nicolaescu. Ei aveau sarcini atât de ordin militar cât şi de a contacta, printre alţii, oameni de teatru, cultură...

... Un alt grup care urma să intre în acţiune în timpul preluării puterii era compus din:

- Petre Roman
- Cazimir Ionescu
- Mircea Paşcu
- Vasile Secăreş
- Mircea Dinescu
- Dumitru Tinu
- Darie Novăceanu

Mai erau şi alţii în acest grup, pe care nu-i mai ţin minte, inclusiv militari.

Într'un alt grup apărea Gelu Voican Voiculescu, ca factor coordonator... Col. Niţoi Adrian (avansat general şi decedat în prezent).

Pe parcursul citirii documentului au apărut şi alte nume...

Aceştia erau:

- GI. Pancea
- GI. Topliceanu
- GI. Gheorghe
- Ioan Ursu
- Caramfil (?)
- Coman (?)

Menţionez că documentul indica mai multe acţiuni pe care grupurile amintite trebuiau să le execute, dar nu pot preciza ordinea şi repartizarea lor pe grupuri. De exemplu:

- legătura cu comandanţii (nominalizaţi) ai unităţilor auto-mecanizate din Bucureşti, Piteşti, Râmnicu-Sărat şi Târgovişte pentru a acţiona în Capitală.

... O indicaţie precisă era aceea ca Armata să preia puterea şi după aceea să o predea unui guvern civil. În document era subliniată cu pastă roşie o frază care mi-a atras mai mult atenţia: *"Atenţie, 9 Mai 1989 să nu se mai repete! Omul care l-a prevenit pe Ceauşescu să nu mai meargă la Ambasadă (sau Moscova?). A fost înlăturat."* (era vorba de un atentat eşuat asupra lui Ceauşescu). Mai reţin din document precizarea: *"un grup de 60 de excursionişti cu maşini se află la Buzău şi se vor deplasa la locul stabilit"*.

Factorii responsabili cu organizarea loviturii militare erau atenţionaţi şi totodată încurajaţi cu precizările următoare:

- *"GI. Nuţă va fi anihilat aşa încât miliţia nu se va mai opune".*
- *"Tudor Postelnicu nu constituie un pericol, iar ordinul pe care-l va da GI. Vlad va fi respectat (executat) în proporţie de 80-90%."*

De asemenea, am reţinut o estimare cinică a autorilor documentului provenit dela Ambasada URSS, potrivit căreia în urma răsturnării lui Ceauşescu prin lovitura de stat *"vor fi 30-40.000 de morţi, dar va merita acest lucru"*.

Menţionez că cele raportate până acum reprezintă numai o parte din conţinutul documentului intrat în posesia mea, datorită cirtirii sale într'o stare emoţională şi de tensiune accentuată...

Raportez că după ce am luat cunoştinţă de conţinutul documentului, i-am raportat direct şi imediat col. Georgescu - inspectorul şef... I-am arătat documentul, însoţit de un raport, dar a refuzat să îl citească şi nici raportul meu nu l-a primit. Mi-a spus că urmează să vină cineva dela Bucureşti, din conducerea Ministerului de Interne. În jurul orelor 13.45 - 14.00 a sosit la postul Crevedia Gl. Vlad. Mi-a cerut documentul, l-a răsfoit sumar şi m'a întrebat de ce am desfăcut sigiliul şi dacă am luat cunoştinţă de tot conţinutul acestuia.

... i-am raportat că m'am uitat doar pe primele file, din conţinutul cărora am înţeles despre ce este vorba.

Mi-a ordonat să fac un raport în care mi-am luat angajamentul să nu divulg cele aflate întrucât constituie secret militar şi pot fi trasa la răspundere. La 2-3 zile după aceea m'am trezit la Post cu col. Georgescu, care mi-a adus un plic cu suma de 5.000 lei, reprezentând o primă.

... pe data de 21 (?) Decembrie 1989, orele 8.30, am primit un telefon dela Bucureşti ca să fiu prezent singur la Post pentrucă urmează să sosească gl. Guşe. I-am raportat despre aceasta colonelului Dureci Ion - şeful Miliţiei Judeţene. La orele 11.30 a sosit în curtea Postului Crevedia un Aro cu număr de Armată, în care se aflau gl. Guşe şi încă trei ofiţeri superiori.

... - *Eu am venit să vorbesc cu tine pentrucă eşti tânăr, ai copii şi să nu vorbeşti cu nimeni nimic. Ia loc şi scrie un angajament.*

- *Am făcut un raport pe care l-am înmânat tov. Gl. Vlad.*

- *Nu mă interesează ce i-ai dat. Angajamentul care îl dai acum rămâne la mine.*

- *Am înţeles.*

... Imediat a introdus angajamentul dat în buzunar şi a plecat.

Începând cu luna Ianuarie 1990 şi până în toamna anului 1997 (aproape 8 ani) pentru mine a urmat un adevărat calvar, fiind căutat, interogat, urmărit şi ameninţat cu moartea în repetate rânduri. Astfel:

- pe la mijlocul lunii Ianuarie 1990 a sosit la postul de poliţie Crevedia Domnul Petre Roman cu şoferul. Dela început mi-a spus: *"Dumneavoastră sunteţi omul care îl poate distruge pe NUMĂRUL UNU"*... *"Am dorit să vă cunosc, pentru a vă putea oferi ajutor Dumneavoastră şi familiei dacă aveţi nevoie."*

- În luna Mai-Iunie 1991 m'a contactat telefonic... GI. Nicolae Militaru.

- ... *Dacă doriţi să ne cunoaştem şi să purtăm un dialog, v'aş ruga să veniţi la Sinaia.*

- *Pentru ce anume?*

- *Să discutăm nişte probleme şi, dacă vreţi, stabilim când trec eu cu maşina să vă iau.*

- *Domnule Militaru, nu pot să accept această invitaţie pentrucă sunt militar...*

- *Nu ar trebui să ştie nimeni de această întrevedere.*

L-am refuzat şi am închis telefonul.

- La începutul verii anului 1991, a sosit la I.J. Dâmboviţa cu o delegaţie parlamentară Senatorul Sergiu Nicolaescu... Mi-a spus că a dorit să mă cunoască şi m'a întrebat dacă am probleme la serviciu sau în familie. M'a sfătuit să nu discut *"cu nimeni nimic, nici în viitor"* (fără să spună la ce se referă).

În Septembrie 1994, prefectul de Dâmboviţa, Antonescu Marin, mi-a comunicat telefonic la Pucioasa că cineva foarte apropiat ar dori să vorbească cu mine câteva cuvinte. M'am dus la locul indicat, în ţinută civilă şi am constatat că era generalul Vlad... m'a întrebat ce mai fac, dacă sunt hărţuit şi dacă am necazuri. M'a sfătuit să stau liniştit. Am remarcat că era obosit, trist şi slăbise.

... Antonescu a afirmat: *"Fii liniştit, cât va trăi, Vlad nu va vorbi!"* Menţionez că prefectul Antonescu se cunoştea cu gl. Vlad, deoarece fusese ofiţer de Securitate la Dâmboviţa şi apoi la DIE.

- În luna Iunie 1996, s'a prezentat la prefectul Antonescu, Domnul Florin Georgescu, atunci Ministrul Finanţelor..., care mi-a spus că ar vrea să mă ajute cu nişte bani - aflând că am avut două decese în familie - pentrucă este trimis dela Bucureşti. Nu am acceptat.

- Pe la jumătatea lunii Septembrie 1996, inspectorul şef col. Fătuloiu, a fost sunat de Domnul general Dumitru Iliescu pentru a-mi ordona să mă prezint la dânsul a doua zi, la Casa Poporului.

... Fără nici o altă introducere, generalul Iliescu mi-a spus că ştie că am probleme şi s'a oferit să mă

Continuare în pag. 7

DIVERSIUNEA COLABORATORILOR SECURITĂŢII

Aurel BĂDĂIAN

Colegiul Consiliului Naţional pentru Studierea Arhivelor Securităţii (CNSAS) a dat publicităţii cu câteva zile înainte de alegeri lista candidaţilor pentru Parlament care intră sub incidenţa Legii Ticu Dumitrescu, sau mai bine zis ceea ce a mai rămas din propunerea preşedintelui AFDPR.

Conform anunţului făcut de CNSAS, au fost verificate listele complete puse la dispoziţia Colegiului de către PDSR, CDR 2000, PNL, UDMR, ApR, şi AN (PUNR+PNR), precum şi cele provenite dela Birourile Electorale Judeţene pentru minorităţile naţionale altele decât cea maghiară, PRM şi PD.

"Materialul cercetat nu poate fi făcut public fără nuanţe. În consecinţă, Colegiul a identificat mai multe tipuri de legături cu fosta Securitate. O primă categorie, ce se va publica şi în Monitorul Oficial, cuprinde lista persoanelor care au desfăşurat activităţi de poliţie secretă", se arată în comunicat. Acestea sunt:

Colaboratori ca poliţie politică

Din CDR 2000: Balaj Eugen; Bleahu Marcian; Dobrescu Cătălin Gabriel; Dumitru I. Dumitru; Ianculovici Ivan ; Luminosu Solomon; Negrău Mircea; Savago Dumitru; Toader Vasile.

Din PDSR: Drăgulin Gh.; Mica Alexandru; Naidin Petre; Raţiu Viorel.

Din PNL: Ionescu-Quintus Mircea; Paleologu Alexandru.

Din UDMR: Fazakas Laszlo.

Din PAN : Roman Emil.

A doua categorie se referă la persoanele care au colaborat cu fosta Securitate, dar a căror activitate de poliţie secretă nu poate fi argumentată prin documentele aflate în dosar. Acestea sunt:

Din PDSR: Dogaru Gh.; Gioarsă Viorel; Moldovan Petre; Sersea Nicolae; Vasile.

Din CDR 2000: Bogdan Marius Nicolae; Călăuz Ioan; Găvănescu Vicenţiu; Popa Mircea; Râpeanu Petre.

Din UDMR: Aranyosi Ştefan; Baranyi Francisc; Jablonoczky Andrei Alexandru; Rakoczi Ludovic.

Din PD: Alecu Aurelian Paul; Drăguşanu Vasile.

Din PNL: Dănilă Vasile.

Din PRM: Gorea Marinel.

Din ApR: Ştefanca Petru.

O altă categorie reprezintă persoanele care, deşi au semnat un angajament cu fosta Securitate, au refuzat ulterior colaborarea sau au furnizat informaţii nerelevante. Colegiul consideră că, potrivit legii, numele acestora nu trebuesc făcute publice. În sfârşit, ultima categorie îi cuprinde pe acei candidaţi care au lucrat nemijlocit în Securitate, respectiv:

Ofiţeri de Securitate: Antonescu Marin (ApR) şi Merce Ilie (PRM).

Consultând aceste liste, reiese foarte clar că mai degrabă avem de-a face cu o diversiune. Pe lista de *"colaboratori ai Poliţiei Politice"* este trecut, de exemplu, cunoscutul scriitor Alexandru Paleologu, care, de fapt, a mărturisit încă din 1990 faptul că a fost obligat să semneze un angajament că va furniza informaţii Securităţii, însă informaţiile sporadice pe care le-a dat au fost nevinovate. Ni se pare că desemnarea, acum oficială, a lui Alexandru Paleologu, ca colaborator al Poliţiei Politice nu este numai exagerată dar chiar greşită şi ni se pare inacceptabil ca un organism al statului român să împroşte cu noroi un intelectual de marcă.

Nu în ultimul rând, trebue precizat că aşa-numita lege Ticu nu mai este cea care a fost propusă de senatorul Constantin Ticu Dumitrescu. Ofiţerii acoperiţi ai fostei Securităţi nu fac obiectul cercetărilor legii, practic obiectul aşazisei legi a deconspirării făcându-l numai foştii deţinuţi politici, dintre care unii, forţaţi de împrejurări, au fost obligaţi să semneze angajamente, pe care însă nu le-au îndeplinit.

De aceea de pe lista CNSAS lipsesc personajele cu adevărat dubioase care au lucrat în slujba Securităţii. Lipsesc Virgil Măgureanu, fostul şef al SRI, care şi-a publicat dosarul de colaborator în *"Evenimentul Zilei"* în urmă cu câţiva ani, Teodor Meleşcanu, colonel acoperit al DIE, cu rezidenţa în Elveţia, Oliviu Gherman, lider marcant al PDSR, care a recunoscut că a colaborat cu Securitatea, demnitari de frunte ai PCR ca liderul PDSR, Ion Iliescu; Adrian Păunescu, poetul de curte al Ceauşeştilor; C.V. Tudor, agentul de influenţă al Securităţii; Gheorghe Tinca lider ApR, fost diplomat; Gheorghe Prisăcaru, fostul şef de cabinet al lui Constantin Dăscălescu, lider PDSR şi lista ar putea continua. Lipseşte şi liota de generali politruci care îl *"consiliază"* pe falsul tribun, Corneliu Vadim Tudor sau pretendentul la preşedinţia României, Teodor Meleşcanu.

Ca atare, diversiunea este cu atât mai mare cu cât a fost făcută cu câteva zile înaintea campaniei electorale, nerespectându-se prevederile legii. În speţă, legea spune că numele persoanelor care au colaborat cu Securitatea trebuesc publicate mai întâi în *"Monitorul Oficial"*, iar apoi în presă. Or, reprezentanţii CNSAS au procedat invers; mai întâi au dat publicităţii numele persoanelor bănuite, iar apoi au anunţat că vor publica *"ancheta"* în *"Monitorul Oficial"*. Este clar că substratul a fost politic, ţinta fiind PNŢCD şi PNL, iar adevăraţii securişti fiind în continuare ascunşi opiniei publice. Din păcate tot răul vine din esenţa legii, deoarece se ştie că a fost schimbată radical la discuţiile din Parlament, acolo unde, este bine să ne amintim, că alături de PDSR şi PRM, unul din cei care au sprijinit mutilarea legii Ticu a fost preşedintele PNL, Mircea Ionescu Quintus.

Iată că, la 11 ani dela căderea regimului comunist în România adevărul este în continuare trucat sau manipulat. Aşa cum lupta politică este manipulată de *"băieţii cu ochi albaştri"* în beneficiul forţelor trecutului, aşa şi dosarele de Securitate au devenit, iată, prilej de manipulare a opiniei publice. Timp în care adevăraţii securişti şi criminali stau bine mersi în vilele lor furate dela proprietarii de drept, iar un fost agent KGB, Ion Ilici Iliescu şi un agent de influenţă al Securităţii, C.V. Tudor, strâng circa 70 la sută din voturile Românilor. Ceea ce arată că efectele comunismului sunt încă foarte puternice în societatea românească. Chiar putem afirma, acum, după rezultatele alegerilor, că agenţii fostului regim comunist care au condus din umbră România, au reuşit să pună mâna pe putere, şi urmările vor fi catastrofale.

Corespondenţă dela Bucureşti transmisă de Andrei Bădin

ROMÂNII AU DE ALES ÎN TURUL II ÎNTRE SOSIILE LUI MILOŞEVICI ŞI GADAFFI

Conform rezultatelor oficiale date de BCE, Ion Iliescu şi Corneliu Vadim Tudor vor intra în turul al doilea al alegerilor prezidenţiale. Rezultatele mai confirmă că, PDSR a obţinut 36,88% din voturi pentru Camera Deputaţilor urmat de PRM - 19,58%. Pentru Senat, PDSR a obţinut 37,35% urmat de PRM - 21,1%.

Potrivit rezultatelor, clasamentul candidaţilor la Preşedinţie este: Iliescu -36,61%, Tudor Vadim - 28,47%. Rezultatele consfinţesc practic ieşirea din Parlament a principalei coaliţii care a guvernat România în ultimii patru ani, CDR 2000. Aceasta nu a reuşit să obţină cele 10 procente necesare pentru trecerea pragului electoral, lăsând Parlamentul, practic, cu o totală lipsă a dreptei eşichierului politic românesc.

Surpriza alegerilor a fost Partidul România Mare şi liderul său Corneliu Vadim Tudor care a obţinut 23-24 la sută pentru Parlament şi circa 28-29 la sută pentru prezidenţiale. Prin acest scor, PRM a devenit al doilea partid ca importanţă din România.

Un alt învins al alegerilor prezidenţiale a fost Petre Roman care a obţinut doar două la sută din voturi cu circa cinci procente mai puţin decât partidul său, Partidul Democrat (PD), care a obţinut circa 7 la sută. O înfrângere pe toată linia a venit pentru Alianţa pentru România şi liderul său, Teodor Meleşcanu, care au obţinut doar câteva procente, insuficiente pentru a obţine reprezentare parlamentară. Acelaşi lucru l-a păţit şi Alianţa Naţională, formată din Partidul Unităţii Naţionale Române (PUNR) şi Partidul Naţional Român (PNR) condus de Virgil Măgureanu, fostul şef al SRI. În rest, se poate spune că au fost scoruri previzibile pentru ceilalţi candidaţi şi partide angrenate în cursa electorală.

Analiza votului arată că au existat diferenţe între votul obţinut de candidaţii partidelor şi votul acordat formaţiunilor politice carei-au susţinut. De exemplu, peste 10 procente sunt în plus pentru Theodor Stolojan şi Mugur Isărescu faţă de formaţiunile care i-au susţinut, PNL şi respectiv CDR 2000. O parte dintre aceste voturi este posibil să fi făcut diferenţa între candidatul PD, Petre Roman, şi partidul său, care a obţinut cu circa cinci procente mai mult. De asemenea şi CV Tudor a obţinut mai mult decât partidul său. Singurul candidat care a obţinut mai puţin decât partidul său este Ion Iliescu creditat cu două procente în minus faţă de PDSR.

Prin redistribuirea voturilor, partidele care au obţinut intrarea în Parlament vor obţine câteva procente în plus.

Marea problemă este crearea noului guvern. Conform Constituţiei, viitorul premier urmează să fie desemnat de şeful statului, după ce acesta va fi ales în turul al doilea, în 10 Decembrie, între Ion Ilici Iliescu şi Corneliu Vadim Tudor. Partidul câştigător, PDSR, se află într'o situaţie critică. El are doar două variante: a se alia cu PNL, PD sau UDMR, obligatoriu cu cel puţin două din aceste partide, sau cu PRM. Alianţa cu PNL şi UDMR va aduce beneficii PRM-ului datorită faptului că intrat la guvernare alături de PDSR, UDMR va beneficia de satisfacerea cererilor sale etnice. Dacă va guverna alături de PRM, PDSR va pierde total creditul extern şi va trebui să facă pe plac aliatului său în accesele extremiste ale acestuia. Pe de altă parte, PDSR trebue să-şi satisfacă clientela politică, lupta pentru postul de premier declanşându-se deja între prim-vicepreşedintele partidului, Adrian Năstase şi Dan Voiculescu, patronul companiei Crescent şi al trustului de presă *"Crescent"*, care deţine postul de televiziune *"Antena 1"*.

Strict confedenţial

RAPORTUL LUI OLARU

Urmare din pag. 6

transfere la SPP, cu gradul de ofiţer. Dacă nu îmi convenea, printr'un om de încredere dela Externe - Gl. Dumitru Ciobanu, mi-a oferit posibilitatea să fiu transferat la o ambasadă, atât eu cât şi soţia.

- În luna Martie 1997, Domnul Drăghici Emilian, primar PD la Vulcana-Băi, Judeţul Dâmboviţa, a intervenit la col. Floricel şi la mr. Stănescu - şeful Poliţiei Pucioasa, să mă convingă să accept o întâlnire cu Dl. Petre Roman. Atât col. Floricel, cât şi mr. Stănescu mi-au transmis, dar în acelaşi timp, m'au sfătuit să nu mă duc.

- În luna Mai 1997, Domnul Virgil Măgureanu m'a căutat prin intermediul şefului SRI Dâmboviţa - mr. Rizea (care era atunci) pentru a discuta cu mine la sediul SRI...

Am raportat Domnului col. Tomescu şi col. Floricel, care mi-au interzis să mă duc.

- Pe la sfârşitul lunii Iunie 1997, primarul PD din Pucioasa - Mircea Simion, prieten bun cu Petre Roman, a intervenit personal să mă întâlnesc cu preşedintele PD, care ar vrea neapărat să stea de vorbă cu mine. În final am refuzat...

Menţionez că Petre Roman a venit totuşi, peste câteva zile la Pucioasa.

- La începutul lunii August 1997, a dat telefon la Poliţia Pucioasa Doamna Iacobescu - care s'a recomandat a fi şefa de cabinet a Domnului Ion Iliescu şi care mi-a spus că Domnul Iliescu doreşte să mă deplasez la sediul central al PDSR - Kiseleff nr.10, pentru a purta o discuţie cu mine. A precizat să merg singur.

... Nu m'am mai dus.

- În luna Octombrie 1997 m'a sunat la Poliţia Pucioasa Domnul Iosif Boda, cu propunerea de a ne întâlni să ne cunoaştem şi să schimbăm câteva cuvinte. Mi-a precizat că *"ajutorul pe care vi-l vom da va fi foarte preţios"*. I-am spus că aveam ordin să nu discutăm cu personalităţi publice sau politice decât prin Biroul de Presă... Nu m'a mai căutat.

Raportez că în afara celor arătate mai sus, ca şi cum nu ar fi fost suficient, am primit diverse ameninţări cu moartea, telefonice sau în scris, astfel:

- la sfârşitul primăverii anului 1996 am primit o scrisoare...

Citind-o am constatat că eram ameninţat cu moartea dacă nu-mi ţin gura, copiii mei ar urma să facă armata *"la noi"* şi trebue să mă gândesc la ei.

... am predat-o inspectorului şef, col. Fătuloiu.

- În luna Ianuarie 1997, în prezenţa mr. Hera Marin dela Poliţia Judeţeană care se afla la Pucioasa, am primit un telefon anonim de ameninţare cu moartea, dacă nu îmi ţin gura şi *"murdăresc Armata"*. Mi-a spus că sunt în *"vizorul lor"*. În urma acestui telefon, am făcut un raport scris şi l-am rugat pe mr. Hera să-l înmâneze inspectorului şef, col. Fătuloiu.

Domnule Preşedinte,

Din cele raportate mai sus am convingerea că înţelegeţi situaţia disperată în care mă aflu din Decembrie 1989 şi până în prezent.

Am crezut că timpul va şterge uşor, uşor, temerea celor care au produs atâta vărsare de sânge în Decembrie 1989 la indicaţiile Moscovei. Dar nu s'a întâmplat să fie aşa. Au devenit din ce în ce mai incisivi, mai disperaţi şi mai periculoşi în ceea ce mă priveşte, făcându-mi viaţa mea şi a familiei un adevărat calvar. Înainte de a mă prăbuşi fizic sau psihic, vă rog să binevoiţi a analiza situaţia în care mă aflu şi să dispuneţi măsuri de protecţie pe care le apreciaţi, pentru mine şi familie.

Aceasta cu atât mai mult cu cât cei care au luat cunoştinţă în Decembrie 1989 de document ca atare sau de conţinutul său - şoferul Cosmin, regizorul George Vitanidis, col. Georgescu (fost inspector-şef), Gl. Guşe - azi nu mai sunt, iar Gl. Vlad este destul de bolnav după detenţia de doi ani într'o unitate militară din Bucureşti. Tot ce v'am raportat până în prezent cu încredere şi mari eforturi de memorie este absolut adevărat. Nimeni şi nimic nu m'a determinat să prezint faptele altfel decât au fost drept pentru care JUR CU MÂNA PE BIBLIE că tot ce v'am raportat este conform realităţii.

13 Noembrie 1997

Petre Olaru

V'AŢI PLĂTIT ABONAMENTUL LA "CUVÂNTUL ROMÂNESC" ?

REQUIEM ŞI BLESTEM

Ceasul Istoriei oprit în Noaptea Sf. Andrei

Radu DUNĂREANU

Stau de câteva ore în faţa paginii albe de pe ecranul computerului, după ce am citit cu atenţie şi stupefacţie rezultatele alegerilor din România din 26 Noembrie, şi încerc să-mi răspund din nou la întrebarea: de când România a început să intre în nefiinţă?

Pentrucă rezultatele alegerilor nu trebue interpretate ca fiind succesul unora şi înfrângerea altora. E vorba dacă România va supravieţui ca naţiune sau, încetul cu încetul se va diviza între Slavi, ţigani şi alţi vecini cu care, de fapt, de sute de ani am convieţuit împreună. Alegerile recente sunt culminarea unei putreziciuni morale care a venit dinăuntru.

Deşi ştiu că mulţi, educaţi sub comunism, de altfel şi eu am fost şcolit tot atunci, mă vor blama pentru cele ce urmează, dar trebue să scriu adevărul, chiar dacă acest adevăr atât de evident, este refuzat de majoritatea populaţiei care a votat pentru reîntoarcerea la comunism şi la aspectul său cel mai abject, şovinismul.

Răspunsul la întrebarea mea se găseşte într'un proces verbal al şedinţei Consiliului de Coroană din 1938, patronat de acel rege dement Carol ultimul, consiliu din care făceau parte toţi foştii şefi de partide, după lovitura de stat regală încurajată şi sprijinită de acele partide ce se autonumeau *istorice*.

Carol a întrebat, cu violenţa şi vulgaritatea lui verbală ştiută: ce facem dom'le cu *aştia*? Adică cu membrii generaţiei naţionaliste care nu voiau puterea politică ci ceva mult mai primejdios pentru politicienii *istorici*: renaşterea morală a României, balcanizată, turcită, păgânizată, mozaicată, o România în care să nu mai fie o minoritate economică în propria lor ţară.

Una din paiaţele politice din jurul regelui, un oarecare arhivar istoric uns pe nedrept ca savant naţional, a folosit, în latină, fraza emisă de Cicero în faţa senatului, ca răspuns la revolta lui Catilina: dar până când vei abuza de răbdarea noastră, Catilina?

După cum ştim, Catilina a fost ucis.

Regele care, deşi era un caracter sanguin şi primitiv, nu era prost, a luat drept bun sfatul paiaţei, sfat necontestat de *istoricii* din jurul mesei, care au subscris tacit la ordinul executoriu dat de rege.

Cicero nu are nici o vină, dar discursul său în faţa senatului, după aproape două mii de ani, a avut un efect ucigător. În noaptea Sfântului Andrei, 30 Noembrie 1938, 14 bărbaţi tineri, fără nici o condamnare legală la moarte pentru indiferent ce crime, au fost strangulaţi în camioane militare, apoi împuşcaţi în spate pentru a se pretinde că a fost fugă de sub escortă!

Omul acela cinstit, Codreanu, care şi după moarte a inspirat o teamă morbidă comuniştilor şi *istoricilor*, care şi-a oferit viaţa lui tânără pentru acea renaştere a României, în clipa morţii pe care o prevestise şi o acceptase cu seninătate, cu ultima lui răsuflare, probabil că a rostit un blestem împotriva neamului pentru care el a dat totul şi a primit trădare.

Iar blestemul acela a căzut ca şi sângele celui trădat de Iuda şi spălat de pe mâinile lui Pilat, pe capul întregului popor.

Iar Românii au devenit poporul lui Cain.

A doua etapă a sfârşitului început la acel consiliu de coroană a fost a doua mare trădare când, aceiaşi *istorici* dar cu concubinajul altui rege inept şi ridicol au deschis cu viclenie şi cu gândul la salvarea pieilor lor ieftine, graniţele Ţării pentru a lăsa scursorile comuniste să potopească ţara.

Şi potopită a fost.

În 55 de ani de comunism şi neocomunism s'a completat operaţia de decapitare a poporului de ceea ce ar fi avut acest popor mai bun, România rămânând şi fără pătură politică dar şi fără intelectuali, aceştia din urmă colaborând fără ruşine şi frică de Dumnezeu cu ocupantul comunist.

În toţi aceşti ani de teroare comunistă, s'a dovedit statistic că nu a existat o familie care să nu fi avut pe cineva care să nu fi suferit teroarea, într'o formă sau alta, să nu fi avut pe cineva care să nu fi trecut printr'o formă de închisoare.

Deci, am fost un popor foarte bine informat, dela prima sursă şi cu toate acestea am ales idioţenia uitării.

Cum altfel să numesc faptul că Românii au decis să aibă la conducerea ţării or un criminal comunist cu mâinile pline de sângele a câteva generaţii tinere, or un versificator de duzină transformat peste noapte în şovin abject care va fi în stare să arunce ţara în război civil, toţi împotriva tuturora, numai ca să-şi justifice lui însuşi un slogan paranoic cu România Mare.

Noi cei din Exil şi supravieţuitori ai genocidului comis de comunişti am făcut tot ce a fost omeneşte cu putinţă să trezim acel popor somnambul la realitate. Am scris, am documentat, am militat, unii şi-au sacrificat bani, familie, chiar şi viaţa, pentru un popor care nu merita acele sacrificii.

Rezultatul: ZERO.

Românii îşi vor merita soarta ce îi aşteaptă. Parafrazând indignarea lui Ţuţea: România va deveni un teren viran. Mii de oameni au fost sacrificaţi şi s'au sacrificat pentru un popor de tâmpiţi.

Care e scenariul viitorului? Mi-e frică să-l şi pun pe hârtie.

Sub Iliescu dezastrul economic se va exacerba, începutul firav de economie liberă va dispare, se va fura ca în codrul Vlăsiei, după principiul se salvează cine poate. În câteva luni Românii se vor trezi înfometaţi, disprețuiţi de restul Europei care nu va mai investi un cent în refacerea comunismului în România.

Sub CVT vor începe din nou să apară slogane ieftine cu jos Ungurii, Ţiganii, Jidanii şi alte cuvinte scârnave de acest fel, aşa încât toţi Românii vor fi consideraţi de restul lumii ca un popor şovin şi nu tolerant, cum am fost în toată istoria noastră ciudată. Din acel moment comunitatea ţărilor civilizate ne va întoarce total spatele, vom deveni o ţară *paria*.

În ultimă instanţă, continuând pe această cale a unei imbecilităţi naţionale, România va trece în nefiinţă, va contribui la împlinirea visului de aur al panslavismului, care va căuta să ciuntească şi mai mult din trupul Ţării, România va deveni total balcanizată, ţiganizată, turcită, păgânizată, exact pentru ceea ce o întreagă generaţie nobilă şi dezinteresată şi-a dat viaţa.

Am scris mii de pagini în favoarea acelui popor care m'a umilit, torturat şi izgonit. Cu ani în urmă, după ce scăpasem în libertate, un oarecare îmi reproşa că noi, cei din Exil suntem vinovaţi de dezastrul moral, că trebuia să stăm acolo, ca să suferim cu Gheorghe şi cu Ion, talpa ţării.

Care Ion? Cel care dădea cu bâta în noi în lagăre şi închisori? Care Ion ? Cel care a votat acum, DIN NOU, pentru readucerea comunismului?

Sunt mândru că am avut tăria să supraviețuiesc, să mă eliberez fizic din acel loc concentraţionar numit resere şi să contribui la demascarea comunismului.

Dar văzând vicierea funciară a unui popor otrăvit cinci decenii de comunism declar cu tristeţe, cu disperare, cu amărăciune, cu furie, în numele celor ce i-am văzut suferind şi murind alături de mine: azi, după alegerile din 26 Noembrie 2000, mi-e ruşine că m'am născut în acea ţară a lui Cain.

Începutul sfârşitului a fost în 1938, la acel consiliu de coroană, când crima a devenit stăpână.

Culminarea acestui sfârşit, dela care nu mai există întoarcere, a început pe 26 Noembrie 2000. Ce va fi după acea e haos şi trecerea în nefiinţă a unei întregi naţiuni care a pierdut şansa istorică de a se recupera.

De acum nici Dumnezeu nu mai poate ajuta.

O ÎNCERCARE DISPERATĂ

Adrian ANDRIEŞ

Aflat într'o poziţie deloc confortabilă, PDSR-ul lui Ion Ilici Iliescu încearcă să obţină sprijin politic din partea societăţii civile pentreu formarea unui guvern monocolor. În acest sens, au propus un *"Memorandum"* care are ca scop *"stoparea ascensiunii extremismului, xenofobiei şi autoritarismului"*. Demersul PDSR este o încercare disperată de a obţine un cec alb şi sprijin pentru o viitoare guvernare.

"Memorandumul" este plin de cuvinte mari şi cere un moratoriu social cu principalele centrale sindicale şi patronate. Mai pe românește, partidul lui Iliescu şi Năstase doreşte să aibă *"liniştea"* necesară pentru a guverna. Un punct vizează şi obţinerea sprijinului necesar pentru victoria lui Iliescu în turul doi al alegerilor prezidenţiale.

Recreat de Ion Iliescu şi Petre Roman în 1990, pentru a înjura Opoziţia anticomunistă, Corneliu Vadim Tudor este personajul care acum îi face pe pedeseriști să nu-l doarească. Nu îl doresc deoarece le-ar aduce puncte negre pe plan extern. Dar PDSR trebue să plătească pentru crearea personajului. Trebue ca singur să distrugă ce a creat. Orice amestec din partea partidelor, indiferent de orientarea acestora, sau a sindicatelor nu va face decât să întărească poziţia PDSR şi a lui Ion Ilici Iliescu.

Aşadar, după 10 ani, PDSR-ul trebue să plătească nota de plată a creării lui Vadim. Aceasta este singura soluţie pentru a scăpa de acest hibrid monstruos, numit PRM.

Virusul

Pierre VERON

Patruzeci şi patru de ani, din Martie 1945 până în Decembrie 1989, plus alţi şapte până în Noembrie 1996, la care se adaugă ultimii patru. Iată în total, cinzeci şi cinci de ani de trăire în totale şi indiscutabile aberaţii economice, politice şi sociale, care au spulberat orice criterii morale.

Cum, oare, putem să ne mai mirăm şi să ne mai întrebăm de ce, la 11 ani după *"revoluţie"*, nu putem scăpa de inconturbabilul, de eternul Iliescu? De ce un semnificativ procent al populaţiei este gata, mai mai, să-l plebisciteze pe *"Domnul Iliescu"*? Nu cumva noi, nedumeriţii încă n'am înţeles ceva, noi înşine, după toţi aceşti ani?

Îmi amintesc de cele spuse - şi de mine neînţelese pe atunci - de un concetăţean şi anume: *"că înainte de a trage concluzii dela mii de kilometri, ar trebui să mă plimb mai întâi pe - Brătianu - şi pe - Calea Victoriei -, pentru a vedea, cunoaşte şi poate înţelege pe alegători, cine şi cum sunt ei. A continuat atrăgându-mi atenţia, că el însuşi nu mai este cel de altă dată şi că este conştient de schimbarea sa în timpul anilor de sălbăticie comunistă..."* Bineînţeles că mia trebuit mult timp pentru a începe a înţelege, şi mai mult timp pentru a înţelege cu adevărat.

Când am înţeles însfârşit, nedumeririle mele au început să dispară unele după celelalte, iar acum după alegerile recente, ştiu că ne aflăm în situaţia în care absurdul nu este decât normalitate, într'o realitate dată.

Am înţeles totodată, că prematura *"victorie"* atât de intens trăită în 1996, n'a fost decât un mare nenoroc. Că aceşti patru ani pierduţi, în loc să ducă la compromiterea partidelor care nu mai erau *"istorice"* decât prin numele ce-l purtau, ar fi putut duce la definitiva compromitere a lui Iliescu şi a mizeriei umane ce se învârte în jurul său, evitând murdăria unor idealuri şi principii trădate de nişte nevrednici sau de nişte impostori.

Incapacitatea inerentă de a săvârşi ceva bun de către Iliescu şi ai săi, sau de cei la fel ca ei, ar fi dus la un impas economico-financiar atât de flagrant, încât poate că cei patru ani n'ar fi fost decât doi sau trei.

Dar n'a fost să fie aşa... şi acum vom trăi, poate, alţi patru, trei sau doi ani cu Iliescu, până când acest ***virus***, acest blocaj comunist se va săvârşi, alegătorii sfârşind prin a pricepe atât empiric cât şi raţional, incompatibilitatea mentalităţii comuniste cu societatea liberă, până când însemnata parte a populaţiei care încă îl consideră indispensabil va renunţa la *"Sărăcilă"* cum bine i-a spus o ţărancă în timpul campaniei electorale.

Dar noi, nedumeriţii, ce-am făcut sau ce-am fi putut face pentru a ajuta la eliminarea acestui ***virus*** încrustat în mentalitatea concetăţenilor noştri care au băut până la urmă cupa înveninată a aşa-zisului comunism? Ce-am făcut? Ei bine, ne-am mirat şi ne-am mirat şi încă ne mai mirăm. Şi este normal să fie aşa, deoarece existenţa acestui ***virus*** nu poate fi acceptată decât foarte greu şi numai atunci când ne dăm silinţa de a înţelege anumite prejudecăţi, care ştim că în general nu sunt decât opinii adoptate fără judecată.

Ce-am putut face? Poate un efort de înţelegere pentru a înlesni acceptarea schimbărilor deloc superficiale suferite în conştiinţele maltrate, dar şi acceptarea existenţei însăşi a ***virusului*** devastator.

Nu poţi înfrunta un inamic căruia nu-i accepţi existenţa.

MUZICA-VIDEO
CARTI-ZIARE

din ROMÂNIA, la dvs. ACASĂ!

MUZICĂ peste 500 AUDIO CASETE si CD: MUZICĂ POPULARĂ/ROMANŢE, MUZICĂ UŞOARĂ COMICE-BASME-COLINDE, muz.CLASICĂ CD-ROM-uri cu SUBIECTE DIN ROMÂNIA

VIDEO :+100 FILME: Nea Marin, Dacii, BD, Pacala, ORAŞE, DATINI; TEATRU: Caragiale-Birlic, Take-Yanke-Kadar etc. Revelion, Revoluţia 89 Muz./dansuri populare celebre, Divertis, Crăciun

CĂRŢI: 2000 TITLURI: ROMANE, ISTORIE, DICŢIONARE, FILOZOFIE, POLITICA, POLITISTE, DRAGOSTE, BANCURI, COPII, CĂRŢI DE BUCATE etc.

ABONAMENTE LA ZIARE-REVISTE! COTIDIENE,SĂPTĂMÂNALE,LUNARE: "Evenimentul" "CAŢAVENCU", "SPORT", "REVISTA VIP", "Form AS" REV.PARANORMAL,"REBUS","FEMEIA MODERNĂ" "OLIVIA","VIVA","PLAYBOY","POVESTEA MEA","BURDA"etc

Cereti formulare si liste gratis!

ARTIMMEX

import-export & distribution of publications and media
Reprezentanţi ELECTRECORD şi INTERCONT MUSIC

4 Farmington Cres.
Toronto, ON M1S 1G1 CANADA
e-mail: order@artimmex.com
INTERNET: www.artimmex.com
Tel.: (416) 332 9777
Fax: (416) 332 8777

Dezvăluiri

STENOGRAMA AUDIERII DOMNULUI IULIAN VLAD

19 Octombrie 1993

Dl. Valentin Gabrielescu, preşedintele comisiei:
- Domnule Vlad, vă aflaţi în faţa Comisiei Senatoriale care este însărcinată cu cercetarea evenimentelor din Decembrie 1989. Această comisie nu este o comisie de anchetă penală, ea face o anchetă de natură politică, pentru a stabili adevărul în legătură cu acele evenimente. Nu avem scopul de a incrimina nici persoane, nici instituţii, eventual de a discrimina, dacă va fi cazul. Noi trebue să stabilim adevărul istoric, pentru a rămâne un document serios pentru generaţiile următoare. V'aş ruga să ne spuneţi datele Dvs. de identitate.

Dl. Iulian Vlad:
Vlad Iulian Nicolae, născut la 23 Februarie 1931, satul Gogoşiţa, Jud. Dolj, absolvent al Şcolii Normale de Învăţători, Institutul Pedagogic, Facultatea de Drept, ofiţer activ dela data de 1 Mai 1952.

În continuare se depune jurământul de către Dl. Iulian Vlad:

- Jur să spun adevărul şi să nu ascund nimic din ceea ce ştiu.

Dl.Valentin Gabrielescu: - Cred că nu este nevoie să vă amintesc că jurământul fals are nişte consecinţe.

Pe noi ne interesează să aflăm cauzele acestor evenimente, cauze mai vechi, să vedem cum a izbucnit această revoluţie, cum s'a desfăşurat şi cum s'a ajuns la noile evenimente. Deci, sunt interesante evenimentele cuprinse între 16-25, 26, 27 Decembrie. Deci această perioadă ne interesează... poate şi detalii dacă aşa le consideraţi.

Dl. Iulian Vald: - Aş dori să fac menţiunea că mi menţin integral toate declaraţiile făcute în faţa comisiei senatoriale, în faţa D-lui Sergiu Nicolaescu, aici de faţă. Toate datele prezentate atunci rămân valabile.

Dl. Valentin Gabrielescu: - Noi ştim că aţi discutat cu Dl. Nicolaescu, de mai multe ori chiar, dar vă rugăm să faceţi abstracţie şi să ne spuneţi în faţa comisiei ceea ce ştiţi:

Dl. Iulian Vlad: - Tot ce am declarat rămâne valabil. Audierea mea anterioară a fost făcută la penitenciar.

Dl. Sabin Ivan:
- Cu cine aţi mai fost, Domnule Nicolaescu?

Dl. Sergiu Nicolaescu: - Poate această discuţie să o facem între noi. Am fost cu membrii comisiei, există înregistrare, stenogramă.

Dl. Iulian Vlad: - ... Ceea ce s'a înfăptuit în Decembrie 1989 în România, este opera poporului român, în sensul că fără contribuţia esenţială, fără participarea în masă a poporului român, nimic, nu se putea înfăptui. În ce ne priveşte, acest lucru l-am întrevăzut de mai mult timp. Poate numai momentul nu l-am putut prevedea cu exactitate, dar cursul evenimentelor l-am intuit.

Dl. Gabrielescu: - Vă rog să ne povestiţi ce informaţii aţi avut Dvs. înainte de acest eveniment, fiind cel mai în măsură să ştiţi ce se întâmplă.

Dl. Vlad: - ... În statul nostru, atunci, instituţia care avea toate informaţiile cu privire la stabilitatea puterii, starea de spirit, era alta, era scris în Constituţie că este forţa conducătoare în România, deci PCR.

Dl. Gabrielescu: - Dar PCR nu se informa prin Dvs., prin Securitate?

Dl. Vlad: - Tocmai aici se face o eroare, că nu era singura instituţie care informa PCR-ul, acesta se informa prin sistemul său, comitete de partid, prin ce se chema informarea de partid, buletine de partid care se făceau zilnic.

Mai erau alte instituţii care făceau asemenea informări, de exemplu în ceea ce priveşte spaţiul extern, partea noastră era bine delimitată. Ministerul de Externe avea rolul său, la fel Ministerul Apărării Naţionale... La Ceauşescu se concentrau informaţii din multe alte direcţii. Era diabolic sistemul, pe mine mă controla prin informaţiile pe care le primea din altă parte, iar pe acela prin informaţiile mele. Dar acesta este un sistem care se practică în toată lumea. ... Situaţia era de aşa natură în ţară că lucrurile nu mai puteau continua aşa, chiar dacă boala se mai prelungea.

Dl. Nicolaescu: - În rapoartele pe care le dădeaţi Dvs., care erau de două tipuri: unele scrise la maşină şi unele speciale, scrise de mână, deci, în informările făcute către Ceauşescu, apăreau aceste situaţii. Aţi avut întrevederi cu Ceauşescu asupra acestui fapt?

Dl. Vlad: - Sigur că am avut întrevederi, nu o dată... Pe Ceauşescu nu-l vedeam prea des, dar zilnic îl informam pe calea rapoartelor pe care le întocmeam, dacă erau probleme deosebite trebuia să-l informez şi cereau să fiu primit, şi eram primit şi îi raportam. Cred că-l vedeam cel puţin o dată pe săptămână.

Dl. Nicolaescu: - Problema Tökeş aţi raportat-o lui Ceauşescu?

Dl. Vlad: - Da, a fost raportată în August sau Septembrie 1989, când Securitatea judeţului Timiş şi direcţia centrală de linie mi-au prezentat cazul analizat de ei şi din care rezultau lucruri deosebite în activitatea acestui cetăţean român.

... Ceea ce pot să vă spun este că acest cetăţean român nu acţiona în interesul României, care era patria lui prin naştere, ci în interesul unei puteri străine. Când i-am prezentat preşedintelui României cazul, a reflectat, cum nu făcea în alte cazuri, a cerut explicaţii, i-am dat şi mi-a spus: *"Nu este oportun pentru ţară, nu trebue făcut"*... A mai spus că, totuşi, să fie ţinut sub control, şi aşa s'a şi făcut până în data de 15-16 Decembrie 1989.

Dl. Săndulescu: - Când îi raportaţi lui Ceauşescu despre starea de spirit din ţară, cum reacţiona?

Dl. Vlad: - Avea reacţii diferite şi în general nu agrea şi nu-i plăcea să i se vorbească despre lucruri neplăcute... Avea un mod de a ignora, că te şi jignea. Sau reacţiona violent: *"De unde ştiţi voi, eu am informaţii că nu e aşa", "Luaţi poveşti ale informatorilor voştri şi veniţi cu ele la mine".*

... vreau să vă mai spun că despre situaţia existentă l-am informat de mai multe ori, dar cu el nu se puteau discuta clar asemenea lucruri. Ce vreau sa vă mai spun este că avea o inteligenţă nativă cum rar mi-a fost dat să întâlnesc, cu o memorie prodigioasă, de care mă temeam.

... A doua categorie de informaţii care au fost raportate au fost cele din surse externe. Informaţiile de spionaj constituiau un corp aparte de informaţii şi le raportam separat. Întotdeauna, la aceste rapoarte prezentam note şi documente când era nevoie de anumite explicaţii.

... Situaţia din RDG i-am raportat-o cu detalii, că se mira şi întreba: *"Cum puteţi voi să obţineţi asemenea informaţii?"*... şi de asemenea tot ce a fost esenţial în legătură cu întâlnirea dela Malta.

Dl. Gabrielescu: - În legătură cu întâlnirea dela Malta ce l-aţi informat?

Dl. Vlad: - Vă voi da esenţa, pentrucă sunt lucruri cu care voi merge în mormânt. Eu sunt soldat, militar şi ştiu că sunt lucruri care pot să dăuneze ţării mele. Sunt convins că ar dăuna la această oră României. În esenţă: la Malta s'a discutat situaţia din România şi s'au tranşat probleme cu privire la România. S'au împărţit responsabilităţi cu privire la România şi cred că v'am spus de ajuns!

Dl. Ivan Sabin: - ... vă rugăm acum să ne spuneţi ce aţi făcut începând cu 16 Decembrie şi în continuare.

Dl.Vlad: - În ziua de 16 Decembrie, Sâmbătă, la ora 13, m'am prezentat la Ceauşescu şi l-am informat în detaliu în legătură cu Iranul... cerându-mi explicaţii pe marginea informaţiilor pe care i le-am prezentat, şi politice şi economice. Se ajunsese la nişte înţelegeri mai deosebite. La ora aceea eu nu ştiam absolut nimic, despre ce era la Timişoara. Când am ajuns la birou mi s'a spus că sunt căutat de şeful Securităţii dela Timişoara. L-am sunat şi mi-a spus că sunt nişte probleme acolo, la locuinţa pastorului Tökeş, spunând că au fost şi ieri şi alaltăieri ceva, dar acum sunt acolo mai mulţi oameni. Aşa cum prezentau ei, erau probleme banale, dar în fond chestiunea era serioasă. Ceauşescu ştia la acea oră ce este la Timişoara şi dăduse şi nişte dispoziţii, de trimitere a unor oameni prin adjunctul şefului secţiei organizatorice, Nicolae Mihalache, cu alţi activişti... Numai pe linia departamentului nostru nu se luase nici o măsură. Cu câteva zile înainte, instanţa judecătorească hotărîse evacuarea lui şi această hotărîre trebuia executată de instanţă... Nu avea de ce să se bage Securitatea. Totuşi, am înţeles că nu este o situaţie simplă şi am hotărît să trimit la Timişoara o echipă operativă alcătuită din 5-6 ofiţeri în frunte cu gen. Macri, care a plecat noaptea cu trenul şi a ajuns acolo în 17 Decembrie.

... În noaptea de 16/17 Decembrie eu am fost căutat de două ori de Ceauşescu, o dată cred că în jurul orelor 20, când m'a întrebat ce este la Timişoara. Eu i-am răspuns că nu ştiu şi că am trimis acolo, urmând să primesc informaţii şi să-l informez. A zis că noi pe ce lume trăim? Al doilea telefon a fost în jurul orelor 24, când mi-a reproşat violent de ce Securitatea nu se implică în cazul Tökeş, să fie scos din casă? Apoi, a doua zi dimineaţa, m'a chemat pe mine şi pe ministrul de interne... Ministrul i-a raportat că nu mai sunt probleme la Timişoara şi într'adevăr nu mai erau probleme. A plecat satisfăcut în vizită la Casa poporului.

... Comandantul brigăzii trupelor de Securitate dela Timişoara, Lt. col. Bunoaică, căutându-l pe gen. Ghiţă şi negăsindu-l, m'a sunat pe mine şi mi-a raportat că Şeful inspectoratului judeţean al M.I., col. Popescu, îi cere ca pe lângă unitatea care avea la dispoziţie să-i mai dea o subunitate pentrucă problemele nu pot fi stăpânite. I-am aprobat să scoată subunitatea şi i-am dat ordin ca să o scoată fără arme şi fără muniţii.

În după-amiaza zilei de 17 Decembrie, am primit telefon la birou dela Curticeanu sau adjunctul lui, că sunt chemat la şedinţa comitetului executiv... M'am prezentat şi am rămas o oră în picioare. La sfârşit m'a întrebat: *Tu comanzi trupele de Securitate, de ce trupele de Securitate nu au tras la Timişoara?* I-am spus că nu a fost necesar să se tragă. A zis că nu eu hotărăsc, iar eu i-am spus că aşa am hotărît în urma discuţiilor cu colegii mei.

... A urmat momentul care este cunoscut, cu *"plutonul de execuţie"*, *"trădare de patrie"* şi altele.

În continuare, toţi cei prezenţi au fost chemaţi acolo unde s'a ţinut teleconferinţa. Când am auzit ce s'a spus la teleconferinţă, ca să se tragă, mi-am spus că, cu orice risc, aşa ceva nu voi face. Şi am dat ordin contrariu.

Dl. Săndulescu: - De ce aţi dat acest ordin?

Dl. Vlad: - Pentrucă ştiam că acesta este cursul evenimentelor, eram convins. ... Eram convins că acesta este cursul istoriei. Şi pentru mine şi pentru Dvs., D-le Senator Săndulescu, România este un lucru sfânt, eu cred că nu sunteţi un regalist convins, aşa am crezut că va fi în continuarea evenimentelor care se derulau.

Dl. Săndulescu: - Credeţi că şi cei din zona Securităţii din jurul Dvs. credeau acelaşi lucru despre evenimente?

Dl. Vlad: - Da, sigur că da. Eu nu aş fi putut să rezolv singur. Dacă ştiam că subalternii mei, în marea lor majoritate, nu mă urmează, nu aş fi putut face ce am făcut.

... Nu s'a tras un foc, cu toate că Ceauşescu, când a fugit spre lift, a spus să nu se permită să se intre în sediu, să se tragă.

Dl. Vâlcu: - Dvs. aţi fost şeful Departamentului Securităţii. Şeful unui asemenea departament nu are voie să fie un ins sentimental, Dvs. aveaţi nişte convingeri politice..., aveaţi Dvs. şi alte informaţii în afara stării de spirit din ţară, despre care toată lumea ştia că este deplorabilă?

Dl. Vlad: - Sigur că au fost informaţii, dar vă spun... a trebuit să iau o decizie care să vizeze viaţa şi moartea multor oameni. Aceasta a pornit pe de o parte din convingerea că regimul Ceauşescu este terminat, era cert, iar pe de altă parte, vă rog să înţelegeţi că pentru mine a fost determinantă acea şedinţă pe care am evocat-o şi teleconferinţa unde s'au dat dispoziţiile care s'au dat.

Din inimă vă spun, eu am crezut în politica acestui partid şi am servit cu spirit de dăruire, dar când îţi dai seama că ceea ce se face nici pe departe nu este în interesul poporului, ce să facem? Eu eram convins că după ce se întoarce dela Teheran, pe noi trei ne destituia. cel mai bun lucru. El nu ierta...

Dl. Ivan Sabin: - În legătură cu şedinţa C.P.Ex. despre care noi ştim că a fost în altă sală, nu în asta, dacă ştiţi că stenograma întocmită a fost exactă...

Dl. Vlad: - În ce priveşte stenograma, trebue să vă spun că aceea nu este stenogramă... Eu am contestat acea stenogramă care în părţile ei esenţiale este contrafăcută.

Această stenogramă a fost refăcută, îmbunătăţită după şedinţă, doi membri ai conducerii partidului au laut această stenogramă, pentrucă nu se dorea să rămână în istorie; este vorba de E. Bobu şi Curticeanu, şi au scos tot ce era legat de momentul acela al demisiei lui Ceauşescu, al delirului. Ce stenogramă mai poate fi aceea, când ea a fost refăcută?

Dl. Gabrielescu: - Dvs., în calitatea pe care o aveaţi, ştiţi de existenţa unui plan de acţiune într'o asemenea eventualitate?

Dl. Vlad: S'a discutat despre un anumit plan *"ZZ"*, care este numai o dezinformare. Un asemenea plan nu cred că a existat, nu cunosc. Cât am fost în funcţie şi ca adjunct de ministru nu cunosc să se fi făcut aşa ceva şi nici nu cred că era posibil.

În analiza pe care o facem trebue să ţinem seama şi de personalitatea lui Ceauşescu, care n'ar fi crezut niciodată în posibilitatea detronării lui. S'a crezut un om providenţial.

... nu era posibil să i se spună lui: ce se întâmplă dacă veţi fi alungat?, ar fi fost o prostie.

Dl. Ivan Sabin: - Nici Dvs. nu eraţi iubiţi de popor, nici pentru Dvs. nu aţi făcut?

Dl. Vlad: - Dacă trebuia să mă apăr pe mine, erau multiple posibilităţi, nu să fac un plan cu măsuri de apărare a Securităţii. Cel mai bun lucru era să fiu lângă popor când era nevoie.

Dl. Sabin: - Eraţi şeful Securităţii, deci nu puteaţi fi iubit de popor, care era asuprit.

Dl. Vlad: - Este de discutat acest lucru, ce s'a făcut după anii '70-'80 nu mai corespundea celor din perioada când Dvs. aţi avut de suferit.

Dl. Gabrielescu: - În legătură cu capitolul Timişoara, dacă mai aveţi ceva să ne spuneţi, poate despre străini?

Continuare în pag. 10

" 'NŢELES, TRĂIŢI, NU IERTĂM, NU UITĂM ! "

Valeriu ARBORE

"Astăzi, o asemenea poziţie politică (...) nu poate şi nu trebue să fie iertată şi uitată"!. Căci (*"extrema dreaptă"*, cine alta?) era *"o mişcare anarhică , fanatică şi ultrareligioasă, de o agresivitate nepereche"*; cum?*"prin practicarea unei ortodoxii radicale şi a unei violenţe purificatoare (...), optând pentru cauţionarea crimei şi a fărădelegii"*. Un citat din vreo imundă scriitură propagandistică antinaţionalistă şi anticreştină, iscălită de tovi precum faimosul tandem Fătu-Spălaţelu, L. Volovici, Stelian Neagoe, Constantinescu-Iaşi, Miron Constantinescu (alias Mehr Kohn), I. Popescu-Puţuri, Gh. Zaharia, Silviu Brucan (allias Brucker), Ludwig Grünberg? Nici vorbă. Oricât ar părea de straniu, sunt decupaje dintr'un articol (dedicat, chipurile, regretatului profesor şi scriitor Dragoş Protopescu), incredinţată zaţului tipografic al revistei *"Radio România"* (nr. 196/2000) de un anume Valentin Protopopescu. Hebdomadar, odinioară de înaltă ţinută morală şi intelectuală, înfiinţat acum 60 de ani, în Decembrie 1940, sub direcţia muzicologului şi compozitorului (azi cvasi-interzis) Liviu Rusu, pe când Director general al Radiodifuziunii era Ion Mânzatu. Şi care săptămânal fu suprimat după ocuparea ţării de către *"salvatoarele"* tancuri sovietice (*"cu participarea extremei drepte"* V.P. ***dixit***). Denaturări murdare, grosolane falsificări, tembelisme ce jignesc şi profanează memoria victimelor predilecte ale teroarei roşii.

Demers partinic, marxist-leninist? Nu! Act deliberat de pe poziţiile ***virginei*** extreme stângi, despre care nu se suflă nici un reproş, vreodată!

Altminteri, *"echidistantul"* oficios *"apolitic"* al actualei Societăţi Române de Radiodifuziune (în prezent pilotat de o oarecare Gabriela Eftime) şi autorele în cauză - nu numai el, vezi bine! - recidivează. Potrivit logicii absurde a fanatismului (uniformizator) *"democratic"*, *"cei care nu gândesc ca noi nu au dreptul să se exprime"*. Cultul personalităţii gauchiste, începând cu CéCé-işti şi până la vistavoi secero-ciocănari de duzină, e răspândit (încă de pe coperta publicaţiei) într'o nechezătoare veselie. De jenă, de o minimă mustrare, nici pomeneală!... Aici, drăgăliţă Doamne, tronează cuvântul de ordine *"să ierăm, să uităm!"*

Dar, vorba lui Ion Creangă, iară mă'ntorc şi zic: *"cum îi Turcul şi pistolul!"* Încă pe vremea catastrofalului Carol al II-lea, cel care adusese numai belele, posturile publice de radio (şi presa în genere) erau complet *"rinocerizate"*, sub directoratul general al lui Gh. Sărăţeanu, apoi al lui Gh. D. Mugur; ce mai, înfeudate dictaturii regale. Iar din funesta seară de 23 August 1944, ***crescendo*** şi ***marziale***, ele devenitără ***nu vocea Naţiunii Române***, ci ***glasul ciocoilor roşii***, emis în patru labe, cu coada încovoiată băgată căluş în propria gură (excepţiile se subînţeleg!), întru înrobirea sufletelor, a minţilor, a lăuntrului oamenilor. Cum unul din fondatorii sinistrei poliţii politice bolşevice (CEKA), A.V. Lunacearski, îi scria lui Lenin: *"Dacă vrei să-l stăpâneşti pe om, ucide-i intimitatea"*. Asta pare-se voiau scuturăturile propagandistice radiofonice ale industriei deformării conştiinţelor şi conduitelor umane. Unde mai pui că în anii '50, semnalul de emisie dela Radio Bucureşti era... prima frază muzicală din *"Lui Stalin, Stalin, slavă-i cântăm"*, compoziţia lui Muradelli (text în româneşte de Mihu Dragomir). Iar până în Decembrie 1989, ***funcţia majoră a radioteleviziunii consta în mutilarea opiniei publice***, prin propagarea în eter a monstruoasei ideologii comuniste, ***în scopul transformării fiinţei omeneşti într'un robot docil***, ce acţionează după directivele peceristo-securistice. Asta da, nu trebue nici iertat, nici uitat!

Sub bagheta actualului şef al SRR, Andrei Dimitriu (pe care, probabil, din focul Gheenei îl privesc vigilent *"glorioşii"* săi înaintaşi, prenumele lor - nu mai scriem alias-urile, din lipsă de spaţiu - Matei Socor, Al Graur, M. Cruceanu, I. Pas, C. Prisnea, Eugen Preda ş.cl.), radioul public are ***rol principal*** de a servi interese ale anumitor cercuri oculte de putere/opoziţie din ţară şi de peste hotare, printr'o cenzură *"democratică"* severă, pliată aproape fără greş, îl citâm acu' pe Paul Goma, pe politica SUA-Israel. Las' că şi cei mai apropiaţi colaboratori ai preşedintelui-director general sunt unul şi unul (cu onorabile excepţii!), în ceea ce priveşte ***competenţa şi experienţa comunistă confirmate***: un fost vânjos activist pentru revoluţia agrară ceauşistă (Gh. Verman), un adulator al isprăvilor minereşti din 13-15 Iunie 1990 (Paul Grigoriu), o ex-educatoare ateo-comunistă (Ana Maria Sireteanu), un vadimist consilier (Grigore Vieru) ş.a.m.d. La posturile teritoriale, Radio Iaşi de pildă, e dezastru: ştabi, realizatori de programe, colaboratori, în majoritatea lor, ar putea constitui o fruntaşă celulă peceristă! Floarea de borş a fostei nomenclaturi totalitariste. De aceea nu mirá mai pe nimenea strânsele (tovărăşeştile) relaţii dintre SRR şi radioul comunist din China, din Ucraina, din "Republica Moldova", din Franţa, Cuba, Italia, Rusia.

De altfel, ***extrase***, cu o evidentă tentă politică şi doctrinară, de extremă stângă din cotidianul *"l'Humanité"*, ocupă frecvent capul de afiş al *"Revistei presei internaţionale"*, pusă în undă zilnic de Radio România Actualităţi; nu însă şi din jurnale de *"extremă dreaptă"*... Să mai existe oare mulţi ascultători ai unor asemenea prostioare (observaţi eufemismul!)? Din care medii se vor fi recrutând (fiindcă cei mai numeroşi radioascultători audiază posturi particulare): nostalgici comunişti, securişti, miliţieni în rezervă, *"săracii cu duhul"*, amicii, cimotiile şi cu-metrii radiofoniştilor? Ori sunt doar bieţi oameni sub vremi ce oricând pot fi prefăcuţi în *"luptători"* împotriva românismului, a *"contrarevoluţionarilor"* de ieri-alaltăieri, a "antiocidentalilor"? Pesemne, întrucât ***verba volant***, în privinţa emisiunilor naţionale (sic) nu se sinchiseşte nimeni să articuleze vreo apreciere (critică) oarecare... Un trai şi-o viaţă pentru radiofoniştii! Iată însă că noi, conform sfatului lui V.P., nu iertăm, nu uităm... Nici post-electoral!!!

Ascultăm adesea radioprogramele actuale, aşadar. Muzica, voci piţigăiate, reclame peste reclame, recuzita prăfuită, văicăreala, ciondăneli, fapte senzaţionale, *"rock & popi"* (dela Sorin Dumitrescu citire). Constatarea: majoritatea eminsiunilor *"cu priza la public"* continuă şi la cumpăna mileniilor a fi realizate şi dominate de oamenii *"societăţii socialiste multilateral dezvoltate"*. Fantome... vii la microfon. Fantome... moarte în programele interactive (re-sic), unde se bagă fitile cu ghiotura. Ne dau lecţii despre democraţie, literatură, artă, ştiinţă, religie. De pe baricade criptomaterialist-dialectice şi istorice. Infectaţi pe viaţă de virusul bolşevic, fac eforturi disperate pe calea undelor hertziene să ne tragă spre trecut (deşi chiar şi berzei chioare îi face, Dumnezeu cuib!). Într'adevăr, iată lucruri de neiertat, de neuitat...

STENOGRAMA AUDIERII DOMNULUI IULIAN VLAD

Urmare din pag. 9

Dl. Vlad: - V'aş arăta câteva fapte şi anume că, în zilele premergătoare evenimentelor, foarte mulţi diplomaţi acreditaţi la Bucureşti s'au deplasat în zonele din Transilvania şi câţiva diplomaţi dela două ambasade care făceau permanenţă la Timişoara, dela Ambasada SUA şi a Angliei şi dela Ambasada maghiară.

De la celelalte ambasade, inclusiv dela cea sovietică, au făcut deplasări masive în zone din Transilvania: Braşov, Cluj, cele două judeţe din secuime.

În acelaşi timp, pe frontiera cu Ungaria erau foarte masive mişcări de trupe, puncte de observare... sursa de bază era ataşatul militar dela Budapesta, care arăta că este iminentă o acţiune armată împotriva României, dar formele nu se specificau.

Ar mai trebui adăugat ce s'a întâmplat la Moscova, în timpul vizitei lui Ceauşescu. Au fost nişte discuţii foarte dure... Această întâlnire a avut loc la 4 Decembrie şi acolo s'a rostit o sentinţă.

Dl. Gabrielescu: - Pe această linie a relaţiilor dintre Gorbaciov şi Ceauşescu şi pentrucă aţi pomenit şi de discuţiile dela Malta, spuneţi-ne care sunt legăturile?

Dl. Vlad: Legăturile sunt logice, nu putea să rămână România o insulă în oceanul care ne înconjoară. Nu convenea nici unei părţi, din păcate politica lui externă din ultimii ani a fost de aşa natură încât nu şi-a mai păstrat decât puţin prieteni, şi aceştia la distanţe foarte mari. În şedinţa C.P.Ex din 17 Decembrie, nu ştiu dacă acest lucru este în stenogramă, a ordonat să nu se mai intre în ţară ca turişti decât numai din China, Cuba şi Coreea, cam departe de România aceste ţări.

Dl. Gabrielescu: - După şedinţă din 17 Decembrie a C.P.Ex., el a plecat în Iran, cum s'a întâmplat? Ceauşescu era chiar aşa inconştient?

Dl. Vlad: - Se pare că cineva i-a spus că lucrurile sunt liniştite în ţară şi că poate pleca în Iran. Mi se pare că este o altă mare enigmă şi contradicţie. Nici un om, şef de stat normal, în asemenea situaţie, cu toate asigurările date, nu ar fi plecat din ţară, deşi vizita era importantă şi benefică pentru ţară, se lua o cantitate imensă de petrol, dar nu atunci trebuia făcută această deplasare.

Dl. Gabrielescu: - Poate l-aţi cunoscut mai bine pe acest om, ce ne mai puteţi spune?

- Dl. Vlad: - în data de 14, eu am fost la el şi i-am prezentat situaţia aproape o oră, tot ce se făcuse în legătură cu vizita, pe linia acordurilor...

- Dl. Ivan: - Am citit în ziare că în Iran a plecat cu multe bagaje, că ar fi depus acolo valută, ştiţi ceva?

- Dl. Vlad: - Sunt poveşti... bagaje erau cele prezidenţiale, numai când pleca şi ea erau bagaje mai multe. S'a mai spus că a venit cu ajutoare dela Ayatolah, dar el nu ar fi acceptat să ceară sau să primească aşa ceva.

Dl. Platică: - Acel avion Rombac care a decolat în 21, când încă Ceauşescu era, şi deci dela armată sau dela M.I. trebue să se ştie cine a dat ordin, şi cu ce misiune?

Dl. Vlad: - În primul rând trebue să ştie cei care au avut avionul, acesta era dela Tarom sau dela flotila specială? Aceasta era în subordinea M.Ap.N., deci ca să zboare un avion trebue sa aibă o foaie de parcurs, unde sunt actele? Cine erau pasagerii, nu se poate să nu fie cunoscuţi cei care se urcă la bord fără să se întocmească documente, toate acestea trebue să existe.

Dl. Platică: - în urma acestui zbor, aţi avut lipsuri în efective?

Dl. Vlad: - Nu am avut în afară de cei împuşcaţi la Sibiu, iar în aeronavă nu a fost cineva dela noi. Nu a fost clară nici problema celor morţi la Timisoara, pentrucă vreo câţiva nu au fost reclamaţi de nimeni.

Dl. Gabrielescu: - Ştiţi că dela Buzău au plecat la Timişoara nişte efective. Ştiţi cine a dat ordin?

Dl. Vlad: - Nu cunosc, dar erau trupe în subordinea M.Ap.N., nu ştiu cine a dat ordin, probabil gen. Guşe putea să lămurească. Cert este că au ajuns la Timişoara, că au fost aduşi la Bucureşti, la Timişoara au fost civili, au intrat în obiective, au fost prinşi, predaţi, dar această parte a lucrurilor nu s'a aprofundat.

Dl. Platică: - La şedinţa C.P.Ex. din 17 Decembrie, Ceauşescu a spus să nu se mai permită intrarea turiştilor în ţară nici din Est, nici din Vest. Serviciile pe care le conduceaţi, ce au întreprins pentru contracararea acţiunilor acestora?

Dl. Vlad: - Sigur că ne-au surprins acei mulţi turişti sovietici care au venit. O informaţie este uşor de luat, dar este greu de verificat. Un exemplu, la Miliţia dela Caransebeş, la şeful Miliţiei, căpitanul Ruşeţ, au venit în acele zile trei cetăţeni sovietici cu o maşină, care au spus că au lovit-o şi că le trebue o hârtie să poată circula. Cei de acolo au încercat să mai ceară explicaţii, iar unul dintre ei i-a spus: *"Hai colega, că şi noi suntem militari ca şi dumneata!"*. Acel fapt s'a reţinut, dar ce se mai putea face când ei s'au întâlnit cu alţii şi au plecat spre Timişoara?

Eu anticipez o problemă care ar trebui lămurită: de ce s'a dispus arestarea mea în ziua de 31 Decembrie, când se putea face din 22 Decembrie? Am prezentat un plan de măsuri pentru verificarea informaţiilor cu privire la teroriştii... (pauză)

Va urma

Maria Globe Tours Inc.

UNDE CĂLĂTORIA MULT VISATĂ DEVINE REALITATE

Servicii de turism

- Bilete de avion
- Vacanţe la soare
- Croaziere
- Închirieri de maşini
- Asigurări medicale pentru vizitatori
- Asigurări de călătorie
- Bilete de tren
- Rezervări de locuri la hoteluri

Servicii speciale

- Curier săptămânal spre România
- Invitaţii pentru vizitatori
- Comenzi de alimente pentru Bucureşti, distribuite la domiciliu
- Şampanie, flori şi tort pentru cei dragi la aniversări

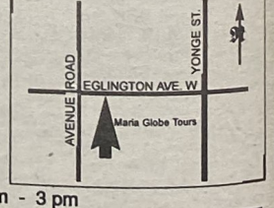

Luni - Vineri 10 am - 6 pm; Sâmbătă 10 am - 3 pm

261 EGLINGTON AVENUE WEST TORONTO ONTARIO M4R 1B1 Tel 416.481.2227 Fax 416.481.2067

mariagt@idirect.com

DUMNEZEIASCA ZI A NAŞTERII

Trăim în această zi sfântă, fapta cea mai adâncă a lumii; ascuns în pruncul Iisus, Dumnezeu se face om, ca pe oameni să-i îndumnezeiască. Că din început, omul a fost făcut după chipul şi asemănarea lui Dumnezeu. Dar de ce fapta aceasta de cercetare a omului, din partea lui Dumnezeu? Noi nu uităm, fraţilor, că viaţa noastră, viaţa fiecărui om dintre noi, închide o sfâşietoare taină. Neascultarea de Dumnezeu a strămoşului Adam şi înşelăciunea cea din început a diavolului, ne-au prins pe toţi în lanţul păcatului, a stricăciunii, a rătăcirii, a dobitociei. Şi aşa, prin invidia diavolului şi prin neînfrânarea fiecăruia din noi şi a tuturor laolaltă, am căzut din slava lui Dumnezeu şi ne-am lipsit, împreună cu Adam, de hrana cea sfântă a Raiului, şi în stricăciune şi în viaţă lovită de moarte ne naştem toţi pe lume. Şi aceasta nea fost deajuns.

Ci, după ce ne-a văzut pe noi vrăjmaşul, goliţi de slava lui Dumnezeu, a început cu mai mari înşelăciuni să surpe pe oameni, vrând să ne înstrăineze cu totul de Dumnezeu, prin războaie, prin furtişaguri, prin desfrânări, prin închinări la idoli; şi gândul lui este, ca la urmă, să ajungă să ne facă pe toţi, adevăraţi vrăjmaşi ai lui Dumnezeu.

Dar, preamilostivul Domnul nostru n'a mai putut suferi ca să ne vadă pe noi căzuţi, în atâta prăpastie de rele şi de nenorociri. Şi n'a uitat că făpturile mâinilor Lui suntem, ci, plecând cerurile, S'a pogorît pentru cercetarea noastră. Şi ce a făcut? La plinirea vremii, Domnul nostru Dumnezeu S'a ascuns într'un trup de prunc, în pântecele Maicii Domnului, adică în trup omenesc. S'a îmbrăcat, vrând, ca din acest trup, ca un soare ascuns după un nor, să lumineze şi să îndumnezeiască pe om, cu a Sa lumină, cu a Sa dumnezeire. Şi cu scutece se înfaşă Cela ce înfăşură rotundul pământului cu nori. Şi în ieslea dobitoacelor S'a culcat, Cela ce se odihneşte pe umerii heruvimilor de-a pururea, ca să ne scape pe noi de viaţa cea dobitocească. Şi, iată, Cel nevăzut, ca Dumnezeu, S'a făcut văzut, ascuns în trup de om. Cel nepipăit, S'a făcut pipăit; Fiul lui Dumnezeu, Se face fiu omului. Fără să se schimbe ca Dumnezeu, om cu trupul Se face, desăvârşit Dumnezeu şi om desăvârşit. Ba încă şi trupul fiecăruia din noi îl face trup din trupul Lui, şi os din oasele Lui. Împrumută dela noi trupul nostru omenesc şi ne aduce, în schimb, împărtăşire din viaţa firii Lui de Dumnezeu.

Şi aşa, ascunzându-şi dumnezeirea, cu trupul Său de om. se pogoară El în căutarea noastră. Şi, aflând oaia cea pierdută, adică toată omeneasca frământătură, o ia pe umerii Săi şi la Tatăl ceresc o duce şi, făcând pace cu El, ne dă iarăşi intrare liberă la Izvorul cel dumnezeiesc al vieţii celei fără de moarte şi ne plămădeşte din nou, cu har dumnezeiesc, biata noastră fire de oameni, firea noastră, care ajunsese pierdută în lumea cea fără de nădejde a morţii, a stricăciunii, a patimilor şi a dobitociei păcatului.

Că puteri de viaţă sfântă şi dumnezeiască ne dă, în adevăr, Domnul Hristos, Omul-Dumnezeu, prin cuvântul Lui, prin moartea Lui pe cruce şi prin învierea Lui, prin trupul şi sângele Lui din Sfânta Împărtăşanie; într'un cuvânt, prin toată această milostivă, atotcuprinzătoare şi tainică pogorîre de haruri a venirii Lui în lumea noastră. Cu adevărat, aşa cum spun Sfinţii Părinţi: la Crăciun, Dumnezeu S'a făcut prunc de om, ca pe om să-l facă Dumnezeu.

Deci, ce vom răsplăti Domnului pentru toată această covârşitoare binefacere dumnezeiască, pentru toată această milostivă cercetare, pentru tot acest pogorământ dumnezeiesc de neînchipuit?

Răspunsul credinţei este că datori suntem, mai întâi, să nu uităm fapta aceasta a lui Dumnezeu şi să-I fim mulţumitori pentru ea, simţind că nevrednici suntem de atâta milă, de atâta bunătate. Pe pardoseala peşterii din Betleem, la locul unde S'a născut Mântuitorul şi a fost culcat în iesle, stă scris: *"Aici s'a născut Iisus Hristos, Dumnezeu, Care S'a făcut om, pentru mântuirea lumii"*. Cu ochii gândului ţintă la locul acela al peşterii din Betleem, să lăsăm, fraţilor, şi noi acum simţirea inimilor noastre, să dea glas cântării ei de preamărire şi de mulţumitoare închinăciune lui Dumnezeu, pentru venirea Lui la noi în trup omenesc, venirea cea plină de daruri, pe care o prăznuim astăzi, glasul cântării de taină, cutremurătoare şi adâncă, pe care împreună cu Biserica, o cântă astăzi toată creştinătatea din lume

"Taină străină văd astăzi şi preamăritâ, Cer se face peştera, scaun de Heruvimi, Fecioara; ieslea, sălăşluire întru care S'a culcat Cel neîncăput, Hristos-Dumnezeu, pe Care, lăudându-L, îl mărim".

Cu adevărat, fiecare din noi putem zice: *"Îţi mulţumesc, Doamne, că Te-ai gândit şi la mine şi la mântuirea mea şi a fiecăruia din noi, în ziua când Te-ai născut prunc şi Te-ai făcut om, în peştera din Betleem".*

Şi cu dreptate, la bucuria aceasta pentru om, Dumnezeu a chemat şi puterile cereşti, zicându-le: *"Bucuraţi-vă impreună cu Mine, că am aflat şi am adus acasă, oaia cea pierdută".*

Dar, oricând ne vom gândi cu adevărat la toate aceste tainice daruri, câte a făcut Dumnezeu pentru noi, cu neputinţă este să nu ne îndemnăm spre dragostea lui Dumnezeu şi cu neputinţă este să nu ne străduim şi noi, ca să facem poruncile Aceluia, Care ne-a dat viaţă şi atât de mult ne poartă de grijă. Drept aceea, datori suntem, fraţilor, să cinstim pogorîrea lui Dumnezeu la noi şi prin păzirea de-a pururea a poruncilor Lui, că poruncile Lui sunt căi de tainică împărtăşire din viaţa Lui cea dumnezeiască şi fără de moarte. Deci, cu dragoste, unul pe altul să cinstim şi precum însuşi Domnul a scris în Legea Sa, aşa să facem, că a zis: *"Să nu ucizi, să nu furi, să nu fii desfrânat, să nu grăieşti minciuni, să cinsteşti pe tatăl tău şi pe mama ta şi să iubeşti pe aproapele tău ca pe tine însuţi, pe aproapele nu numai pe cel de bun neam cu tine, ci pe tot omul în nevoie din lume, pentru care a venit Dumnezeu la noi şi S'a făcut om".*

Încă, datori suntem să păzim şi alte porunci ale Lui, pe cei flămânzi să-i hrănim, pe cei străini să-i primim, pe cei goi să-i îmbrăcăm; pe oamenii lui Dumnezeu în cinste să-i avem, pentrucă aceia priveghează şi se roagă pentru sufletele noastre; de Biserică să nu ne înstrăinăm şi acolo să ne curăţim de păcate şi să ne trezim la bine. Şi aşa, cu bună ştiinţă, să ne apropiem de trupul şi sângele Domnului, neavând spre nimeni vrajbă, iubindu-ne nu cu făţărnicie, ci din inimă, cinstindu-ne unul pe altul, ca să fim fiii Celui Preaînalt, părtaşii vieţii dumnezeieşti a lui Hristos-Domnul şi moştenitori împărăţiei cereşti. Că, pentru a înnoi viaţa oamenilor din lume, a venit la noi, chemându-ne pe toţi Hristos, adevăratul Fiu al lui Dumnezeu; Dumnezeu adevărat şi Om adevărat. A lui să fie slava în Treime, Celui de o fiinţă cu Tatăl şi cu Duhul Sfânt.

Amin!

PROLOAGE

În sfârşit şi pentru totdeauna

Radu NGRESCU-SUŢU

Pruncul cu ochii plini de soare venise. În sfârşit şi pentru totdeauna. Fusese semn dumnezeiesc, căci osia lumii se blocase, timpul se oprise'n loc, aerul încremenise de uimire, bolta cerului rămăsese nemişcată şi paserile îşi încetaseră zborul.

Spune *"Protoevanghelia lui Iacob"*, descriind minunea: *"Oamenii erau aşezaţi în jurul unui blid, gata să-l mănânce, dar mestecând nu mestecau, luând dumicatul nu-l luau şi ducându-l la gură nu-l duceau".*

Pruncul cu ochii plini de soare venise. Bunul Iosif mergea fără să înainteze nici un pas, privea fără să vadă şi vedea fără a privi:*"Era şi o turmă de oi la păscut, care însă nu se mişca din loc. Păstorul ridicase toiagul, dar mâna îi încremenise deasupra capului. Lângă râu, iezii stăteau cu boturile aplecate, dar fără să bea".*

Timpul se suspendase, oprindu-se în loc, aerul nu mai mişca, stelele împietriseră pe bolta cerului şi universul întreg îşi închegase pulsul, în nemişcarea care precede apariţia vieţii. În faţa minunii dumnezeieşti, în semn de supunere şi de suprem omagiu, toată creaţia Domnului se prosternase, căci Pruncul cu ochii plini de soare venise.

Vietăţile se întoarseră'n matca lor, matca lor în fiinţă şi fiinţa'n nefiinţă, cugetele oamenilor în adâncurile necugetării lor de veacuri şi veacurile'n negura Timpului care, supus, zâmbea Pruncului divin Care-l precedase şi zămislise înainte de a fi El zămislit.

Bucură-te omule, creaţie divină, veseleşte-te timp al timpului, suflare a suflării, pară palidă strălucitoare a Soarelui, pară ştearsă şi mohorîtă lumina zorilor, căci Lumina luminilor cea adevărată S'a ivit şi Pruncul cu ochii plini de soare a venit! În sfârşit şi pentru totdeauna.

ZĂPEZILE DE ALTĂ DATĂ

"Fugit irreparabile tempus" -Ovidiu

Când primii fulgi au început să cadă,
M'am reîntorts în anii de demult,
Când îmi plăcea să stau la gura sobei
Şi viscolul de-afară să-l ascult.

În timp ce patul mi-l făcea măicuţa,
Cu glasu-i cald şi dulce, de nespus,
Îmi amintea că mâine e Crăciunul
Şi-mi depăna povestea lui Iisus.

Simţeam ca'n vis pe frunte mâna-i caldă
Şi ascultam atent şi fascinat,
Cum Cel menit ca să ne mântuiască
La Nazareth, în iesle s'a'ntrupat.

Afară vântul viscolea zăpada
Şi-o troienea la uşă şi la geam,
În sobă se stingeau încet tăciunii
Şi ascultând povestea, adormeam.

Pluteam apoi prin Galaxii tăcute
Purtat de vraja Pruncului Cel Sfânt
Ce a venit din alte Constelaţii
Să ne aducă pace pe pământ.

Când mă trezeam plecam vioi pe stradă,
Zăpezile din drum le răscoleam,
Mă atârnam de crengi cu promoroacă
Şi rebegit de frig, mă întorceam.

Era atâta fericire'n casă,
Şi'n jurul bradului ne adunam,
Căci nimeni nu plecase'n veşnicie
Şi ascultam colindele la geam.

Furtuna nu venise peste ţară
Şi nici puhoiul dela Răsărit,
Ce l-a crucificat pe Christ a doua oară
L-au umilit şi l-au batjocorit.

●●●

Unde s'au risipit acele zile
Cu universul lor mirific de candori?
O ! Minunată eşti copilărie,
Căci tu ai dat zăpezilor culori.

George GEORGESCU

BISERICA CREŞTINĂ

"RĂSĂRIT-A LUMII LUMINA CUNOŞTINŢEI..."

"Naşterea Ta Hristoase, Dumnezeul nostru, răsărit-a lumii lumina cunoştinţei; că întru dânsa cei ce slujeau stelelor dela stea s'au învăţat să se închine Ţie, Soarelui dreptăţii, şi să te cunoască pe Tine, Răsăritul cel de sus..." (Troparul Naşterii)

Pr.Dr. D. ICHIM

Ne închinăm betleemic întru bucuria Naşterii Domnului care pentru noi *"răsărit-a lumii lumina cunoştinţei"*. Fiecare dintre noi în noaptea Crăciunului se gândeşte la un *"acasă"* al lui. Ori de câte ori grăim *"acasă"* ne împresoară taboricul nor al străbuneler colinde care ne aduceau în ieslea inimii *"mititel şi'nfăţişel / în scutec de bumbăcel"* pe Sfântul Prunc al Maicii Domnului. Şi pe vremea aceea eram cu toţii în casă şi *"acasă"*. Apoi ne-au plecat bunicii, părinţii, fraţii, prietenii... ca să se împlinească scripturile care au nins despre ei, dar în noaptea aceea sfântă trăiam cu toţii întru *"acasă"*, sau *"în ţara vestită / Betleem numită"*.

Acum, departe de sătucul meu din munţii Moldovei, în noaptea de Crăciun, inima începe să-şi topească şipotele de cleştar când pruncii mei încep să mă colinde şi mă simt iarăşi întru *"acasă"*. Acea *"Ţară vestită / Betleem numită"* iat-o şi aici după virgula de lacrimă. Hotarele se subţiază, murmur de lună plină, domol, ca un colind ce se stinge prin dumbrăvile cu îngerii scoborîndu-ne pripoarele.

...şi pe atunci, ca şi acum, venea Părintele cu icoana: *"Naşterea Ta Hristoase, Dumnezeul nostru, răsărtit-a lumii lumina cunoştinţei..."* Când îngerii cobor, ca şi atunci, de pe plaiurile edenului sideral spre tăciunii din peştera săracă din Betleem cântându-I Pruncului din iesle: *"Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu şi pe pământ pace, între oameni bună învoire"* , când se amestecă printre ciobanii speriaţi de crinii goarnelor de aur agrăidu-le că: *"Astăzi s'a născut vouă - Mântuitorul"*, tot aceiaşi îngeri nu ocolesc nici sacrele prisăci ale graiului nostru. Atât lume cât şi lumină izvorăsc din şi se revarsă în acelaşi lumen, care este mai cinstit decât aripile heruvimilor.

Dumnezeu se face om, citim în bucoavnele Părinţilor, pentru ca omul să se facă Dumnezeu. *"Şi Cuvântul* (care) era Lumina cea *adevărată care luminează pe tot omul care vine în lume... s'a întrupat"* precum ne adevereşte Evanghelistul.

Ce ar fi lumea dacă nu ar fi şi lumină în acelaşi timp? Ce ar fi omul dacă nu ar fi lumen, în acelaşi timp, prin întruparea Cuvântului? Un ocoliş prin timp, o vânturare de pleavă şi o creaţie din nimic care se întoarce în nimic. Un joc nemilos al unui creator care nu ar fi nici Lumină şi nici Dragoste, nici Cale şi nici Adevăr. Cât de groaznică ar fi această infinită singurătate cosmică! Neavând Lumina, dar purtând trup pe care duhurile nu îl au, omul ar fi mai nefericit decât diavolul. Prin faptul că se împărtăşeşte din Lumină, care este Hristos întrupat, omul devine o lume.

Naşterea lui Iisus Hristos devine renaşterea noastră, restaurarea chipului şi asemănării noastre cu Noul Adam prin filiaţie divină. Astfel, fără nici o exagerare, ne rugăm alături de El adresându-ne aceleiaşi persoane divine cu apelativul *"Tatăl nostru"*. Nu zicem *"Tatăl lui Iisus"*, nici *"Tatăl meu"*, nici *"Tatăl nostru"* al întregii lumi ca o generalizare impersonală, ci ori de câte ori rostesc *"Tatăl nostru"* Iisus Hristos se află alături de mine, într'o relaţie personală cu acelaşi Tată, care este şi al lui şi al meu, adică *"Tatăl nostru"*.

Omul (lume, lumen) sinonim cu Lumina (lumen) este paradoxul întrupării Fiului lui Dumnezeu care nu ar fi fost posibil dacă Creatorul nu ar fi şi Iubire în acelaşi timp. Crearea lumii nu era o necesitate în dumnezeire. Infinitul lui Dumnezeu nu putea să devină mai infinit prin crearea lumilor finite, după cum eternitatea Lui nu putea să devină mai eternă prin crearea timpului. Prin actul creaţiei se revelează o parte din relaţiile interpersonale ale Sfintei Treimi ca o manifestare a Iubirii ca esenţă (ousia) a lui Dumnezeu. Ceea ce R. M. Rilke afirmă despre crearea îngerilor că ar fi o *"înflorire a lui Dumnezeu"* nu înseamnă că îngerii posedă o parte din creaţia lui Dumnezeu, ci că crearea lor e o manifestare a dragostei ca voie divină exprimată între persoanele treimice.

Fiul se naşte din Tatăl, fără de mamă, mai înainte de toţi vecii, iar Sfântul Duh purcede din Tatăl iarăşi înainte de toţi vecii. Această nu înseamnă că a fost *"un timp"*, cum susţinea Arie, când Fiul nu ar fi existat, respectiv şi Sfântul

Duh şi nici că aceştia ar fi o emanaţie din Tatăl. Atât modelul de cugetare gnostic cât şi cel al materialismului *"ştiinţific"* sufere de o sfidare a logicei, care din păcate, e şi ea o ştiinţă. Nu putem percepe şi cugeta corect eternitatea folosindu-ne de concepte valabile doar la scara timpului. Înainte de veci nu a existat *"un timp"* (trecut, prezent, viitor), ci eternitatea fiind atotprezentul nu poate avea nici trecut şi nici viitor. Timp şi eternitate sunt concepte cu totul diferite.

Eternitatea şi infinitul pot acţiona asupra timpului şi finitului şi nu invers de aceea la Naşterea Domnului folosim antinomiile, singurele care pot să ne lumineze prin taina Iubirii. De exemplu: Cel care s'a născut din Tată fără de mamă, mai înainte de veci, se naşte din Mamă fără de tată în zilele Cezarului Augustus: *"Răsărit-ai, Hristoase, din Fecioară, ca un Soare înţelegător al dreptăţii, şi steaua Te-a arătat încăput în peşteră pe Tine Cel neîncăput..."*. Sau, de asemenea: *"Chipul cel neschimbat al Tatălui, Pecetea veşniciei Lui, înfăţişare de rob primeşte, ieşind din Maica neştiutoare de nuntă, nesuferind schimbare: că a rămas ce era, Dumnezeu adevărat fiind; şi a luat ce nu era, om făcându-se, din iubirea de oameni..."*

Lumea *"cea din întuneric şi din umbră"* primeşte un alt răsărit de lumen *"Răsăritul cel de sus"*, din abisuri ne apare, deasupra noianurilor lor, cel mai înalt orizont *"Lumina cunoştinţei"*, revelat prin care viaţa devine ecuaţie cu Lumina:*"întru El era viaţă şi viaţa era lumina oamenilor. Şi lumina luminează în întuneric, dar întunericul nu a cuprins-o"*. Iată cu adevărat punctul de exclamare de deasupra peşterii din Betleem, steaua magilor: *"O, ce veste minunată / în Betleem ni s'arată !"*

Sensul vieţii este iubirea. Prin Naşterea lui Hristos viaţa noastră se îndumnezeieşte devenind *"lumina oamenilor"* pentrucă *"Răsărit-a lumii Lumina cunoştinţei"*. Existenţa omului se subţiază spre esenţialitatea divină care transsubstanţiere hristocentrică tinzând şi depăşindu-ne condiţia umană prin puterea dăruită *"celor care nu din sânge, nici din poftă trupească, nici din poftă bărbătească, ci dela Dumnezeu s'au născut"*.

Referindu-ne la aceasta Părintele Dumitru Stăniloae sublinia că existenţa noastră fără conştiinţă, fără conştiinţă nu are nici un sens. Nu este deplină. Lucrurile, plantele, animalele lipsite de conştiinţă ajung la aceasta prin conştiinţa omului ca daruri aduse lui Dumnezeu: *"Prin faptul că sunt cunoscute de om şi ajută la menţinerea omului ca fiinţă sufletesc-trupească şi la îmbogăţirea cunoştinţei lui cu raţiunile lor înrădăcinate în infinitatea lui Dumnezeu îşi găsesc adevăratul sens"*.

Această afirmaţie că Naşterea Domnului este cea care *"Răsărit-a lumii Lumina cunoştinţei"* nu este o cunoaştere a creierului, ci a inimii. Cunoaşterea Luminii se face prin inima curată şi feciorelnică având candela plină cu untdelemn întru întâmpinarea Mirelui.*"Fericiţi cei curaţi cu inima că aceia vor vedea pe Dumnezeu. Nu* este o cunoaştere care se ia la întrecere cu o enciclopedie. *"Lumina cunoştinţei"* este viaţă având ca Tabor *"schimbarea la faţă"* a omului la*"frumuseţea cea dintâi"* din paradis.

Limbile vechi orientale vedeau cunoaşterea ca o nuntă: *"Şi Adam a cunoscut pe Eva şi Eva a născut..."* Prin Naşterea Domnului Betleemul ne oferă pe Mirele-Cuvânt care fiind Omul adevărat şi Dumnezeu adevărat a fost profeţit prin Scara lui Iacov.

Iacov pune sub cap o piatră şi adoarme. O fi fost preînchipuirea pietrei de pe mormântul lui Hristos? A somnului? Spre diminează visează o scară ce unea cerul cu pământul pe care se urcau şi coborau îngerii. Când se trezeşte săvârşeşte ritualul de consacrare rezervat pentru Rege şi Profet vărsând untdelemn pe piatră şi numind locul acela Bethel (Casa lui Dumnezeu), sau cum am spune noi *"acasă la Dumnezeu"*. Numele de *"uns"* înseamnă Mesia, adică *"Unsul lui Dumnezeu"*.

Când Adam şi Eva au greşit gustând din pomul cunoaşterii au cunoscut moartea. Prin neascultare, ruperea din comunitatea divină, omul a devenit rob al morţii împreună cu tot Neamul omenesc. Cunoscând prin trup păcatul, răsplata lui - moartea s'a prelungit prin toate trupurile zămislite din ei şi din urmaşii lor. Dacă nu ar fi fost moartea care să oprească păcatul şi Adam şi Eva ar fi rămas nemuritori ei ar fi urmat aceeaşi cale spre distrugere urmând aceeaşi soartă care a avut-o Satan creat a fi nemuritor. Dacă Adam şi Eva ar fi recunoscut greşeala după cum nu au făcut-o nici ei şi nici Satan, Dumnezeu în iubirea Lui i-ar fi iertat după cum l-ar fi iertat şi pe Satan dacă acesta s'ar fi reîntors la Dumnezeu. O singură lacrimă ar fi fost de ajuns. Dar nu a fost. De aceea Dumnezeu s'a făcut om ca să ia moartea omului ca fiind a Lui. Să o distrugă anihilând împărăţia morţii *"Cu moartea Lui pe moarte călcând"*. *"Trebuia ca tot cineva,* comentează Părintele Stăniloae, *purtând trup să fie suportată moartea pentru a fi biruită şi să se transmită şi celorlalţi biruinţa asupra ei prin înviere. Prin trupuri se transmite celor slăbiţi de păcat stricăciunea şi moartea; prin trupul Celui ce are viaţă nemuritoare se transmite lor biruinţa asupra morţii şi învierea"*.

Naşterea Domnului care *"răsărit-a lumii lumina cunoştinţei"* are universalitatea iubirii fiind o repetiţie în Iisus Hristos, într'un mod personal, a fiecărui om ca *"lume"*. În locul conştiinţei întunecate de păcat şi drum spre moarte, Crăciunul este întoarcerea Fiului Pierdut spre *"acasă la Dumnezeu"*. Şi atunci cât de sublimă poate fi această binecuvântare a îngerilor care împreună cu colindătorii ningând cu *"Florile dalbe, flori de măr"* vestea cea bună că: *"Nouă azi ne-a răsărit / Domnul Iisus Hristos"* şi că prin Naşterea Domnului *"răsărit-a lumii Lumina cunoştinţei"*.

EMINESCU ŞI NEAMUL ROMÂNESC

Horia STAMATU

Înainte de război, a apărut în România o carte a lui D. Murăraşu: *"Naţionalismul lui Eminescu"*. Nu am citit-o atunci, şi nu sunt doritor s'o citesc nici azi. De ce? Din simplul motiv că *"naţionalism"* este ceva insuficient pentru Eminescu. *"Geniul"* nu suportă limitări de acest fel.

Eminescu a fost scriitor, şi ca atare a scris şi despre sau pentru neamul lui, în limba lui. Ca şi Dante, care i-a descoperit pe Italieni, ca şi Hölderlin, care i-a descoperit pe *"Germani"*. Dar nici ei nu pot fi reduşi la *"naţionalism"*. *Naţionalismul a devenit "ism"* pentrucă este o militare, cu inclusivul sens strict marţial al termenului. Pe când ceea ce au făcut geniile amintite ale poeziei şi gândirii cuprinse în ea, este altceva. Este filosofie.

Bine, dar *"filosofia"* nu *"militează"* pentru adevăr? Nu. Filolsofia *"caută"* adevărul, *"dezvălue"* ceea ce alţii nu pot să vadă. Şi aceasta nu e *"militare"*.

Eminescu a şi militat, în multe articole, dar nu s'a redus la atâta. Poate că în cea mai mare parte articolele lui sunt altceva decât *"jurnalistică"* obişnuită, şi sunt eseuri, în care el face filosofie românească. Aceasta există pentrucă este vorba de dezvăluirea şi valorificarea lumii prin gândirea unui neam în limba lui. O interpretare şi valorificare a lumii poate să fie românească, ceea ce nu înseamnă că *"lumea"*, *"physis"* cum spuneau Grecii, este în totul ei românească, dar când gândeşte asupra ei un Român, gândirea lui e românească, nu germană, tătară, sau cine ştie ce. Altfel înseamnă să încerci a lega între ele *"una dela Răsărit şi alta dela Apus"*, cum se zice în limba noastră când e vorba de ceva hibrid, neautentic deci.

Limba şi gândirea românească, sau germană, sau ce-o fi, este într'o indisolubilă reciprocitate cu gândirea exprimată de ea, şi astfel apar la diverse momente genii care desăvârşesc această indisolubilitate, limbă-gândire. Eminescu a prins şi a cuprins cu geniul lui limba românească, aşa cum Dante a prins-o şi a cuprins-o pe cea italiană, punând bazele unei noi ere a culturii europene, cultura limbilor noi, născute după antichitate în Europa. Când a venit rândul lui, în zona lui culturală, în sensul local, românesc, Eminescu a consolidat definitiv expresia culturii româneşti în limbă proprie, într'o sinteză pregătită de acea lume pe care Eminescu a numit-o *"generaţia dela 1840"* (nu dela 1848)). El a făcut sinteza limbii şi gândirii româneşti pentru viitor.

Eminescu a dat neamului său cunoaşterea de sine. Se poate vorbi de o excepţie românească, privitoare la culmile presei româneşti abia într'o jumătate de secol, cam între 1876 şi 1936. Nicăieri n'a avut presa curentă nişte culmi ca Eminescu, Iorga, Nae Ionescu. Desigur că în această jumătate de secol a existat în lume o strălucită presă, dar fără exponenţi de adâncimea celor amintiţi. Care nu pot fi reduşi la *"naţionalism"*, pentrucă ei ne duc la cunoaşterea adâncă a neamului nostru, ceea ce e mai mult decât *"militare""*.

Noi credem ce-a spus Eminescu: lumea umană e ca o prismă cu o multitudine de faţete, care sunt neamurile, iar prin fiecare din acestea se arată în câte un fel Dumnezeu. Sau se străvede. Eminescu a arătat ce se străvede prin faţeta noastră din *"prisma"* lumii. Metafora prismei este cea mai concisă pentru a exprima rezultatele de azi ale istoriei religiilor şi culturilor. Care în realitate nu *"mor"* niciodată ci trăiesc mai departe în noi sinteze şi metamorfoze. Iar *"pseudomorfozele"*, cum se văd azi, sunt trecătoare. Neamul lui Eminescu, datorită originii lui, va ajunge la ceea ce a profeţit alt geniu: *"Dar acum se face ziuă. Am aşteptat şi l-am văzut venind, iar numele lui este SFINŢENIE"*. (Fr. Hölderlin, *"Wie wenn am Feiertage"*).

Anul Eminescu

Zahu PANĂ

Credeam că dincolo de toate neînţelegerile dintre Români pornite din interese sau orgolii, există un singur numitor comun unde ne putem regăsi cu toţii: EMINESCU.

Până şi cei mai înrăiţi comunişti, după ce ani de zile au căutat să-l scoată din cultura şi sufletul Românilor, au capitulat în faţa unei evidenţe care sintetiza însăşi ideea de românism: EMINESCU!

După 1989, când toate zăgazurile care împiedicau curgerea ideilor eminesciene au fost rupte, m'am aşteptat la o adevărată explozie de bucurie şi entuziasm că Eminescu poate fi editat integral, fără intervenţii cu caracter nociv şi iresponsabil. În bună parte acest fapt s'a realizat sau este pe cale de a se realiza, dar ceea ce era de neimaginat, s'a întâmplat totuşi. Publicat de indivizi cu pretinsă pondere culturală şi filosofică din ţară, s'au găsit totuşi printre ei, unii, ca în acest *"An Eminescu"*, să murdărească şi să arunce o falsă imagine asupra celui mai mare poet şi naţionalist român: EMINESCU !

Legaţi de interese obscure sau poate şi de jurăminte oculte, aceşti indivizi pretinşi *"mondialişti"* n'au învăţat nimic din tot arsenalul vechi şi nou în al defăima pe Mihai Eminescu. Spre cinstea şi demnitatea românească atacurile lor s'au spulberat şi toată suflarea românească dela liceenii adolescenţi la marile personalităţi culturale, l-au comemorat pe Eminescu la adevărata lui valoare.

Exilul Românesc - din păcate exilul continuă datorită stărilor din ţară - şi-a făcut datoria sa faţă de marele nostru înaintaş şi spre cinstea exilului, aici n'au existat *"demolatori mondialişti"* care să încerce coborîrea de pe soclu a marelui poet. Comemorări ale lui Eminescu au fost în toate centrele româneşti stimulate şi de prezenţa inspirată a celor care au realizat spectacolul *"Trecut-au anii..."* actorul Ion Caramitru, Ministrul Culturii, actriţa Valeria Seciu şi actorul Ovidiu Moldovan şi a clarinetistului Aurelian Octav Pop.

La Câmpul Românesc din Hamilton-Ontario, Canada, unde domină bustul în marmoră a merelui poet, spectacolul *"Tecut-au anii..."* s'a desfăşurat într'un cadru inedit prin întreaga atmosferă creată chiar de prezenţa în marmoră *"nemuritor şi rece"* a poetului.

Deosebite sunt însă eforturile editorilor români din exil care, cu mari sacrificii, scot câte o revistă. Demn de menţionat este ziarul *"Cuvântul Românesc"*, din Canada, care în fiecare număr al acestui an, *"An Eminescu"* a publicat articole dedicate poetului nostru naţional. Tot aşa, revista *"Origini"* editată în Norcross, Georgia, SUA a închinat întreaga publicaţie pe lunile Iulie-August 2000, celui care a scris:*"De-oi muri şi zice'n sine, al meu nume or să-l poarte/ secolii din gură'n gură şi l-or duce mai departe"*. Această publicaţie, nu prea cunoscută exilului, în format de ziar, 31 de pagini cu cele mai alese colaborări, îmbogăţeşte informaţiile şi literatura despre Eminescu, spre cinstea editorului ei.

La New York, neobositul preot, poet, scriitor şi sufletul unui cenaclu literar, Pr. Theodor Damian, a publicat o carte, în condiţii excepţionale *'Eminescu 2000, aniversări newyorkeze"*, unde a înmănunchiat peste 30 de comunicări ţinute cu ocazia Simpozioanelor Mihai Eminescu, ţinute la New York.

Regretatul Horia Vintilă a scris că *"Dumnezeu s'a născut în Exil"*. Parafrazând-l cu ocazia Anului Eminescu, putem spune că *"Eminescu trăieşte în Exil"*.

MIHAI EMINESCU, "APA VIE" A SPIRITULUI ROMÂNESC

Cevi VASILESCU

S'a spus că *"dacă n'ar fi fost Eminescu, (noi, Românii), am fi fost altfel şi mult mai săraci"*. Ştim cu toţii că, printre înaintaşii noştri, Mihai Eminescu rămâne unul dintre cei mai mari făuritori ai neamului românesc. Dăruindu-ne geniul său artistic şi spiritual prin opera sa, acest poet ne-a învăţat înainte de a merge la şcoală frumoasa limbă românească prin versurile lui pe care le-am învăţat încă din grădiniţă; ne-a învăţat să preţuim şi să iubim natura şi să fim fericiţi în mijlolcul ei; ne-a învăţat istorie naţională şi universală; ne-a înstilat mândria de a fi urmaşii unui neam de eroi şi ne-a întărit dorul de libertate naţională; ne-a învăţat astronomie înainte de a merge la liceu şi chiar psihologie; ne-a înnobilat sufletele, căci ne-a învăţat să iubim şi să petrecem, dar, la nevoie, să ne şi luptăm, şi ne-a învăţat să cântăm şi să visăm... Tot el ne-a oferit folclorul naţional cu tot cortegiul lui de bogăţii spirituale şi artistice, învăţându-ne cum să-i înţelegem profunda înţelepciune şi sclipirile de frumuseţe şi cum să ni-l însuşim şi chiar să-l îmbogăţim; ne-a învăţat să nu ne temem de moarte, această lege implacabilă a condiţiei umane care înspăimântă cumplit alte popoare; ne-a dăruit cu generozitate înţelepciunea sa sub aspectul unor formulări poetice geniale, de o frumuseţe inegalabilă; ne-a oferit *"Universul Eminescian"*, o întreagă lume poetică fără limite, o bogăţie naţională de o frumuseţe care atinge perfectiunea şi care nu s'a lăsat cuprinsă încă în toate exegezele literare scrise până în prezent, inefabilul poeziei sale neputând fi explicat decât parţial.

Desigur, în timp, dela apariţia operei eminesciene şi până azi, au mai bătut la porţile veşniciei mulţi alţi poeţi români. Incontestabil, mulţi au fost excepţionali sub un aspect sau altul, căci *"Românul s'a născut poet"*, precum s'a spus, poezia fiind o caracteristică a spiritualităţii noastre.

Admirăm şi ne mândrim cu operele lui Lucian Blaga, Tudor Arghezi, Nichita Stănescu şi ale multor altora. Dar a-l înlătura pe Eminescu considerându-l *"depăşit"* şi a gândi că nu merită să ne mai pierdem timpul studiindu-l, aşa cum încearcă unii să susţină, ar fi o greşeală enormă. E ca şi cum i-am considera *"depăşiţi"* pe părinţii şi pe bunicii noştri şi am neglija, dând uitării, tot cea am învăţat dela ei. E ca şi cum azi, în epoca energiei nucleare şi a informaticii, nu am mai vrea să-i învăţăm pe copii la şcoală despre Einstein sau Newton şi teoriile acestora. Să nu uităm, că asemenea domeniului ştiinţei, şi în domeniul artei nu am putea niciodecum crea ceva nou dacă nu ne însuşim întâi esenţa din creaţia înaintaşilor, pe temeliile căreia geniul nostru se poate ridica azi spre înălţimi. Să nu uităm că dacă poeţii actuali nu l-ar fi cunoscut pe Eminescu si tot cortegiul urmaşilor acestuia, folosindu-le din plin moştenirea artistică şi spirituală, aceşti noi exponenţi ai poporului nostru nu ar putea compune cu atâta măiestrie. Şi, să nu uităm că, cu toată această generoasă zestre a înaintaşilor, noi, totuşi, nu cunoaştem încă un alt poet român care să egaleze geniul lui Eminescu. Cei noi sunt, poate, comparabili lui, dar parţial, doar sub anumite aspecte. Nimeni însă nu ne-a dăruit încă o operă naţională totală, multilateral genială cum rămâne opera acestuia.

Ca o dovadă, noi, emigranţii români, şi acum, transplantaţi în alt spaţiu, şi parcă mult departe în timp, departe de ţară, departe de poporul nostru, ne regăsim spiritual în opera marelui poet şi ne facem o sărbătoare a sufletului citindu-l pe Eminescu. E ca şi cum sorbim din *"apa vie"* dătătoare de energie şi înţelepciune care-i ajuta pe vitejii basmelor străbune la ceas de nevoie. Suntem siguri că tot astfel simt Românii de acasă ca şi noi cei de departe şi că tot astfel ar simţi alte popoare dacă ar putea beneficia de traducerea operei eminesciene. De aceea, ca să parafrazez citatul de început, pot spune că chiar şi azi, când îl citim pe Eminescu, *"ne simţim altfel şi mult mai bogaţi"*.

EMINESCIANĂ

Împreună, mereu împreună...
N'auzi cornul iubirii cum sună,
Cum răsună, stârnind prin păduri
Solitudini, în grele armuri?

N'auzi inima, gata să geamă,
Cum te cheamă, iubito, te cheamă?
Cum te strigă, prin noapte, să vii
Pe cărări cu luceferi târzii?

Nu vezi mâinile'ntinse, cunună,
Pe când cornul iubirii răsună
Pe sub straşini tăcute de brazi,
Ce-a fost ieri, amintindu-ne azi?

Împreună, mereu, toată viaţa.
Uită plânsul, iubito, şi ceaţa.
Când în gândul, în sufletul meu,
Sună cornul iubirii, mereu...

Sergiu GROSSU

În duh şi adevăr

GÂNDURI ÎN PREAJMA CRĂCIUNULUI

—Sergiu GROSSU—

Luna Decembrie fiind marcată de marele praznic al Naşterii Mântuitorului, vom căuta să zăbovim - cu această ocazie atât asupra "Cărţii neamului lui Isus Hristos", din Evanghelia după Matei, cap. 1, versetele 1-17, cât şi asupra atitudinii pilduitoare a Maicii Domnului şi a lui Iosif (începând cu versetul următor), pentru a scoate învăţături necesare activităţii noastre spirituale, în cadrul exilului românesc.

Urmărind cu atenţie aspectul genealogic, respectiv înşirarea strămoşilor lui Iisus, dela Avraam şi până la Iacov, tatăl "logodnicului" Iosif, descoperim în rândurile lor figuri strălucite, oameni de mare credinţă, bărbaţi luptători, aflaţi în slujba lui Dumnezeu. Ceea ce ne îndeamnă la meditaţie şi la dorinţa de a ne găsi şi noi, generaţia lacrimii deşertării şi a pribegiei impuse de regimul comunist, înscrişi în "Cartea neamului" copiilor şi strănepoţilor noştri. Ce minunat lucru e să ştii că faci parte din numărul acelora care au transmis urmaşilor virtuţi alese şi însuşiri demne de laudă, care au lăsat posterităţii un nume luminos şi plăcut "ca o mireasmă vărsată" (Cântarea Cântărilor, 1.3).

Este drept că'n Evanghelie scrie să ne bucurăm că numele noastre "sunt scrise în ceruri" (Luca, 10.20). Însă nu putem exclude nici adevărul că trebue să ne bucurăm şi atunci când strădania noastră este menţionată şi pe pământ, în cartea istoriei sau în conştiinţa celor ce ne urmează. Avraam, Isac, Iacov, David, Solomon şi mulţi alţii îşi continuă dăinuirea prin dâra de lumină a numelui lor - nume de care ne amintim cu veneraţie. In Proverbe, 22.1 citim: "Un nume bun este mai de preţ decât o bogăţie mare." Să căutăm să trăim în aşa fel, încât viaţa noastră duhovnicească să poată îmbrăca în strălucire numele nostru, după trecerea în veşnicie. Numai calitatea trăirii determină frumuseţea sau urâţenia numelui lăsat în urmă; nume care rămâne notat într'o "Carte", întocmai faptelor noastre bune sau rele, precum rămâne imprimat comportamentul nostru în sufletul copiilor, prin educaţia pe care le-o dăm.

Apostolul Petru vorbeşte despre "felul deşert de vieţuire pe care l-am moştenit dela părinţii noştri" (1 Petru, 1. 18). Să tindem, din adâncul inimii, ca să înscriem în cartea neamului copiilor noştri nu stârpiciunea felului nostru deşert de existenţă, nu nulitatea unor eforturi sterile sau contradictorii, ci un nume bun, un fel curat de vieţuire, exemplul unei vieţi virtuoase, eroice, efervescente, permanent înnoită prin lucrarea harului divin.

Despre Fecioara Maria, evanghelistul Matei raportează că, pe când era logodită cu Iosif, "s'a aflat însărcinată dela Duhul Sfânt". Ce pildă de ascultare şi credincioşie găsim în atitudinea ei! Fiindcă nu era un lucru uşor ca să trăieşti în mijlocul oamenilor lesne cârtitori, însărcinată înainte de căsătorie. Chiar dacă suntem avertizaţi că sarcina în discuţie era opera Duhului Sfânt, acest act unic în analele istoriei nu fusese revelat decât Mariei: era taina ei, pe care nu numai rudele şi cunoscuţii o ignorau, dar nici Iosif n'o cunoştea. Poate că lumea o lua în derâdere: logodnică şi însărcinată. Poate că a trebuit să ţină piept zâmbetelor semnificative ale prietenilor din copilărie, ironiilor tăioase ale vecinilor; să suporte hula tuturor acelora care nu aveau de unde să ştie că, în sarcina sa Maria purta un mister incomensurabil, că tocmai acceptarea sarcinii era o dovadă a supuşeniei ei smerite faţă de Domnul şi a intervenţiei Cerului în viaţa unei tinere dintr'un sătuc palestinian.

O, dacă şi noi, Românii din exil, ne-am purta acolo, unde Cel de Sus a îngăduit să ajungem, după pilda Măicuţei prea sfinte! Adeseori, viaţa cu Dumnezeu, trăită în afară, pe plan social, pare a fi o pricină de hulă, stârnind împotrivirea adversarilor credinţei (mai cu seamă în fostele ţări comuniste din Estul Europei) sau dispreţul pseudo-intelectualităţii. Dar înlăuntru, în intimitatea fiinţei răvăşite de combustiile metafizice şi de atracţia problemelor escatologice, această existenţă "ascunsă cu Hristos în Dumnezeu" (ca să folosim o icoană de vorbire paulinică) nu poate fi decât o pricină de bucurie.

Ce ne pasă de nenorocirile care se abat din când în când peste casa şi familia noastră, câtă vreme ştim că "Dumnezeu ne pedepseşte pentru binele nostru, ca să ne facă părtaşi sfinţeniei Lui", că, în ciuda faptului că orice pedeapsă, deocamdată, pare un motiv de întristare şi nu de bucurie, mai târziu "aduce celor ce au trecut prin şcoala ei, roada dătătoare de pace a neprihănirii" (Evrei, 12.10-11). Bineînţeles, oamenii, în majoritatea cazurilor, nu văd decât exteriorizarea pedepsei lui Dumnezeu - suferinţele prin care trecem, eventualele boli şi infirmităţi, pe când noi, suntem conştienţi că Tatăl ceresc le foloseşte în mod strict pedagogic, cu scopul de a ne dăltui piatra colţuroasă a sufletului, pentru a ne face după chipul şi asemănarea Lui. Să stăm într'o permanentă şi neclintită ascultare de Dumnezeu, să ne supunem voinţei Lui ca şi Fecioara Maria, care turburată de descoperirea îngerului Gavril, anunţându-i vestea însărcinării miraculoase, a zis: "Iată roaba Domnului; facă-mi-se după cuvintele tale!"

Iosif reprezintă o altă pildă vrednică de urmat, pentrucă ne spune Evanghelia: "era un om neprihănit". Un creştin autentic trebue să fie un om neprihănit. Să fim foarte grijulii în ce priveşte neprihănirea noastră. După cum există o neprihănire prin Lege, care duce la despărţirea de Hristos (Galateni, 5.4), adică o neprihănire prefabricată, măsluită, fătarnică, tot aşa există o neprihănire care se capătă prin credinţa în Iisus, pe care "o dă Dumnezeu prin credinţă" (Filipeni, 3.9). Ea se manifestă în afară, ca şi la Iosif. Un aspect concludent al neprihănirii lui îl găsim în relatarea versetului 19: "nu vroia s'o facă de ruşine (pe Maria) înaintea lumii". O delicateţe sufletească rarisimă.

Deşi a aflat că logodnica sa rămăsese însărcinată, departe de el gândul s'o facă de ruşine, s'o lase pradă invectivelor şi răutăţii sociale. Unui om neprihănit nu-i este permisă uşurătatea gesturilor, arătarea cu degetul a faptei vinovate, zavistiile şi pălăvrăgelile veninoase. Să presupunem că un om a păcătuit faţă de noi, că ne-a pus într'o situaţie penibilă. Ei bine, neprihănitul Iosif ne îndeamnă să ne comportăm în aşa fel, încât să nu-l facem de ruşine "înaintea lumii". Conform învăţăturii "Noi, care suntem tari, suntem datori să răbdăm slăbiciunile celor slabi, şi să nu ne placem nouă înşine" (Romani, 15.1).

În situaţiile grele din viaţa noastră de pribegi intervine Dumnezeu, care nu ne lasă cu problemele nerezolvate. Cum nu l-a neglijat nici pe Iosif. Ispitit de gândul ca să-şi părăsească logodnica "pe ascuns", în toiul frământărilor sale lăuntrice i s'a arătat în vis un înger, ca să-l lămurească: "Iosife, fiul lui David, nu te teme să iei la tine pe Maria nevastă-ta, căci ce s'a zămislit este dela Duhul Sfânt". Intotdeauna, Dumnezeu îşi descopere voia Lui în legătură cu noi. Să nu uităm că toţi copiii lui Dumnezeu sunt călăuziţi de Duhul Sfânt şi trăiesc după "îndemnurile Duhului".

Iosif n'a pus la îndoială voia lui Dumnezeu. Când s'a trezit din somn, subliniază evanghelistul, "a făcut aşa cum i-a poruncit îngerul Domnului şi a luat la el pe nevastă-sa". Este vorba de o ascultare necondiţionată, totală. Cum se cuvine să se arate şi ascultarea noastră, subordonându-se voinţei Mântuitorului Iisus, fără crâcnire, renunţând şi pierzând totul pentru biruinţa cauzei Lui pe pământ.

GENERALUL NICOLAE RĂDESCU REÎNHUMAT LA BELLU

Rămăşiţele pământeşti ale generalului de corp de armată Nicolae Rădescu, fost prim-ministru al României, între 6 Decembrie 1944 şi 28 Februarie 1945, au fost reînhumate la Cimitirul Bellu din Bucureşti.

Sicriul cu rămăşiţele pământeşti ale fostului premier român a fost adus în ţară din Statele Unite în aceeaşi zi fiind întâmpinat la aeroportul Otopeni de un pluton al Brigăzii de Gardă, ce a prezentat onorul militar.

La ceremonia de reînhumare au participat Preşedintele Emil Constantinescu, Primul ministru Mugur Isărescu, miniştrii Constantin Dudu Ionescu, Mircea Ciumara şi Romică Tomescu, senatorul Ticu Dumitrescu, preşedintele AFDPR, deputatul Şerban Rădulescu Zoner, Ana Blandiana şi Lucia Hossu Longin. Dintre membrii familiei generalului Nicolae Rădescu au fost prezenţi: profesor doctor Alexandru Şerbănescu şi Vlad Rădescu, fostul director al Teatrului Nottara (nepot al generalului Rădescu).

Nicolae Rădescu s'a născut în 30 Martie 1874 în Călimăneşti, judeţul Vâlcea. A absolvit Şcoala Militară de Ofiţeri (1898), Şcoala Specială de Cavalerie (1900), Şcoala Superioară de Război (1906). A fost avansat căpitan în 1909, şi i s'a acordat în mod execepţional, gradul de locotenent-colonel în 1917. A fost şef de stat major la Divizia 2 Cavalerie între 1917-1918, şef de stat major la Inspectoratul Jandarmeriei, avansat în mod excepţional, la gradul de colonel, în 1919. Între 1920-1926 este adjutant al Regelui Ferdinand, care îi acordă distincţia de *"Adjutant Regal Onorific"*. A fost numit ataşat militar al României la Londra în 1926 şi avansat la gradul de general de brigadă în Martie 1928. Demisionat din rândul cadrelor active ale armatei în 1933, s'a implicat pentru scurt timp în viaţa politică, fiind membru al Asociaţiei *"Cultul patriei"* şi al Partidului Poporului. A trimis în 1941 o scrisoare Reich-ului la Bucureşti, în care contestă unele afirmaţii ale lui Manfred von Killinger şi, ca urmare, a fost internat, un timp, în lagărul dela Târgu Jiu. După 23 August 1944, este avansat la gradul de general de divizie şi, apoi, general de corp de armată în rezervă.

Rechemat în cadrele active ale armatei, este numit şef al Statului Major în 14 Octombrie 1944. În 3 Decembrie 1944 primeşte dela regele Mihai I mandatul de a forma un nou guvern. A fost ultimul guvern la care au participat reprezentanţii partidelor tradiţionale: PNŢ şi PNL. Rădescu a fost prim-ministru între 6 Decembrie 1944 - 28 Februarie 1945, când a fost silit să-şi dea demisia.

La începutul lunii Martie s'a refugiat la Misiunea Britanică din Bucureşti, unde a primit azil politic. A părăsit România în 17 Iunie 1946, îndreptându-se spre Cipru, unde a locuit nouă luni, după care a plecat în Statele Unite, la New York şi Washington.

În Statele Unite a condus Comitetul Naţional Român, menit să prezinte guvernelor din Vestul Europei şi forurilor internaţionale situaţia din România supusă regimului comunist. A fost militant activ al exilului românesc, luptând pentru restabilirea libertăţii României. A murit în 16 Mai 1953, la New York.

Iniţiativa repatrierii rămăşiţelor fostului prim-ministru a aparţinut unui număr restrâns al comunităţii româneşti din Statele Unite, în special Dlui Şerban Issărescu. El s'a bucurat de sprijinul guvernului României, al Armatei şi al Premierului Mugur Isărescu.

Preşedintele Constantinescu a apreciat, cu această ocazie, că generalul Rădescu face parte din *"lista lungă a şefilor de stat şi de guvern pe care România, în prima jumătate a secolului XX, i-au asasinat în stradă, i-au trimis în faţa plutonului de execuţie, i-au torturat în închisori sau i-au trimis să moară în exil"*. Şeful statului s'a referit la faptul că fostul premier a fost lăsat singur, trădat de o parte a partidelor politice istorice, de o mare parte a presei române şi a intelectualităţii, care s'a adaptat sau chiar a colaborat cu regimul comunist. Emil Constantinescu consideră că trebue să meditâm asupra acestui lucru, pentrucă altfel *"vom putea repeta oricând situaţia respectivă"*. Preşedintele Constantinescu şi-a cerut iertare în numele poporului român pentru modul în care a fost abandonat şi uitat generalul Rădescu, ca şi *"pentru ura şi minciuna cu care a fost acoperit"* de mai multe generaţii de Români.

La rândul său Premierul Mugur Isărescu a arătat că testamentul politic lăsat de Nicolae Rădescu e mai actual ca oricând, iar momentul reînhumării în ţară a rămăşiţelor sale pământeşti reprezintă *"un act de recunoştinţă şi recuperare a istoriei noastre adevărate"*.

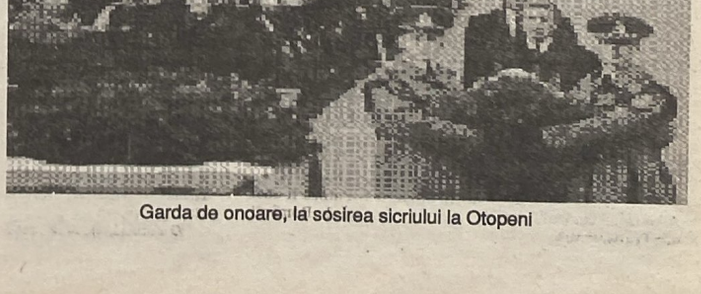

Garda de onoare, la sosirea sicriului la Otopeni

LA 82 DE ANI DELA UNIREA TRANSILVANIEI

1 DECEMBRIE

Marele act istoric a avut loc în ziua de 1 Decembrie 1918 la Alba Iulia, fiind hotărît de peste 100 delegaţi oficiali reprezentând suflarea românească din Transilvania, Banat, Crişana şi Maramureş, prezentă şi prin participarea a mai mult de o sută de mii de ţărani şi alţi Români. Totul desfăşurându-se într'un cadru de entuziasm şi de copleşire sufletească de nedescris, fiindcă era vorba de împlinirea unui ideal purtat de Românii transilvăneni din generaţie în generaţie peste multele veacuri de stăpânire străină şi asuprire maghiară.

Este de remarcat că locul desfăşurării acestei măreţe Adunări de Unire Naţională n'a fost ales la întâmplare. Alba Iulia devenise de mai înainte un punct central în destinul românesc. Acolo a proclamat Mihai Viteazul, la 1601, unirea ţinuturilor româneşti sub o singură cârmuire; acolo'i zac osemintele Viteazului, după uciderea mişelească a lui prin decapitarea depe Câmpia Turzii săvârşită la 19 August 1601 (capul i-a fost dus la Mânăstirea Dealului), oseminte care au rămas simbolul unui testament de împlinire a Unirii neamului Românesc; şi, tot acolo au fost ucişi la 28 Februarie 1785 Horia şi Cloşca cu supliciul tragerii pe roată, frângându-li-se membrele corpului începând de jos în sus.

Astfel pentru Românii din Transilvania, odată scăpaţi de stăpânirea maghiară, Alba Iulia era cel mai firesc loc de hotărîre şi de proclamare a Unirii lor cu celelalte ţinuturi româneşti de peste Carpaţi. O hotărîre memorabilă de împlinire a idealului de Unire Românească într'un stat naţional, care a fost inscrisă în cartea istoriei neamului ca: "1 Decembrie, Ziua Unirii Transilvaniei".

Dela Dacia Felix şi formarea poporului român din contopirea daco-romană, drumul până la 1 Decembrie 1918 şi făurirea României Mari este lung. Dar în tot acest timp, stăpân sau supus, Românul a fost acasă la el fiindcă el aici s'a născut şi aici a vieţuit din părinţi, moşi şi strămoşi. Si în pofida soartei avute, viaţa lui s'a putut menţine, străbătând secolele de vrăjmăşie, numai cu o rezemare solidă a ei pe trei fundamentale dimensiuni strâns legate între ele: pământul românesc, sufletul românesc şi credinţa în Dumnezeu. Deci, dacă cineva se miră cum de Românul a putut supravieţui - ca neam - toate vitregiile de care a avut parte, să se gândească la combinaţia acestor trei factori care au făcut din Român un supravieţuitor şi până la urmă învingător, peste toate condiţiile unei îndelungate şi urgisite vieţi de care a avut parte.

Urgie venită dela cotropitorii care au năvălit peste el, l-au supus şi l-au luat în stăpânire. In Transilvania cotropitorii au fost Ungurii. Aceştia s'au aşezat aici şi aplicând măsuri silnice încetul cu încetul au căutat să facă din Români - acasă la ei - un popor de iobagi.

Faţă de forţa cotropitorului, ţăranul iobag român n'a avut la îndemână decât rezistenţa pasivă. S'a îndărătnicit a se întări în fiinţa lui românească, plecând dela ideea şi atitudinea că atâta timp cât nu va înceta să bată în el o inimă românească, el nu va pieri. Si aşa a fost: cu tăria acestei inimi el a trecut peste toate, ajungând la ziua dezrobirii şi la Unirea Românească dela 1 Decembrie 1918.

Când cuţitul asupririi maghiare a ajuns prea mult la osul Românului transilvănean, rezistenţa pasivă a devenit activă prin chemările la luptă ale lui Horia, Cloşca şi Crişan şi ale lui Avram Iancu. Din nefericire, aceste mişcări au fost înnăbuşite. Dar, cu toate acestea, pe marginea lor putem observa: dacă poporul român din Transilvania a fost învins în mişcările-răbufniri ale lui de împliniri de năzuinţe, el niciodată n'a fost răpus în matca românităţii lui. Sub asuprirea în care soarta l-a aruncat, el şi-a trăit necontenit viaţa lui naţională călăuzit de speranţa étern vie într'o zi a dezrobirii.

Privind doar la piscurile istoriei Românilor din Transilvania nu se poate să nu vedem că pe parcursul ei, Mihai Viteazul; Horia, Cloşca şi Crişan; Avram Iancu; Laurean, Bărnuţiu şi alţii din fruntea Adunării dela 15 Mai 1848 depe Câmpia Libertăţii de lângă Blaj; Ion Raţiu, Gheorghe Pop de Băseşti, popa Vasile Lucaci şi alţii din fruntea Mişcării Memorandiste; au fost nişte extraordinari infuzori de vigoare naţională.

In Adunarea dela Alba Iulia, 1 Decembrie, 1918, care a proclamat Unirea Transilvaniei cu Patria Mamă, principalii conducători-reprezentanţi ai transilvănenilor au fost: Gheorghe Pop de Băseşti, Iuliu Maniu şi Vaida Voevod. Acest act istoric nu poate fi uitat niciodată pentrucă el a integrat în România Mare cununa Carpaţilor, pământul centru de formare a poporului român.

România Mare, în chip trist, din 1944 încoace a devenit mai puţin mare prin faptul că Rusia i-a răpit provinciile Basarabia, Bucovina de Nord şi ţinutul Herţei. In chip de asemenea trist, România, tot de atunci încoace, şi-a pierdut libertatea de respiraţie naţională prin faptul că a căzut de astă dată într'un alt fel de specie de robie. Si anume într'unul de ordin intern care se numeşte robie comunistă şi care, din multe puncte de vedere, e mult mai blestemată decât tot ce neamul românesc a avut până acuma de înfruntat în istoria lui. De aceea din nou problema capitală a neamului românesc e supravieţuirea lui, într'o situaţie extrem de gravă.

Condiţiile acestei situaţii sunt de necomparat mai grave ca cele din trecutul istoric, când Românul de sub stăpânire străină avea cumva totuşi un fundament al vieţii lui naţionale: insuflarea pământului pe care s'a născut şi de care era legat; spiritul românesc în care-şi ducea viaţa legată de toate tradiţiile dela naşterea neamului; şi libera credinţă în Dumnezeu. Comunismul loveşte de moarte pe Românitocmai aici. I-a rupt de pământ pentru a-i face proletari, îi seacă de orice spirit pentru a-i înhăma la marxism - leninism-ceauşism şi îi îndepărtează de credinţa în Dumnezeu pentru a-i ateiza.

Aceasta-i imaginea reală a României de azi, suprapusă tuturor bunilor, marilor şi creştinilor Români, din toată istoria ţinuturilor româneşti, care şi-au dedicat românismul lor făuririi României Mari din 1918.

Nu putem decât să sperăm că spiritul acestora, capitalizat în ceea ce are mai frumos şi mai măreţ istoria Românilor, rămâne farul nestins şi diriguitor al Românilor în care mai bate o inimă românească pe gama preocupării de salvare a neamului din primejdia drumului de moarte a lui, pe care l-a pus comunismul. Dacă la aniversările marilor evenimentele naţionale pe care le facem nu ne deschidem cugetul pentru o înţelegere, pentru o ascultare şi pentru o cât de mică însusire a acestui spirit, ele rămân în fond lipsite de importanţă.

Cinstind evenimentele aniversare naţionale, cinstim în fond tenacitatea românească care a purtat neamul la zilele împlinitoare de idealuri.

În prezent năzuinţa capitală e alungarea neocomunismului. Luând exemplu dela înaintaşi, care au putut face istorie numai pe drumul unei tenacităţi româneşti de nedescris, să facem şi noi ca ei: să ne călăuzim şi statornicim viaţa naţională pe linia unei atitudini necontenit vie şi tenace de înfruntare a a tuturor greutăţilor. Acum, ca şi înainte, ţara de-acasă, are nevoie de ajutorul nostru.

Eugen BÂRSAN

SCURT ISTORIC EXPLICATIV AL FOTOGRAFIEI DE MAI SUS

După al doilea război balcanic care a avut loc în anul 1913, în care ROMANIA a avut un rol decisiv şi împăciuitor, Germania pe de o parte şi grupul anti-Maghiar din jurul Arhiducelui Franz Ferdinand pe de altă parte, au făcut presiuni la Budapesta în scopul determinării unei schimbări radicale a politicii maghiare faţă de Românii din Transilvania.

Ca urmare, şeful guvernului maghiar, contele Stefan Tisza a propus în Octombrie 1913, discuţii cu fruntaşii Partidului Naţional Român, desfiinţat în anul 1894, în urma procesului Memorandistilor, partid care însă a continuat activitatea clandestin sub numele de "Consiliul Naţional Român".

O comisie de zece, cei din fotografia de mai sus, a fost aleasă din partea Partidului să ducă tratativele propuse, comisie care însă nu a ajuns a se întâlni cu Tisza, propunerile lui fiind cu totul nesatisfăcătoare pentru Români.

Comisia de zece a reafirmat în schimb programul Partidului Naţional Român din 1881, al cărui punct principal era autonomia Transilvaniei.

Ideea autonomiei a fost de neconceput pentru Tisza.

BASARABIA ROMÂNEASCĂ

DESPRE BASARABIA ŞI ISTORIA EI

Mariano BAFFI

Traducerea aparţine D-lui Titus Pârvulescu

Cu ultimatumul din 25 Iunie 1940, noul imperialism rusesc care n'avea nimic de invidiat imperialismului lui Petru cel Mare, impunea României ***restituirea*** teritoriului dintre Prut şi Nistru, pretinzând că *"în 1918, România, profitând de slăbiciunea militară a Rusiei, despărţise din Uniunea Sovietică o parte din teritoriul ei, atentând astfel la seculara unitate a Basarabiei, populată în principal de Ucraineni, cu Republica Sovietică a Ucrainei"*. Dar nu era numai atât. Odată cu Basarabia, Uniunea Sovietică pretindea şi imediata cedare a Bucovinei de Nord, adică a unui teritoriu care nu aparţinuse niciodată Rusiei, sub motivul că *"întreaga parte a Bucovinei septentrionale reprezenta - şi numai în proporţie redusă - o compensaţie pentru marile pierderi cauzate URSS şi populaţiei Basarabiei de cei douăzeci şi doi de ani de dominaţie românească"*. Straniu principiu de drept internaţional care, dacă s'ar aplica în toate cazurile, Italia, de pildă, ar fi îndreptăţită să ceară Austriei, Spaniei şi Franţei mii şi mii de kilometri pătraţi din teritoriile lor pentru pagubele suferite din cauza secularei ocupaţii a unor părţi din Italia de către armatele celor trei ţări.

Ocupaţia rusă însă - afară de o scurtă perioadă de timp în cursul celui deal Doilea Război Mondial, când trupele române, în urma unor sacrificii imense, au eliberat Basarabia de jugul rusesc - a fost recunoscută la Conferinţa de pace dela Paris din Februarie 1947, conferinţă la care, de fapt, România nu a fost reprezentată de loc. La 20 Septembrie din acelaşi an, Conferinţei i-a fost prezentat un ***memoriu*** în care au fost arătate drepturile naţiunii române, ca şi hotărîrea de a lupta până ce România îşi va recăpăta hotarele ei istorice, hotare care fuseseră recunoscute şi consacrate în numeroase documente fie române fie străine, inclusiv cele din izvoare ruseşti, după cum am arătat mai sus. Dar totul a rămas literă moartă. Şi în timp ce, pentru o altă provincie contestată - Transilvania -, glasul României oficiale s'a ridicat cu vigoare în faţa nejustificatelor pretenţii maghiare, în ce priveşte Basarabia, o tăcere totală s'a lăsat peste revendicările României vârîtă în orbita colosului moscovit ce nu permite, după cum bine ştim, nici o opoziţie la *diktat*-ul Kremlinului.

Chiar din 1940, începuseră masive deportări din Basarabia şi Bucovina, deportări care au ajuns la punctul maxim în anul următor, în faţa înaintării armatelor româneşti susţinute în acel timp de Wehrmacht. În cursul acelor deportări, s'au întâmplat cazuri de nemai auzită ferocitate. Bărbaţii au fost separaţi de soţiile lor şi de copii; unii au fost executaţi după procese sumare; alţii au fost duşi în lagăre de muncă silnică. Femeile şi copiii, închişi în vagoane de marfă, au fost duşi dincolo de Urali şi în regiunile arctice ale Siberiei, unde au ajuns numai cei care au putut supravieţui chinurilor unor asemenea călătorii care au durat, în unele cazuri, mai multe luni. Mulţi dintre supravieţuitori se află şi acum în lagăre, fără să fi fost judecaţi. Toate intervenţiile autorităţilor româneşti şi ale familiilor care s'au adresat direct Ministerului de Afaceri Externe Sovietice au rămas fără răspuns sub pretextul că acei nenorociţi trebue să fie consideraţi cetăţeni sovietici.

În 1955, ca să ducă până la capăt opera de desnaţionalizare, autorităţile Statului comunist din Basarabia au decretat deportarea tineretului rural din aceastâ provincie şi dispersarea lui în colhozurile din teritoriile cele mai îndepărtate ale imensului imperiu sovietic, până la frontierele Mongoliei. Această crimă s'a făcut sub formula administrativă de *"transfer planificată de populaţie"*. Revista ***Sovietskaya Moldavia*** din Chişinău, din 21 Martie 1955, publică textul acestui odios decret. Pentru ca Basarabia să-şi piardă entitatea teritorială, autorităţile ruseşti au desmembrat provincia; judeţele meridionale au fost anexate Ucrainei, iar restul a fost unit cu o parte din fosta Republică Sovietică Moldovenească dintre Nistru şi Bug spre a forma actuala Republică Sovietică Moldova.

Aceasta este a douăsprezecea ocupaţie a provinciei dintre Prut şi Nistru de către imperialismul rus, ocupaţie care a început în 1944 şi durează şi acum. Şi ea se deosebeşte de cele precedente prin o şi mai intensă exploatare economică, prin distrugerea populaţiei autohtone cu ajutorul deportărilor şi prin nimicirea claselor sociale prin mijloace sectare.

Procesul de desnaţionalizare nu s'a oprit nici când a fost vorba de limbă. După ce au fost înlocuite literele latine cu vechile slove chirilice, a început să se vorbească de o ***limbă moldovenească*** deosebită şi în contrast cu limba română care a fost numită ***limba munteneasca***. O contribuţie importantă la această teză care ar crea o diferenţiere - în realitate cu desăvârşire inexistentă - între limba română vorbită pe teritoriul Basarabiei şi limba vorbită în celelalte provincii româneşti, o constituie studiul filologului sovietic Vladimir Kurakulakov, apărut în organul oficial al Societăţii lingvistice române. În acest studiu, el afirmă că din ipotetica ***latină orientală sau balcanică, sau româna primitivă*** derivă cele patru dialecte ale limbii române şi anume dacoromâna, aroâmâna sau macedo-româna, istro-româna şi megleno-româna. Din dialectul daco-român, după această nouă teorie care, ce-i drept, n'a prea găsit mulţi adepţi în domeniul filologiei, ar deriva diferite limbaje, vorbiri, ca munteneasca, moldoveneasca, bănăţeana, crişana, maramureşana. În timp ce munteneasca ar fi dat naştere limbii române literare - dată fiind importanţa politică a Principatului Valahiei şi faptului că oraşul Bucureşti a devenit capitala României - din vorbirea moldovenească ar fi derivat actuala ***limbă moldovenească*** răspândită pe ambele maluri ale Prutului, cu caracteristici proprii şi cu o evoluţie nu numai independentă, dar, uneori, cu totul diferită de aceea a limbei surori.

Şi iată cum în laboratorul ştiinţei lingvistice sovietice s'a născut ***in vitro*** a zecea limbă romanică!

• • •

Acestea ni le spune istoria despre Basarabia care n'a fost nici când rusească şi în care Puşkin, condamnat la domiciliu forţat la Chişinău pentru opoziţia pe care o făcea regimului ţarist, se simţea în exil, într'atât era de diferită Basarabia prin limbă, prin tradiţie şi cultură de ţara sa. Şi nu e suficient să smulgi aşa cum s'a făcut - câteva file dintr'un atlas lingvistic sau din textele şcolare ca să anulezi secole şi secole de istorie; nu e suficient, pentrucă existenţa ei pe pământ latin este afirmată de cultura ei pe care nici cele mai rafinate sisteme asiatice nu reuşesc s'o distrugă, cultură care, în Basarabia, a fost totdeauna şi numai cultură occidentală, adică europeană. În acest sens, este deajuns să citâm două nume: Amfilohie Hotinul şi Bogdan Petriceicu Hasdeu.

Amfilohie Hotinul, episcop al Hotinului în sec. XVIII, deşi Ortodox, a simţit însă farmecul şi măreţia Romei catolice şi s'a dus în Italia să-si perfecţioneze cultura. Timpul petrecut la Roma a săpat o brazdă adâncă în sufletul său, brazdă care a fost studiată şi dată la lumină de Claudiu Isopescu. În multilaterala activitate a lui Amfilohie Hotinul, influenţa culturii italiene se vădeşte la tot pasul şi în deosebi în ***Geografia*** sa din 1795, cea mai răspândită carte de geografie în lumea românească de atunci. Amfilohie Hotinul spune că el a tradus-o numai din limba italiană. Claudiu Isopescu arată că nu e vorba de o simplă traducere, ci de o adevărată compilaţie după ediţia italiană a Geografiei Universale de părintele Claude Buffier S.J.

Lingvistul, slavistul, istoricul şi filologul Bogdan Petriceicu Hasdeu (1838-1907) este, fără îndoială, unul dintre cei mai de seamă eruditi pe care i-a dat poporul român în decursul secolelor. Capodopera sa este ***Etymologicum Magnum Romaniae***, rămasă din nefericire neterminată, dar numele său este legat şi de ***Cuvente den bătrâni***, operă care şi astăzi poate fi consultată cu folos, în special pentru studiile de limba română şi folclor. Activitatea lui Hasdeu nu s'a limitat numai la studii de pură erudiţie; ca scriitor a dăruit literaturii române drama ***Răzvan şi Vidra***, prima dramă istorică în limba română, care rămâne un model unic în genul său.

Dar pe lângă cei doi numiţi mai sus, mulţi alţi scriitori basarabeni au ridicat la un înalt nivel, în domeniul literaturii române, numele Basarabiei în sec.XIX.

La începutul secolului, Costache Stamati (1786-1869) a lăsat opere în versuri şi proză. El e autorul unor compuneri satirice care oglindesc moravurile societăţii moldovene din sec.XVIII, cum este aceea cu titlul ***Cum era educaţia nobililor români în secolul trecut când domneau fanarioţii în ţară*** care poate sta alături de unele părţi din ***Giorno*** lui Parini, sau de satira ***L'educazione*** de Alfieri. Ca poet, pe lângă numeroase traduceri din scriitorii străini, Costache Stamati a publicat şi fabule, după modele străine, dar căutând să adapteze personajele la ambianţa locală.

Ceva mai târnăr decât Stamati este Teodor Vârnav (1801-1860) descendent dintr'o familie de boieri moldoveni, a cărui faimă e legată de biografia sa ***(Istoria vieţii mele)*** scrisă în cea mai pură limbă românească, biografie care, pe lângă valoarea ei documentară, are şi o deosebită valoare literară. Prin sinceritatea cuprinsului şi plasticitatea stilului poate sta alături de ***Amintiri din copilărie*** de Ion Creangă şi se înscrie printre cei mai buni prozatori nu numai din Basarabia, ci din întreaga ţară.

Acestuia îi urmează Alexandru Hasdeu (1811-1874), doctor în drept, la nici douăzeci de ani, al Universităţii din Harkov, profund cunoscător al limbilor clasice, era şi un bun cunoscător al limbilor slave, germanice şi romanice, dintre care nu lipsea italiana. A fost membru al Academiei Române. A lăsat, în limba română, o foarte valoroasă nuvelă intitulată ***Domnia Arnăutului*** şi, în ruseşte, o foarte pasionată ***Cântare Moldovei*** în care această provincie este preamărită ca ***"sfânta ţară a strămoşilor către care se înalţă cântul sacru al inimei"***. Alexandru Hasdeu era tatăl lui Bogdan Petriceicu Hasdeu.

Alecu Russo (1819-1859) care şi-a făcut studiile în Elveţia şi a cărui cultură a fost puternic influenţată de literatura occidentală, ne-a lăsat celebra ***"Cântare a României"***. El mai este de asemenea cunoscut prin interesul ce purta poeziei populare despre care a şi publicat un studiu chiar ***"Poezia poporală"***, studiu ce-l situează printre cei dintâi folcloriştii români.

George Pann (1848-1875) a fost un inteligent şi pasionat al poeziei populare. Destinat unei cariere ecleziastice de către părinţii săi care n'aveau posibilitatea să-l trimită la studii, a fost plasat la mânăstirea Frumoasa unde s'a distins atât de mult prin talentul său de cântăreţ încât a hotărît să se dedice artei. Urmând diferite companii itinerante de artişti, a avut prilejul să parcurgă în lung şi'n lat ţara sa, culegând cele mai frumoase poezii populare, el însuşi fiind un poet popular prin sufletul căruia poeziile poporului trec şi capătă culoare.

Istoria Basarabiei - din care am încercat să evocăm câteva epoci în aceste pagini - şi-a găsit un cercetător de seamă în Zamfir C. Arbore (1848-1933), un patriot şi un luptător pentru patria sa, pentru care a şi fost închis doi ani în faimoasa fortăreaţă ţaristă *"Petru şi Pavel"*. Lucrarea sa, ***Basarabia în secolul XIX***, publicată în 1899, constituie o operă fundamentală şi un izvor deosebit de preţios pentru cunoaşterea trecutului acestei provincii.

Între scriitorii mai apropiaţi de noi, trebue să-l menţionăm pe Constantin Stere (1865-1936), suflet înfocat de naţionalist, care la douăzeci şi opt de ani cunoscuse închisorile ruseşti din Tobolsk şi exilul în Siberia. Profesor universitar şi colaborator la diferite reviste româneşti, a publicat un roman fluviu intitulat ***În preajma revoluţiei*** în care e înfăţişată, ca într'o amplă frescă, viaţa Basarabiei sub cnutul rusesc.

Viaţa claselor de jos şi, în special, a ţărănimii îşi găseşte cântăreţul în Tudose Roman (1877-1921) fiind fiu de ţăran. Poeziile sale, scrise fără multe înfloriturii stilistice şi fără influenţe literare străine, ne înfăţişează viaţa cotidiană a muncitorilor gliei pe fundalul revoluţiei ruseşti din 1917 şi din epoca precedentă.

O trecere în revistă - oricât de scurtă ar fi ea - a scriitorilor români din Basarabia nu se poate încheia decât cu numele lui Alexe Mateevici (1878-1917) care este poetul cel mai reprezentativ al acestei provincii. A fost de asemenea un bun cunoscător al limbii şi al literaturii ruseşti din care a tradus în limba română capodoperele lui Tolstoi, Lermontov, Puşkin şi Gorki. În versurile sale primează sentimentul religios (a fost preot) şi iubirea pentru limba maternă. ***Poezia Limba noastră***, pe care a scris-o cu câteva luni înainte de a muri, este aceea în care Mateevici şi-a exprimat toată dragostea lui pentru limba română, pentru limba sa, care este - în ciuda filologilor improvizaţi ce trăiesc la umbra Kremlinului - limba întregei Basarabii, chiar dacă în liceul din Chişinău lecţiile erau predate în ruseşte, ziarele erau tipărite cu litere chirilice, iar din bibliotecile publice cărţile româneşti erau izgonite cu desăvârşire.

Mateevici scrie:

Limba noastră-i o comoară
În adâncuri înfundată,
Un şirag de piatră rară
Pe moşie revărsată.

Limba noastră-i foc ce arde
Într'un neam, ce fără veste
S'a trezit din somn de moarte,
Ca viteazul din poveste.

Limba noastră-i numai cântec,
Doina dorurilor noastre,
Roi de fulgere, ce spintec
Nouri negri, zări albastre.
. . . . . .

Limba noastră îi aleasă
Să ridice slavă'n ceruri,
Să ne spuie'n hram ş'acasă
Veşnicele adevăruri.

Limba noastră-i limbă sfântă,
Limba vechilor cazanii,
Care-o plâng şi care-o cântă
Pe la vatra lor ţărănii.

Nota traducătorului. Studiul de mai sus a apărut în prestigioasa revistă ***La Cultura nel Mondo***, XXXII, nr.3-4, pp.32-41. Cassino-Roma.

Autorul studiului, prof. Mariano Baffi, membru al Academiei Tiberiene din Roma şi al Academiei internaţionale pentru propaganda culturală este un excelent cunoscător al limbii şi literaturii române şi a depus o foarte rodnică activitate prin traduceri, studii şi articole, spre a face cunoscute în Italia literatura română şi drepturile imprescriptibile ale poporului român asupra tuturor teritoriilor strămoşeşti. I-a fost conferit premiul Isola d'Elba pentru traducerea în limba italiană a romanului ***"Nuntă în cer"*** de Mircea Eliade.

FARA ARMÂNEASCĂ

GENEZA ŞI EVOLUŢIA CONŞTIINŢEI NAŢIONALE LA MACEDO-ROMÂNI

Constantin PAPANACE

Urmare din numărul trecut

În esenţă se susţine teza desnaţionalizării populaţiei autohtone dela munte (dorice), prin înrolarea masivă a bărbaţilor ca mercenari, din cauza sărăciei care bântuia în ţinuturile lor de baştină.

Potrivit acestei teze, Romanii, care cuceriseră toată Europa şi o parte din Asia şi Africa, aveau la dispoziţie să aleagă cele mai fertile locuri ca să trimită acolo colonişti. N'ar fi avut nici un sens să prefere în loc de câmpii mănoase, ţinuturile râpoase din Macedonia şi Epir. De altfel toate coloniile lor menţionate în Macedonia, s'au făcut în ţinuturile fertile ca Philippi, Pella, Dion etc. Acest fapt - susţine academicianul grec - dovedeşte că latinizarea limbii populaţiilor nelatine se datoreşte înrolării acestora în armată pe care o practicau Romanii. Adică, aceştia mobilizau obligatoriu bărbaţii din diferite provincii ale statului lor şi îi repartizau pentru 20 de ani la Legiunile Romane sau pentru 25 de ani la cele auxiliare unde îşi făceau stagiul militar.

Astfel, cu trecerea anilor, se găseau familii care vorbeau o limbă influenţată mult de limba latină. Întrucât însă, toţi aceia care locuiau în munţi, în ţinuturile sărace şi neproductive, acceptau bucuroşi acest fel de înrolare şi fiindcă tocmai în locurile unde astăzi se vorbeşte acest idiom latinesc, se făceau înrolări mai frecvente, deoarece nevoile pământului cereau instalarea de garnizoane, pentru a potoli hoţia şi a face paza trecătorilor.

Din această cauză idiomul lingvistic s'a menţinut acolo mai uşor. Toţi acei care au fost repartizaţi în legiuni după împlinirea stagiului militar, se întorceau la casele lor. Câţi din ei locuiau la câmpie, unde mulţimea era mai deasă, începeau să vorbească din nou limba greacă. Câţi însă locuiau în ţinuturile muntoase, fiindcă aici merau erau garnizoane romane care, deşi localnice, erau însă obligate să vorbească limba latină, se găseau şi aceşti nevoiţi care să păstreze idiomul latin pe care l-au învăţat în armată şi care, încetul cu încetul, înstăpânit, a rămas unica limbă.

În esenţă aceasta este argumentarea lui Keramopolos care l-a dus la concluzia că *"din punct de vedere naţional (Fyletikos) Kuţovlahii - (Aromânii) sunt poate cei mai curaţi Ellini, fiindcă erau cei mai puţin expuşi (prositoi) la amestec (epimixia), ca şi anumiţi alţi Elini care ocupau locuri sărace" (Fyletikos oi Koutsoblahoi einai oi katharotatoi ton Ellinon, epeidi isan oi oligoteron prositoi eis epimixian, os kai tinei alloi Ellines apokentron photon meron).*

Nicolae Iorga, ca susţinător al tezei autohtoniei Aromânilor în regiunile muntoase ale Pindului, *"printr'o penetraţie populară latină"*, consideră teza lui Keramopolos drept *"erezie"*. În comunicarea sa făcută la Academia Română şi publicată în limba franceză sub titlul: *"L'origine des Macedo-Roumains (Reponse a M. le Professeur Keramopolos de l'Academie d'Athenes)"* Th. Capidan, cu argumente filologice şi istorice a arătat netemeinicia acestei teorii unilaterale. De asemenea, încercarea academicianului grec de a dovedi că Kutzo-Valahii (Aromânii) nu sunt Români ci Greci care şi-au pierdut limba (etravmatisan eis tin glossan), a combătut-o cu o bogăţie de argumente filologice, profesorul W. Th. Elwert.

El n'a luat în seamă motivările lui istorice *"parte argumentate ex silentio, parte prin declararea întâmplărilor istorice premergătoare ca imposibile, fiindcă ele vin în contradicţie cu logica etc..."* (das teils ex silentio argumentiert, teils geschichtliche Vorgarige für unmöglich erklart, da sie mit Logik im Wiederspruch standen...)

Desigur, aceasta nu înseamnă că înrolările în Legiunile sau limitanei-le romane n'au constituit un factor important în romanizarea popoarelor cucerite. Inclusiv acelea din aşa zisă zonă de *"influenţă grecească"*, mai ales în regiunile muntoase, care totdeauna au constituit, ca şi celelalte regiuni balcanice, o adevărată pepinieră de mercenari. Aici se făceau regulat recrutări. Cum scrie Cassius Dio (L. 13. a. Chr. 31: *"Q. Dellius şi Amyntas Galatul fuseseră trimişi de Antonius să strângă mercenari în Macedonia şi în Thracia"*.

Dar pentru ca romanizarea să capete consistenţă şi să se extindă, era nevoie de chiagul reprezentat de coloniştii italici. În munţi, acest element catalizator îl formau garnizoanele romane bine întărite, instalate încă dela început. Ele erau organizate şi amplificate cu soldaţi păstori, în aşa fel, ca să poată subzista. Pe de altă parte, atât coloniile de pe coasta Iliriei, Epirului şi Greciei (Dyrrachium, Buthrotum, Actium, Dyme, Patrae, Corinthus) cât şi cele din Macedonia (Byllis, Dium, Pella, Berrhoe, Stobi, Thessalonica, Cassandra, Philippi), se găseau mai toate la poalele munţilor, în ţinuturi frecventate de mişcările metanastatice ale păstorilor transhumanţi dela munte. Contactul era deci viu şi aproape continuu. Prestigiul acestor coloni printre populaţiile autohtone era impunător fiindcă ele erau *"organizate milităreşte sub conducerea a trei capi numiţi Triumviri şi n'au constituit în realitate, decât o extindere a Metropolei (Roma), căreia îi furnizau soldaţi"*. Această funcţiune o îndepliniseră de timpuriu, căci Iuliu Cezar în Comentarii de Bello Civile (Cartea III, cap.IV), scrie că Pompei *"formase nouă legiuni, una din Creta şi din Macedonia compusă din Veterani, care licenţiaţi de generalii precedenţi, se stabiliseră în acele provincii"* (Legiones effecerat civium romanorum IX, unem ex Creta et Macedonia ex veteranis militibus qui dimessia superioribus imperatoribus in iis provinciis considerant).

Cesar Cantu menţionează că şi coloniile din meteorile pindene au furnizat lui Pompei la început, în timpul războiului civil, soldaţi care, însă, după victoria lui Cezar la Farsala, au trecut în rândurile acestora. Aceşti soldaţi din Meteorile Pindului trebue să fi fost în mare parte autohtoni romanizaţi, prin garnizoanele de *"soldaţi păstori"*, căci, cum am văzut mai sus, coloniile mai importante erau aşezate pe coasta mării sau în locuri mai joase şi fertile, cum era *"Campania"* (cum se cheamă până azi Câmpia Salonicului), la ale cărei margini se găseau coloniile Pella, Nea Agosta (Neagoşte sau (Naussa), Berrhoe (Verria), Thessalonica.

Elementul colonizator a fost întărit încontinuu. În testamentul său împăratul August scrie: *"am stabilit în Macedonia şi Achaia, precum şi în celelalte provincii colonii militare"*. De asemenea - cum am văzut - Tiberiu a stabilit în Macedonia *"numeroşi colonişti romani"* . Rezultă clar că în Macedonia elementul latin a fost masiv reprezentat.

Cât priveşte *"hellenismul"* vechilor Macedoneni pe care Keramopulos îl dă ca un lucru dela sine înţeles, problema este foarte controversată. Unii învăţaţi ca K.J. Beloch secondat cu unele reticenţe de Ed. Meyer, J.B. Bury, G. de Santis, G. Glotz etc., le atribuie o origine elenică, măcar a unei părţi din ei. Aceştia însă, rămânând locului dela început, n'au avut parte de dezvoltarea limbii şi culturii Ellenilor dela Sud şi au rămas într'o stare primitivă; alţii ca O. Muller, le atribuie originea ilirică, ţinând seamă şi de poziţia geografică ocupată de Macedonia primitivă Orestia. În studiul său referitor la acest subiect I. Russu a ajuns la concluzia că Macedonenii nu erau nici Greci, nici Iliri şi nici Traci, ci popor distinct de toţi aceştia, dar mai mult sau mai puţin înrudiţi cu toţi.

Cei mai mulţi dintre învăţaţi au ajuns la concluzia că Macedonenii din epoca lui Filip şi Alexandru erau un tot constituit prin amestecul unor elemente etnice de origine diferită (Pelasgi, Phrigieni, Traci, Iliri, Greci, Macedoneni) câştigaţi mai târziu de hellenism în ordinea următoare: mai întâi familia regală, după aceea nobilimea şi la sfârşit poporul. Cât priveşte precizarea numărului şi a calităţii etnice a grupurilor amalgamate, sau predominarea unuia asupra celuilalt, şi a afinităţilor de rasă care ataşau pe Macedonenii propriu zişi de unul din aceste grupuri decât de altul, fiecare din reprezentanţii acestei teze păstrează independenţa opiniei sale şi foloseşte propriile sale argumente. Faptul că nu s'a găsit până acum nici o inscripţie în limba macedoneană este interpretat ca o dovadă pentru ellenismul lor.

Dar, indiferent de originea iniţială a poporului macedonean, pentru problema care ne interesează - cum scrie P: Jouguet - *"il suffit de constater que les Hellenes et les Macedoniens se consideraient comme des nations differentes"*. Mai mult, dacă ne amintim de aprecierile lui Tucidide şi mai ales de invectivele lui Demostene contra acestor *"barbari care nu-i cu putinţă a-i utiliza nici măcar ca sclavi"*, ne putem da seama cât de multe resentimente erau înrădăcinate în inima acestui popor cuceritor şi mândru ca nimeni altul. Poate epoca helenistică, provocată de cuceririle lui Alexandru cel Mare, să fi alterat pe lângă moravurile dela curte şi acelea ale nobilimii înconjurătoare, favorizând elenizarea lor. În regiunile muntoase însă, adică în cea mai mare parte a Macedoniei, poporul rămas în viaţa lui aspră şi primitivă, nutrea vechea aversiune faţă de această lume uşoară. S'ar fi petrecut un fenomen similar ca acela din principatele române în decăzuta epocă fanariotă, unde curţile domneşti şi mare parte din boierime, adoptând cultura şi moravurile greceşti, alunecau spre grecizare. Poporul însă, nu numai că nu-i urma pe acest drum, dar ura şi detesta pe veneticii corupători de moravuri.

Dacă pe lângă incertitudinea originii ellenice şi aversiunea istorică, mai adăugăm contrastul în concepţia de viaţă între aceste populaţii dela munte (aflate la acelaşi nivel de civilizaţie cu *"barbarii"* limitrofi) şi Grecii levantinizaţi, ne putem da seama că nu există nici un fel de aşa zisă *"superioritate"* culturală şi conştiinţă grecească, care să împiedice latinizarea lor. Dimpotrivă, toate aceste fapte contribuie spre o aderare organică a lor la civilizaţia de tip roman. Spre această evoluţie împinge şi metoda de difuzare a civilizaţiei: pe când Grecii, prin dispreţul lor faţă de *"barbari"* împingeau pe aceştia la o reacţiune psihologică, Romanii, în calculul lor de realism politic, ofereau prin asimilare, perspectiva cetăţeniei romane. În felul acesta, diferite sentimente sau resentimente naţionale se colectau şi se metamorfozau în mândrie romană. Această mândrie de esenţă imperială va constitui pentru popoarele romanizate, mai ales cele aflate în contact şi contrast cu Grecii, o adevărată pavăză, spre a nu fi handicapate de prestigiul cultural elinic. Ea va deveni un permanent stimulent al conştiinţei lor naţionale sub noua ei formă.

Romanizarea Peninsulei Balcanice iniţiată - cum scrie Fr. Miklosich - *"în cele mai vechi timpuri când piciorul Romanului a călcat întâiaşi dată pământul Iliricului"*, şi-a avut principala bază de plecare în Macedonia. Configuraţia geografică a acestei ţări, care constituie nucleul central sau inima Peninsulei Balcanice, ca şi configuraţia ei etnografică polivalentă, oferea posibilităţi de radiere în toate direcţiile, - inclusiv acea dela Sud. Populaţiile Iliro-Epiroto-Macedono-Trace, unde s'au stabilit prosperele colonii italice încă din epoca republicană, chiar în ipoteza că ar fi fost toate grecizate când Romanii au pus stăpânire pe aceste ţinuturi, au aderat la civilizaţia romană, devenind difuzoarele ei. Acest proces, pe lângă motivele amintite mai sus, a fost înlesnit şi de faptul că în războaiele purtate pentru cucerirea şi potolirea acestei ţări, a fost decimată sau înlăturată prin deportări, mai toată elita conducătoare, adică elementul principal pe care se baza influenţa grecească. Slăbirea elementului grecizant va explica şi dăinuirea romanităţii în aceste părţi pe care *"arheologia din birou"*, prizoniera prejudecăţii în legătură cu *"irezistibila"* influenţă a culturii greceşti pe baza unor epigrafii pe cât de sporadice, pe atât de neconcludente, a plasat-o în aşa zisa *"zonă grecească"*. Pe lângă aceasta, diminuarea influenţei greceşti avea şi o cauză generală mult mai profundă: *"slăbirea coeziunii etnice"*. Faptul că jocurile olimpice, care confereau, peste contrastele interne, aspectul de *"naţiune"* phyliilor elenice, au pierdut din ce în ce mai mult din interes (ultimele s'au ţinut la 393) dovedesc un proces de descompunere.

Va urma

SPECTACOLUL OMAGIAL, EMINESCU

OTTAWA-HULL, CANADA

Perioada dintre 15 Ianuarie 2000 până la 15 Ianuarie 2001, a fost declarată în România - Anul Eminescu. În onoarea acestui eveniment, pe data de 17 Septembrie 2000, a avut loc un spectacol omagial dat de grupul folcloric *"Romăncuţele"*, format din surorile Pădurean, împreună cu invitaţii lor, tinerii din Misiunea Creştină Ortodoxă *"Sf. Nicolae"* din Ottawa.

Spectacolul de o înaltă ţinută artistică a avut loc în sala de festivităţi Jean-Desprez a Primăriei din oraşul Hull.

Invitaţii au avut plăcuta surpriză de a participa la o seară ieşită din comun, graţie entuziasmului generos al neobositelor şi talentatelor surori Pădurean (Romăncuţele). Ele sunt bine cunoscute ca un adevărat nucleu organizatoric al comunităţii Românilor din regiunea Ottawa-Hull. Spectacolele susţinute de ele îi ajută deseori pe emigranţii români din această parte a Canadei să se bucure împreună de valorile naţionale ale ţării lor de origine, petrecând momente minunate.

Evenimentul a fost cu adevărat unic pentrucă în această seară de Septembrie, Românii din Canada împreună cu compatrioţii lor de limbă franceză şi engleză au putut să se întâlnească cu cel ce este pururea viu Mihai Eminescu.

Pentru a crea o imagine cât mai completă a dimensiunilor culturale ale operei marelui poet, s'a organizat o expoziţie care a alăturat liricii sale inegalabile, prezentate în franceză, engleză, imagini grafice şi fotografice culese cu grijă, de Doamna Dana Tăzlăuanu, din cele mai reuşite ediţii.

Iniţiativa s'a dovedit deosebit de apreciată mai ales de invitaţii canadieni francofoni şi anglofoni pentru care România şi cultura sa sunt reduse la puţinele imagini de haos economic şi social prezentate de mass-media Nord-Americană. În paranteză fie spus, pentru omul din America de Nord, când spune România se gândeşte în general la o ţară Est Europeană a cărei cultură şi limbă sunt apropiate de cea rusă. De aceea, simpla alăturare a textelor scrise în limba română cu caractere latine de cele în franceză şi engleză a constituit o informaţie utilă, iar în cazul membrilor comunităţilor de cultură latină (franceză, italiană, latino-americană) s'a facilitat înţelegerea originii latine a limbii române.

Spectacolul a debutat cu cântece pe versurile Luceafărului poeziei româneşti, interpretate cu voci calde şi curate de surorile Mia, Aurelia, Denisa, Dorina Ana Pădurean. Au recitat poezii de Mihai Eminescu, în română, franceză şi engleză, tinerii: Raluca David, Ioana Nicolau şi fraţii Victor şi Vlad Tăzlăuanu. Pe fundalul scenei veghea portretul *"Poetului ne-pereche"*, Mihai Eminescu.

Adevărata surpriză a fost prezentarea, într'o montare plină de forţă imaginativă a piesei *"Le Mistere de lac Ste-Ana"*, a scriitoarei Mia Pădurean. Prin alăturarea numelui lui Eminescu cu lumea purităţii şi a fanteziei legendei susţinute de pitorescul obiceiurilor şi portului românesc, spectacolul a fost un eveniment artistic conceptual diferit. Astfel, realizatorii au reuşit să-i pună pe cei prezenţi în sală în faţă cu universalitatea specificităţii culturii româneşti, universalitate atât de des trecută cu vederea şi minimalizată în ultimul timp de cei dintre noi care sunt grăbiţi să-şi arunce bagajele şi uşuraţi să intre umili şi goi în America mult visată.

Punerea în scenă a fost posibilă graţie talentului remarcabil al regizoarei Mia Pădurean, a scenografiei, costumelor şi efectelor speciale realizate de Dorina Ana Pădurean. Prospeţimea, graţia şi pasiunea tinerilor actori au făcut să trăiască în faţa nume-roşilor spectatori legenda minunatelor locuri natale.

Au interpretat: Victor Tăzlăuanu, Răzvan Repciuc, Ioana Nicolau, Raluca David, Denisa Pădurean, Claudia Curpene, Luciana Ion, Alexandra Olteanu, Vlad Tăzlăuanu, Maricel Brânză, Irina Lospa, Aurelia Pădurean (Brazdău), Maria Lospa, Gabriela Nicolau.

Spectacolul dat la Hull folosindu-se de imaginea strălucitoare, plină de înţelepciune şi candoare a basmelor cu zâne a reuşit să atragă atenţia asupra celui ce este, pentru noi Românii, universalul romantic, inegalabilul creator, magicianul capabil să dăruiască o nouă claritate limbii române, o profunzime de expresie şi nuanţe nemaiîntâlnite, a celui care s'a condamnat a fi atât de român încât să nu poată fi niciodată adevărat făcut cunoscut prin intermediul traducerii operei sale.

Ana TĂZLĂUANU

Conspiraţia tăcerii

Jacques IAMANDI

Ca urmare a articolului apărut sub semnătura D-lui Alison Mutler (Associated Press) în cotidianul *"The Gazette"* în 25 Octombrie 2000, noi, cei care am trecut prin carcere, surghiunuri şi moarte, supravieţuitori ai gulagurilor comuniste - îi aducem mulţumirile şi respectul nostru.

Mărturisim surprinderea noastră de a fi asistat pentru prima oară la strâpungerea acestei conspiraţii a tăcerii ridicată ca un zid de nepătruns pentru apărarea celui mai criminal regim politic din lume care a făcut peste 80 de milioane de morţi.

Noi cei din Sud-Estul Europei care am plătit scump uşurinţa reprezentanţilor marilor puteri, care au semnat tratatele de pace, după cel de-al Doilea Război Mondial, vânzându-ne Rusiei sovietice, aşteptam după căderea imperiului roşu un Nuremberg al comunismului.

Aşteptările noastre s'au dovedit zadarnnice.

Nu înţelegem de ce ceea ce a fost posibil pentru 6 milioane de victime ale nazismului, nu este posibil pentru cele 80 milioane de victime ale comunismului mondial.

Acest proces al colonelului Crăciun care are loc acum în România, în care un fost şef al Securităţii este acuzat de moartea a peste 216 deţinuţi politici, în penitenciarul Aiud, a fost comentat de autorul articolului din "The Gazette". Din elita comunistă, după alungarea dictatorului în 1989, numai câţiva foşti comunişti, responsabili de exterminarea generaţiei de aur a României postbelice, au fost judecaţi. Toate procesele însă, nu au fost decât încercări timide, sortite eşecului.

Noi, martorii supravieţuitori ai ororilor comuniste, cerem şi militâm pentru un proces echitabil fără ură sau răzbunare, numai pentru a arăta lumii întregi unde a dus doctrina marxist-leninistă şi ce au făcut slujitorii ei.

Un Nuremberg al comunismului este cerut şi de istorie, pentru ca el să nu se mai repete, iar Occidentul intoxicat de atâta diplomaţie să înţeleagă laşitatea spălării mâinilor.

Încă o dată, toată stima şi consideraţia noastră pentru Dl. Alison Mutler care a trecut peste această conspiraţie a tăcerii.

EPIGRAME CU PELIN DRESE CU UN STROP DE VIN

de ARGUS

STAREA ROMÂNIEI

Biata noastră Românie
S'a născut în sărăcie;
Nu de una sau de alta
Ci de Yalta şi de Malta...

RUSIA ŞI-A ALES CONDUCĂTORUL

Nu-l bărbos ca Marx şi Engels
nici în cizme ca Stalin.
Noul ţar al Marei Rusii,
e cochet şi ras-Putin.

AMERICANII S'AU ÎNCURCAT LA NUMĂRĂTOARE

Au greşit Americanii
că n'au consultat pe Ruşi,
că-l scoteau sută la sută
şi pe Gore şi pe Bush.

DEZILUZIA UNUI "CANDIDAT"

Nu ştim cum şi-a făcut planul
dar nu s'a gândit nităl;
"cum putea o ţară'ntreagă
să'ncapă'ntr'un... Orăşel.

A APĂRUT CARTEA "NOI NU SUNTEM URMAŞII ROMEI"

Fug din Roma italienii
speriaţi de frica morţii
după ce-i citiră cartea;
" Hanimal e'n faţa porţii"...

CITIŢI LUNAR ZIARUL "CUVÂNTUL ROMÂNESC"

EDITORIALE

Dl. Tudor Murgoci

39 Niagara Rd., Kitchener, Ont., N2B 1T1

Puteţi procura dela adresa de mai sus, următoarele cărţi:

DIN ŢARA LUI CAIN - de D.PHILLIP memoria golgotei personale	$ 20.00
POEZII DIN ÎNCHISORI culegere de Zahu PANĂ	$ 20.00
CU ACUL PE SĂPUN poezii de Zahu PANĂ	$ 18.00
DIN LUPTELE TINERETULUI ROMÂN (1919-1939) culegere de texte	$ 20.00
NĂZUINŢI ŞI DEZNĂDEJDI de Petru GHEORGHEONI	$ 10.00
SÂNGELE TEMNIŢEI şi POEME de Radu GYR	$ 15.00
POEZII ALESE şi ŞOIMI PESTE PRĂPASTIE deNichiforCRAINIC	$ 15.00
CĂLĂU ŞI DIPLOMAT, VÎŞINSKI, PUMNUL LUI STALIN ÎN ROMÂNIA de Adrian GRIGOROPOL	$ 15.00
ISTORIA POLITICĂ A EUROPEI DELA NAPOLEON LA STALIN de N.CIACHIR	$ 20.00
ISTORIA RELAŢIILOR INTERNAŢIONALE dela Pacea Vestfalică (1648) până în contemporaneitate (1947) de N.CIACHIR	$ 20.00
ÎNTOARCEREA DIN INFERN amintirile unui deţinut politic de Ion CÂRJĂ	$ 22.000
ROMÂNIA ŞI SFÂRŞITUL EUROPEI amintiri din ţara pierdută de Mihail STURDZA fost Ministru al Afacerilor Externe	$ 25.00
804 ZILE ŞI NOPŢI ÎN LANŢURILE MORŢII de Vasile BLĂNARU-FLAMURĂ	$ 22.00
CETĂŢI SFÂRÂMATE schiţe şi nuvele de N.NOVAC	$ 7.00
AMINTIRI DIN ÎNCHISOARE de Nicolae DIMA	$ 15.00
DINCOLO DE ABJECŢIE de Radu. N.CISMĂŞEANU	$ 10.00
INIMI ZĂVORÂTE poezii de Petru C.BACIU	$ 10.00
EXIL -OAMENI ŞI IDEI- de Silvia CONSTANTINESCU	$ 10.00
TEMELIE DE VEAC NOU poezii de Vasile MILITARU	$ 10.00
STROPI DE ROUĂ poezii de Vasile MILITARU	$ 10.00

La fiecare comandă se adaugă costul expediţiei

CUVÂNTUL COPIILOR

MOŞ CRĂCIUN

Astăzi, la copilul bun
o să vină Moş Crăciun.

La băieţii ce se bat
le aduce-un băţ sub pat.

La fetiţa lenevioară
îi aduce doar o cioară.

La copiii ce n'ascultă
le aduce ceapă multă.

Dacă nu vorbiţi frumos
vă aduce doar un os
şi'un papuc de Cuţu ros.

Deci, copii, să fiţi cuminţi,
ascultaţi-i pe părinţi
şi în Noaptea de Ajun
o să vină Moş Crăciun,
Moş Crăciunul blând şi bun.
Cu o traistă plină, plină
(oh, ce greu e să o ţină!)
de bombone, jucării.

Florica BAŢU

Daruri pentru Pruncul Sfânt

Dragi copii, vă mai amintiţi cum Cei Trei Crai dela Răsarit s'au dus să se închine Pruncului Iisus Hristos şi I-au dus daruri: aur, smirnă şi tămâie? Asta a fost demult şi departe, dar noi, cei de acum ce daruri îi puem aduce de Crăciun? Noi putem să-I dăruim lui Iisus Hristos inima noastră curată, gânduri bune şi rugăciuni.

Spuneţi voi rugăciunea dimineaţa şi seara? Vă închinaţi înainte şi după masă? Faceţi semnul crucii înainte de a pleca de acasă?

Ce rugăciune ştiţi? Aţi face un lucru foarte bun pentru sufletul vostru dacă aţi învăţa aceste rugăciuni.

Pentru copiii foarte mici:

Înger îngeraşul meu

Înger, îngeraşul meu
ce mi te-a dat Dumnezeu,
totdeauna fii cu mine
şi mă'nvaţă ce e bine.
Eu sunt mic, tu fă-mă mare!
Eu sunt slab, tu fă-mă tare!
şi'n tot locul mă'nsoţeşte
şi de rele mă fereşte!

Amin.

Pentru toţi copiii şi adulţii:

Tatăl Nostru

Tatăl nostru, Care eşi în ceruri, sfinţească-se numele Tău, Vie împărăţia Ta, facă-se voia Ta, precum în cer aşa şi pre pamânt. Pâinea noastră cea de toate zilele, dă-ne-o nouă astăzi. Şi ne iartă nouă greşelile noastre precum şi noi iertăm greşiţilor noştri. Şi nu ne duce pe noi în ispită, ci ne isbăveşte de cel rău.

Amin.

Prea Sfântă Născătoare de Dumnezeu

Prea Sfânta Născătoare de Dumnezeu, Fecioară, bucură-te! Ceea ce eşti plină de dar, Marie, Domnul este cu tine. Binecuvântată eşti tu între femei şi binecuvântat este rodul pântecului tău că ai născut pe Mântuitorul sufletelor noastre. Sfântă eşti, Maria lui Dumnezeu, roagă-te pentru noi, păcătoşii, acum şi în ora morţii noastre.

Amin.

Rugăciunea Inimii sau
Rugăciunea lui Iisus Hristos

Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, miluieşte-mă pe mine, păcătosul.

Amin.

Dacă învăţaţi şi *"Crezul"*, aceste rugăciuni o să vă ajute mult în viaţă. Nu ştiţi când aveţi nevoie de ele. Părinţi, dacă vă iubiţi copiii învăţaţi-i să se roage.

CÂNTEC DE LEAGĂN ÎN NOAPTEA DE CRĂCIUN

Pruncul meu şi-al Domnului
Dormi tot raiul somnului
Nani, nani prunc al meu
Lumină din curcubeu!
Luna-şi strânge penele,
Dormi şi'nchide genele.
După ce-a trecut chindia
Astăzi s'a născut Mesia.
Linu-i lin al linului,
De pe plaiul crinului
Ce cu nourii se'mbrână
Vin ciobanii dela stână,
Linu-i lin din cetini line,
Pruncului să se închine.

Dormi copilul drag al mamii,
Bolţile îşi freamăt ramii
Că spre Valea Plângerii
Vin din ceruri îngerii,
Din genunea runcului
Să'ngenunche Pruncului.

Linu-i lin şi tot mai lin...
Noaptea de Crăciun... Amin.

Dumitru ICHIM

ÎNCHINARE MAGILOR

Duşi de stea pe drumul lung,
osteniţi, trei crai ajung
la Betleem în cetate
curăţită de păcate.

Semne peste veac rămâie,
aur, smirnă şi tămâie
pruncului îi dăruiesc
Fiu al Tatalui ceresc.

Precum magii, tare-aş vrea
să-ţi aduc ofranda mea
uite-mi sufletul curat,
uite-mi trupul ne'ntinat
uite rugăciunea mea
albă ca un fulg de nea.

Florica BAŢU

DORINŢĂ DE CRĂCIUN

Moş Crăciun,
Moş Crăciun,
Mă ajută să fiu bun.

Vreau s'am sufletul curat
Mă păzeşte de păcat
Şi atâta îţi mai cer
Să-mi opreşti un loc în cer!

Florica BAŢU

BUCURĂ-TE MARIE!

Bucură-te Marie
Că ne rugăm Ţie
Bucură-te Mireasă
Că eşti a raiului casă
Bucură-te Ocrotitoare
De raze de soare
Că ai alai
De îngeri bălai
Bucură-te măcar
Că eşti Inimă de-Altar
Bucură-te Licoare
Făr' de care lumea moare

Bucură-te Scăpare
Din valuri pe mare
Că în secetă pentru noi
Dai mii de ploi...
Bucură-te desăvârşită
Podoabă Iubită
Bucură-te Prea Sfântă
Ceea ce bine cuvântă
Că eşti împărăteasă
De Dumnezeu aleasă!

Eugen Vlad PÂRĂU
12 ani

SĂRBĂTORI FERICITE!

ŞTIRI, ŞTIRI, ŞTIRI

REZULTATELE ALEGERILOR PE ŢARĂ

Preşedinte

Iliescu -36,61%; C.V. Tudor -28,47%; Stolojan -11,80%; Isărescu -9,49%; Frunda -5,83%; Roman -3.00%; Meleşcanu -1,92%

Senat

PDSR -37,35% (65 mandate); PRM -21,10% (37 mandate); PD -7,61% (13 mandate) ; PNL -7,48% (13 mandate); UDMR -6,49% (12 mandate); CDR -5,26%; ApR -4,30%

Camera Deputaţilor

PDSR -36,88% (155 mandate); PRM -19,58% (84 mandate); PD -7,06% (31 mandate); PNL -6,90% (30 mandate); UDMR -6,38% (27 mandate); CDR -5,01%; ApR -4,09%

Biroul Electoral Central a aunţat că numai 5 partide au trecut pragul electoral pentru a intra în Parlament. Aceste partide sunt: PDSR, PRM, PD, PNL şi UDMR. În turul 2 din 10 Decembrie, pentru funcţia supremă ,vor candida Iliescu şi Vadim

PNL ŞI UDMR VOR SUSŢINE O OPOZIŢIE DEMOCRTICĂ

Liderii PNL şi UDMR au convenit ca *"opoziţia democratică"*, formată din cele două partide şi eventual PD, trebue să stabilească un set de priorităţi naţionale cu PDSR pentru a fi incluse în programul de guvernare. Cele două partide, PNL şi UDMR, doresc să încurajeze delimitarea PDSR de PRM şi că în urma unei asemenea atitudini şi după negocierile privind setul de priorităţi, *"opoziţia democrată"* va acorda votul de încredere în Parlament viitorului Cabinet şi programului de guvernare.

PDSR LA RĂSCRUCE

În cazul că nu se va putea alcătui un Executiv pe baze politice, dacă nu se va ajunge la o înţelegere cu partidele din Parlament, s'ar putea ca PDSR să prefere un guvern de administatori, a declarat Adrian Năstase, prim-vicepreşedintele partidului. Totodată, el a ameninţat că dacă Vadim va fi ales preşedinte, PDSR va renunţa la guvernare, intrând în opoziţie, forţând astfel alegeri anticipate.

ROMÂNIA ARE NEVOIE DE UN NOU ACORD CU FMI

Premierul Mugur Isărescu a declarat că în situaţia actuală, diferită există două argumente care înclină balanţa spre încheierea unui nou acord cu Fondul Monetar Internaţional: primul că înţelegerea cu FMI a fost stabilită într'un an în care România avea un deficit extern de nefinanţat şi în care se vorbea de riscul major de încetare a plăţilor, iar al doilea că ar fi neloial ca noul Guvern să intre într'o structură depăşită, care nu-i aparţine.

Isărescu crede că România va negocia cu FMI de pe poziţii bune, pentrucă redresarea economică din 2000 este un început. România nu mai are nevoie de următoarea tranşă din partea FMI şi nu trebue să cadă într'o obsesie a acestei tranşe, pentrucă un împrumut din partea FMI are valoare doar din punct de vedere al simbolisticii. Finanţarea nu reprezintă o prioritate, ci prioritară este încheierea unui nou acord ca să întărească credibilitatea României, a precizat Isărescu.

C.V. TUDOR I-A SCRIS LUI GEORGE BUSH: SUNT UN FIU AL UNUI PASTOR BAPTIST ŞI AM ÎN FAMILIE UN PREDICATOR AMERICAN

Candidatul PRM la Preşedinţie Corneliu Vadim Tudor i-a adresat o scrisoare candidatului republican la Casa Albă, George W. Bush, în care afirmă că în calitate de *"bun creştin şi fiu al unui pastor baptist trecut în rândul drepţilor"*, s'a rugat atât pentru victoria acestuia în alegeri, cât şi pentru propria victorie.

"De altfel, în propria mea familie, mă bucur să am un predicator american fratele Martin Malette, din Texas, care este căsătorit cu fiica sorei mele, profesoară de limba şi literatura engleză", afirmă C.V. Tudor.

Potrivit liderului PRM, situaţia sa şi a lui George W. Bush sunt asemănătoare şi apreciază că la alegeri mulţi oameni din America s'au dovedit republicani *"adevăraţi"* şi avantajele democraţiei necesită o opoziţie *"mai radicală"*.

C.V. Tudor afirmă că, în calitatea sa de candidat prezidenţial din partea celui de-al doilea partid ca mărime din România, care-l va înfrunta pe fostul preşedinte Ion Iliescu în al doilea tur al alegerilor pentru Preşedinţia României a înţeles *"pe deplin"* că victoaria lui George W. Bush *"reprezintă un moment crucial în efortul naţiunii americane de a-şi asigura în viitor un climat normal şi eficient pentru prosperitatea şi progresul ei"*.

"Noi ne confruntăm aici exact cu aceleaşi provocări", îi scrie candidatul PRM la Cotroceni candidatului republican la Casa Albă, explicându-i de ce s'a rugat pentru victoria acestuia în alegeri.

Vadim Tudor transmite atât familiei lui George W. Bush, cât şi tuturor Americanilor, urări de pace şi prosperitate şi îşi manifestă speranţa că Bush îi va face onoarea de a-l cunoaşte în curând.

Srisoarea are şi un Postscriptum: *"Frate George, te rog să citeşti Psalmii 23 şi 91"*.

"Dumnezeu fie cu tine !"

PRODUSUL INTERN BRUT

PIB al României estimat pentru primele nouă luni ale acestui an a fost de 509.833,7 miliarde de lei, în creştere cu două procente faţă de perioada similară a anului precedent.

SE PREGĂTEŞTE O GUVERNARE PDSR-PRM

Mai mulţi lideri ai PDSR, printre care fostul Ministrul de Finanţe, Florin Georgescu, fostul Premier Nicolae Văcăroiu şi poetul de curte al regimului comunist, Adrian Păunescu poartă negocieri intense pentru ca PDSR să formeze viitorul guvern cu PRM.

Aceştia sunt cunoscuţi ca apropiaţi ai lui Vadim şi prezentaţi în revista *"România Mare"* ca *"mari patrioţi"*.

Semnificativ este faptul că Nicolae Cajal, preşedintele comunităţilor evreieşti din România a declarat cotidianului israelian *"The Jerusalem Post"* că C.V. Tudor nu este antisemit.

Cajal este un apropiat al lui Iliescu, fost senator FSN. Afirmaţia lui Cajal are darul de a convinge opinia publică internaţională că Vadim nu ar fi antisemit, primul plan spre schimbarea imaginii internaţionale a Partidului România Mare.

SALARIUL MEDIU NET A CRESCUT CU 3,7%

Institutul Naţional de Statistică informează că salariul mediu net pe economie în luna Octombrie a fost de 2.357.201 lei, în creştere cu 3,7 procente faţă de luna anterioară, în timp ce salariul mediu brut a urcat cu 4,2 procente. Cel mai mare salariu net a fost acordat în sectorul transporturilor aeriene, urmat de cel al instituţiilor financiare şi bancare.

CRITICUL LITERAR LAURENŢIU ULICI A FOST ÎNMORMÂNTAT LA BELLU

Criticul literar Laurenţiu Ulici a încetat din viaţa în urma unei intoxicari cu monoxid de carbon. Corpul neînsufleţit a fost găsit la locuinţa sa din comuna Pârâu, judeţul Braşov. Alături de el a murit şi şoferul său.

Scriitori, critici literari, politicieni, miniştri, ambasadori au participat la slujba de pomenire ţinută, la Biserica Amzei, în memoria crticului literar Laurenţiu Ulici, al cărui deces a cutremurat întrega lume culturală românească. Fostul preşedinte al Uniunii Scriitorilor din România a fost înmormântat la Bellu lângă Marin Preda.

PLEACĂ ROMÂNII DIN ŢARĂ

Numărul cetăţenilor români care pleacă din România este în creştere, în ultimii zece ani totalul celor care au părăsit definitiv ţara ajungând la 367.000.

Până în acest moment, 502.883 de cetăţeni români şi-au stabilit domiciliul în străinătate, din care 157.000 înainte de 1989 şi 345.000 după 1990. În perioada Ianuarie-Octombrie 2000, numărul celor care au depus cerere de stabilire în străinătate a fost de 19.163, din care 9.093 au depus cerere în ţară, iar 10.071 la misiunile diplomatice ale României.

HEROINĂ CAPTURATĂ LA GRANIŢA BULGARĂ

Vameşii bulgari au capturat peste 12 kilograme de heroină ascunse într'un autocar românesc. Cei 25 de călători şi patru şoferi ai autocarului au fost reţinuţi pentru cercetarea acestui caz.

ŞOMAJUL ÎN ROMÂNIA

Numărul toal de şomeri înregistraţi , la sfârşitul lunii Octombrie, în evidenţele Agenţiilor judeţene cât şi cea a municipiului Bucureşti a fost de 969.288 de persoane, rata şomajului fiind de 10,1 la la sută, se arată într'un comunicat remis de Agenţia Naţională pentru Ocupare şi Formare profesională (ANOFP). Aproape jumătate din numărul total de şomeri au provenit din sectorul privat. Din numărul total de şomeri, peste 70 la sută sunt muncitori, aproape 25 la sută au studii medii, restul fiind persoane cu studii superioare.

ECONOMIILE POPULAŢIEI AU SCĂZUT

Valoare economiilor populaţiei în sistemul bancar a scăzut în luna Septembrie cu 1,8%, la 42.328 miliarde de lei, ca urmare a creşterii cheltuielilor ocazionale.

SCHIMBĂRI ÎN GUVERNUL DIN REP. MOLDOVA

Printr'un decret prezidenţial a fost revocat din funcţie ministrul de Externe, Nicolae Tăbăcaru. Ministerul Educaţie şi Ştiinţie a fost dat deputatului comunist Victor Stepaniuc. Acest comunist ar putea determina schimbarea denumirii unor materii de învăţământ *"Limba Română"* şi *"Istoria Românilor"*, menţioanează reprezentantii Frontului Popular Creştin, al cărui lider este Iurie Roşca.

TEODOR MELEŞCANU VA DEMISIONA DELA CONDUCEREA ApR

Preşedintele ApR Teodor Meleşcanu a declarat într'o conferinţă de presă, că îşi asumă eşecul înregistrat de formaţiunea sa în alegerile generale şi că îşi va da demisia din funcţia pe care o deţine la viitoarea Convenţie Naţională a partidului, care va fi convocat la începutul anului viitor.

SPORT

CUPA ROMÂNIEI "TUBORG"

Formaţia Dinamo Bucureşti s'a calificat în semifinalele Cupei României *"Tuborg"*, dupa ce a învins, cu scorul de 2-1 (1-1, 0-1), echipa Rapid Bucureşti, prin *"golul de aur"* înscris de Gheorghe Mihali în cel de al doilea minut al prelungirilor.

Celelalte formaţii calificate în semifinalele competiţiei sunt Petrolul Ploieşti, Rocar Bucureşti şi Sportul Studenţesc.

BUGETUL COMITETULUI OLIMPIC A FOST REDUS

Guvernul României a hotărît printr'o Ordonanţă de Urgenţă să retragă suma de 20 miliarde lei din bugetul Comitetului Olimpic Român (COR), aceşti bani urmând să fie alocaţi programului de acţiune comunitară. Comitetul Olimpic Român, decepţionat, a declarat că decizia Guvernului reprezintă o lovitură dură dată mişcării olimpice din ţara noastră. Centrele olimpice riscă să fie închise, iar sportivii care se pregătesc aici să fie trimişi acasă din lipsuri de fonduri.

S'A ANTRENAT CU DINAMO

Portarul Florin Prunea, care a semnat un contract pentru o perioadă de un an şi jumătate cu FC Dinamo Bucureşti, a efectuat primul antrenament alături de noua sa formaţie.

ROMÂNIA A FOST ÎNVINSĂ LA RUGBY DE NOUA ZEELANDĂ

Selecţionata A a Noii Zeelande a învins reprezentativa de rugby a României cu scorul de 82-9 (33-6). Meciul s'a disputat pe stadionul *"Lia Manoliu"* din Bucureşti, în faţa a 12.000 de spectatori.

MECI DE FOTBAL ROMÂNIA-IUGOSLAVIA

Într'un meci amical disputat pe stadionul Steaua, selecţionata Rmâniei a învins selecţionata Iugoslaviei cu scorul de 2-1.

GIMNASTELE NOASTRE ŞI REDEMONSTREAZĂ FORŢA

La prima competiţie internaţională programată după jocurile Olimpice, ce s'a desfăşurat la Nagoya, gimnastele noastre Simona Amânar şi Andreea Răducan s'au urcat pe primele două trepte ale podiumul de premiere, în concursul individual compus. Ele fiind urmate de ucraineanca Victoria Karpenko. Pentru noi este un bun augur revenirea Andreei, după marea nedreptate care i s'a făcut la Sydney, unde i s'a retras medalia de aur şi totodată, titlul de campioană olimpică absolută.

BASCHETBALIST ROMÂN LUAT DE CLUBUL FRANCEZ "PAU-ORTHEZ"

Baschetbalistul român Gheorghe Mureşan a semnat un contract până la sfârşitul acestui sezon cu gruparea franceză Pau-Orthez.

ÎNCEPEREA RETURULUI EDIŢIEI DE FOTBAL A FOST AMÂNATĂ

Adunarea Generală a Ligii Profesioniste de Fotbal a aprobat la cererea preşedinţilor cluburilor din Divizia A, amânarea cu o săptămână a datei de începere a returului acestui sezon. Astfel, prima etapă din retur va avea loc pe data de 10 Martie şi nu 3 Martie, cum era programată iniţial, iar ultima etapă se va disputa pe 16 Iuniei în loc de 9 Iunie. Pariodele de baraj se vor disputa pe 23 şi 28 Iunie.

ROMÂNIA CAMPIOANĂ MONDIALĂ LA SEMIMARATON

Echipa României formată din: Lidia Simon Slăvuţeanu, Cristina Pomacu şi Mihaela Botezan au cucerit la Veracruz (Mexico), cursa feminină de semimaraton, din cadrul celei de-a noua ediţie a Campionatului Mondial. Echipa noastră a acumulat 3h 34.33 Pe locul doi s'a clasat Japonia -3h 36.25, iar pe locul trei Rusia -3h 45.41. Acest succes atestă faptul că şcoala românească de fond se menţine în elita lumii.

STEAUA, CAMPIOANA DE TOAMNĂ

CLASAMENTUL DIVIZIEI A

LA ÎNCHEIEREA TURULUI EDIŢIEI 2000/20001

1.	STEAUA	15	9	4	2	28-17	31 (+7)
2.	PETROLUL	15	8	3	4	21-14	27 (+3)
3.	FC ARGEŞ-DACIA	15	7	4	4	20-18	25 (+1)
4.	DINAMO	15	7	3	5	31-27	24 (+3)
5.	FC BRAŞOV	15	7	3	5	12-9	24 (+3)
6.	UNIV. CRAIOVA	15	7	3	5	16-16	24 (+3)
7.	FORESTA SUCEAVA	15	6	5	4	27-25	23 (+2)
8.	RAPID	15	5	6	4	15-12	21 (-3)
9.	ROCAR BUCUREŞTI	15	6	2	7	25-28	20 (-1)
10.	ASTRA PLOIEŞTI	15	5	3	7	16-17	18 (-3)
11.	GLORIA BISTRIŢA	15	5	3	7	18-22	18 (-3)
12.	OŢELUL GALAŢI	15	4	5	6	18-19	17 (-7)
13.	FC NAŢIONAL	15	5	2	8	20-24	17 (-4)
14.	CEHĂLĂUL	15	4	6	6	18-25	17 (-7)
15.	FCM BACĂU	15	4	4	7	19-23	16 (-8)
16.	GAZ METAN MEDIAŞ	15	1	5	9	7-15	8 (-16)

ŞTIRI DIN ŢARĂ

transmise de Andrei BĂDIN

CONDUCEREA PDSR L-A NOMINALIZAT PE ADRIAN NĂSTASE PENTRU A FORMA UN GUVERN

Biroul Executiv Central lărgit al PDSR l-a nominalizat pe Adrian Năstase, pentru postul de prim-ministru şi a decis să formeze un Guvern monocolor PDSR şi să propună partidelor PD, PNL şi UDMR un Memorandum care să permită exercitarea guvernării, a anunţat liderul partidului, Ion Iliescu. Potrivit lui Iliescu, Memorandumul se va adresa şi sindicatelor şi patronatelor, având ca teme principale" măsuri pentru depăşirea perioadei de iarnă, măsuri sociale şi măsuri privind integrarea în structurile euro-atlantice.

Iliescu a explicat că o guvernare PDSR va avea o mai mare coerenţă şi transparenţă, care vor permite electoratului să judece măsurile luate. El a arătat că formarea unui Guvern PDSR şi realizarea Memorandumului vor fi posibile doar dacă va câştiga alegerile prezidenţiale şi a făcut apelul la populaţie să dea dovadă de responsabilitate şi să înţeleagă *"momentul greu"* în care se află România.

Prim-vicepreşedintele PDSR Adrian Năstase a afirmat că este *"onorat"* de decizia luată de Biroul Executiv Central şi a detaliat principalele puncte ale Memorandumului, care este propus pentru perioada Noembrie 2000 - Noembrie 2001. Potrivit lui Năstase, Memorandumul se va referi la sprijinirea, în turul al doilea al alegerilor prezidenţiale, a candidatului PDSR Ion Iliescu, asigurarea de sprijin parlamentar pentru Executiv, instituirea unui moratoriu social cu sindicatele şi patronatele, stabilirea conducerii celor două Camere parlamentare în concordanţă cu rezultatele obţinute în alegeri, pe baza unei înţelgeri separate. De asemenea va conţine şi prevederea potrivit căreia părţile semnatare se vor abţine dela iniţierea şi susţinerea unor moţiuni de cenzură împotriva Guvernului.

Năstase a mai spus că obiectivele guvernării sunt: adoptarea de măsuri urgente pentru trecerea iernii, dezvoltarea sectorului privat în industrie şi agricultură, sprijinirea IMM, continuarea privatizării în condiţii transparente, continuarea reformei în justiţie şi administraţia publică, aplicarea planului de măsuri în vederea integrării europene şi aderării la NATO. El a mai anunţat că PDSR urmăreşte înfiinţarea unei comisii speciale de modificare a Constituţiei şi a altor legi importante, printre care se regăsesc Regulamentele de funcţionare ale celor două Camere ale Parlamentului, problemele majore de politică internă şi externă.

AU ÎNCEPUT AMENINŢĂRILE

Un corespondent al Agenţiei *"France Presse"* din Iaşi a primit ameninţări după ce a relatat declaraţiile unuia dintre liderii Partidului România Mare (PRM) potrivit căruia *"jurnaliştii ar trebui trimişi în lagăre de muncă"*, informează AFP. După ce a încercat să contacteze telefonic mai mulţi reprezentanţi locali ai PRM pentru a obţine o dezminţire, Ştefan Susai, care este şi corespondent al postului de televiziune Antena 1, a primit şi el, o serie de apeluri telefonice anonime, în care era ameninţat atât el, cât şi prietena lui şi fiica sa.

"Te-ai luat de Vadim (preşedintele PRM - n.r.). *De-acum, înainte să ai grijă când mergi pe stradă. Nu te temi de ceea ce i s'ar putea întâmpla c..... tale şi fiicei tale?"*, iar fi spus lui Susai unul dintre interlocutorii anonimi.

UE A APROBAT AJUTORUL DE 150 MILIOANE EURO PENTRU ROMÂNIA

Comitetul STAR care gestionează fondurile pentru agricultură şi se ocupă de derularea lor, a aprobat un ajutor în valoare de 150 milioane euro pentru România. Suma va fi destinată cu precădere aplicării programelor din domeniul desfacerii produselor agricole şi piscicole, ca şi programelor de formare, a precizat Comisia Europeană în comunicatul dat. România urmează să semneze la începutul lunii Decembrie, memorandumul de finanţare. Acest lucru va ajuta la restructurarea sectorului agricol şi va familiariza administraţia cu legislaţia europeană în materie.

"PNŢCD NU TREBUE SĂ PIARĂ"

Este motto-ul unei declaraţii făcută de 16 foşti senatori ţărănişti, din care 4 au demisionat deja din partid, cerând celor responsabili pentru eşecul din alegerile din Noembrie să-şi asume vina şi să renunţe la statutul de artizani politici ai partidului.

Documentul, semnat de Ulm Spineanu, arată că rezultatul alegerilor din 26 Noembrie este cel mai grav eşec electoral suferit de PNŢCD în lunga sa istorie de 132 de ani.

PNL ŞI PD ÎL VOR SUSŢINE PE ILIESCU

Liderii acestor două partide -PNL şi PD- au anunţat că va îndemna electoratul să voteze împotriva extremismului, deci, contra lui Corneliu Vadim Tudor.

EVREII DIN ROMÂNIA NU SE TEM DE ASCENSIUNEA LUI CV TUDOR

Cotidianul israeliain *"Jerusalem Post"* , într'un articol, privind rezultatele alegerilor din România, comentează că comunitatea evreilor din România nu este îngrijorată de ascensiunea PRM-ului. Liderul comunităţii evreieşti, Nicolae Cajal, citat de cotidianul israelian, spune că nu este nici o problemă cu anti-semitismul lui Vadim. Atacurile acestuia sunt îndreptate împotriva maghiarilor şi ţiganilor. Comunitatea evreilor consideră că, într'adevăr, este o posibilă creştere a numărului de emigranţi evrei, însă nu din cauza rezultatelor alegerilor, ci din cauza deteriorării situaţiei economice din România.

INFRACŢIUNEA ECONOMICĂ

Infracţionalitatea economică a produs prejudicii de 3.575 de miliarde lei dela începutul anului acesta, a informat Constantin Dudu Ionescu, ministrul de Interne. În primele zece luni ale acestui an au fost realizate 600 de dosare penale în acest domeniu, cu prejudicii de peste un miliard de lei fiecare.

Într'o şedinţă de Guvern s'a aprobat o ordonanţă de urgenţă privind agravarea pedepselor în cazul furturilor care periclitează principalele domenii ale economiei.

Ministerul de Interne a menţionat că printre infracţiunile economice foarte importante sunt delapidările, gestiunile frauduloase,contrabanda şi fraudele valutar-vamale.

ILIESCU ŞI SECURITATEA

În urma contestaţiei făcută de CDR 2000, Ion Iliescu poate fi considerat ca colaborator al fostei Securităţi, încadrându-se în articolul 5. aliniatul 5 din Legea Ticu Dumitrecu. În calitate sa de prim-secretar PCR la Iaşi, el a condus şi coordonat unele părţi ale aparatului Securităţii în acel judeţ.

Consiliul Naţional pentru Studierea Arhivelor Securităţii, a declarat că ancheta în acest caz necesită o perioadă mai mare de timp. Preşedintele Consiliului precizează, însă, că în perioada următoare îşi va extinde investigaţiile, incluzând şi cazul lui Ion Iliescu, şi orice alt caz ce se va impune.

DEFICITUL BUGETAR

Prim-ministrul Mugur Isărescu a declarat că deficitul bugetar pe primele zece luni ale acestui an se ridică la aproximativ 2,3%.

INFRACŢIUNILE COMISE DE MINORI AU CRESCUT

Generalul de brigadă Pavel Abraham, şeful Serviciului Independent de Analiză, Strategii şi Calificarea Resurselor din Ministerul de Interne, a declarat că numărul infracţiunilor comise de minori a crescut de treipatru ori în ultimii zece ani, deşi numărul Românilor cu vârste sub 18 ani a scăzut extrem de mult în această perioadă. Numărul infracţiunilor comise de minori în 1999, au fost 25.000. Aeste date indică o rată a infracţiunilor juvenile de aproape 500 de cazuri la o sută de mii de locuitori, faţă de 140 de cazuri, cu zece ani în urmă. Lipsa de supraveghere din partea părinţilor şi nivelul scăzut de educaţie şi de sărăcie în care trăieşte familia copilului, sunt o parte majoră din cauzele acestui fenomen.

COPIII DIN ROMÂNIA SUNT BĂTUŢI DE PĂRINŢI

Studiul efectuat de organizaţia *"Salvaţi copiii"* a determinat că aproximativ trei sferturi dintre copii sunt bătuţi de părinţi. Abuzul asupra copilului este întâlnit la toate nivelurile societăţii, atât în familie cât şi în şcoală. Potrivit studiului realizat, acest lucru are o influenţă negativă asupra dezvoltării ulterioare a copiilor.

Preşedintele Agenţiei Naţionale pentru Protecţia Drepturilor Copilului, Vlad Romano, a declarat că numai 100 de părinţi au fost pedepsiţi în ultimii zece ani pentru abuzuri asupra copiilor lor.

NE FUG OAMENII DE ŞTIINŢĂ

Numărul cercetătorilor care desfăşoară activităţi de cercetare a scăzut în ultima perioadă, la o pătrime din totalul de 160.000 de cercetători existenţi în anul 1989, a declarat în cadrul unei conferinţe de presă Nicoale Vasile, vicepreşedintele patronului de cercetare. El spune că, în prezent, una din problemele grave cu care se confruntă acest sector de activitate o reprezintă lipsa de capital, institutele de cercetare româneşti inregistrând o diminuare a cererii pe piaţa internă, 60% din cifra de afaceri realizată de acestea fiind obţinută din contracte externe.

În vederea stabilirii contribuţiei pe care o are cercetarea românească la dezvoltarea ştiinţei şi tehnicii româneşti şi pentru a semnala factorilor de decizie situaţia gravă în care se află cercetarea românească, Agenţia Naţională pentru Ştiinţă, Tehnică şi Inovare (ASTI) va organiza, în perioada 4-10 Decembrie, în cadrul complexului expoziţional Romexpo, Târgul Ştiinţei şi Inventicii Româneşti, care va reuni un număr de 450 de expoziţii.

INVESTIŢIILE CAPITALULUI SOCIAL A SCĂZUT

Valoarea capitalului social subscris de societăţile comerciale, în luna Octombrie, a fost de aproximativ 672 miliarde lei, în scădere faţă de luna Septembrie. Valoare medie calculată pentru o societate este 212 milioane lei. După valoarea capitalului investit în luna Octombrie, pe primul loc se situează municipiul Bucureşti cu 335,1 miliarde lei.

ROMÂNIA ARE DE ALES

Electoratul de dreapta, al fostei puteri, are de ales, la turul al doilea al prezidenţialelor din România, programat pentru 10 Decembrie, între două variante inacceptabile pentru el, respectiv între neocomunistul Ion Iliescu şi extremistul şi xenofobul Corneliu Vadim Tudor, relatează Agenţia *"France Presse"*.

Prin slaba lor participare (aproximativ 60 la sută) la scrutinul legislativ şi la primul tur al alegerilor prezidenţiale, alegătorii, în majoritate tineri şi intelectuali, i-au sancţionat pe candidaţii actualei coaliţii la putere, în primul rând pe creştin-democraţi.

Ascensiunea fulgerătoare a candidatului Corneliu Vadim Tudor (28,47 la sută, potrivit rezultatelor oficiale), care se va confrunta, în turul al doilea al prezidenţialelor cu Ion Iliescu (36,61 la sută), a dat sudori reci Românilor democraţi şi proeuropeni...

La alegerile legislative (care au un singur tur, pe principiul proporţionalităţii), Partidul Democraţiei Sociale (PDSR) al lui Ion Iliescu, a ieşit pe primul loc, cu 37 la sută din sufragii, iar Partidul România Mare (PRM), al lui Vadim Tudor, a devenit a doua forţă parlamentară, obţinând cam 20 la sută din voturi, potrivit rezultatelor oficiale.

Aceste rezultate confirmă excluderea din Parlament a Convenţiei Democrate, dominată de creştin-democraţi, care nu a obţinut decât 5 la sută, sub pragul electoral de 10 la sută, necesar aliaţelor.

ULTIMA ORĂ

STRUCTURA ŞI COMPONENŢA VIITORULUI GUVERN PDSR

Conducerea PDSR a definitivat structura viitorului Guvern condus de Adrian Năstase şi a nominalizat majoritatea deţinătorilor de portofolii ministeriale, au declarat surse din PDSR.

Astfel: **Ministerul Afacerilor Externe** va fi condus de Mircea Geoană, în prezent ambasador al României în SUA; **Ministerul Integrităţii Europene** de Hildegard Puwak, vicepreşedinte PDSR; **Ministerul Finanţelor Publice** de Mihai Tănăsescu, reprezentantul României la Banca Mondială; **Ministerul Apărării Naţionale** de Ioan Mircea Paşcu, vicepreşedinte PDSR; **Ministerul Industriei şi Energiei** de Dan Ioan Popescu, vicepreşedinte PDSR; **Ministerul Agriculturii, Alimentaţiei şi Pădurilor** de Ilie Sârbu, preşedintele Consiliului Judeţean Timiş; **Ministerul Transporturilor şi Lucrărilor Publice** de Miron Mitrea; **Ministerul Turismului** de Matei Agathon; **Ministerul Muncii şi Solidarităţii Sociale** de Marian Sârbu; **Ministerul Educaţiei şi Cercetării** de Ecaterina Andronescu; **Ministerul Culturii şi Cultelor** de Răzvan Theodorescu; **Ministerul Sănătăţii şi Familiei** de Daniela Bartoş; **Ministerul Informatizării şi Comunicaţiilor** de Dan Nica; **Secretariatul General al Guvernului** de Şerban Mihăilescu (cu rang de ministru); **Ministerul pentru Relaţia cu Parlamentul** de Acsinte Gaspar (ministru delegat).

Structura viitorului Guvern PDSR va conţine Ministerul Justiţiei, pentru care nu a fost stabilit încă titularul, cele mai multe şanse având-le Rodica Stănoiu, vicepreşedinte PDSR, Ministerul Ordinii Publice (fostul Minister de Interne), Ministerul Dezvoltării şi Prognozei, Ministerul Apelor şi Protecţiei Mediului, Ministerul Tineretului şi Sportului, Ministerul Administraţiei Publice, pentru care ar putea fi propus Octav Cosmâncă.

Componenţa Cabinetului Năstase va cuprinde şi Ministerul Informaţiilor Publice, care va fi condus de un ministru delegat ce va fi în acelaşi timp şi purtător de cuvânt al Guvernului şi Autoritatea pentru Privatizare şi Acţionariat, condus tot de un ministru delegat.

În Guvern vor mai ocupa posturi de miniştri delegaţi, negociatorul şef cu UE şi un responsabil pentru IMM.

Conducerea PDSR intenţionează să includă majoritatea agenţiilor guvernamentale în structura ministerelor.

Preşedintele Camerei Deputaţilor va fi Valer Dorneanu, fost preşedinte al Consiliului Legislativ, iar preşedintele Senatului, Nicolae Văcăroiu, fost prim-ministru.

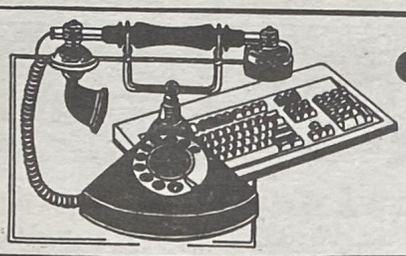

din cele 3 colţuri ale lumii

RUBRICĂ de DAN PĂSTOREL

ALEGERI CIUDATE DOMINATE DE SISTEMUL JURIDIC

Alegerile americane din 7 Noembrie, care trebuiau să se termine oficial pe data de 17 Noembrie, au continuat să fie prelungite prin apeluri la tribunaluri locale, apoi la Curtea Supremă a statului Florida şi, în final, chiar la Curtea Supremă a Statelor Unite dela Washington.

Punctul cheie unde s'a oprit anunţarea rezultatului final a fost Florida, unde Democraţii au cerut o nouă numărătoare, de data aceasta manuală, în patru din cele 67 districte ale Floridei. Districtele alese - Volusia, Broward, Miami-Dale şi Palm Beach erau cele considerate cu mare concentrare democrată. Volusia a reuşit să termine numărătoarea încadrându-se în termenul limită al statului Florida de 14 Noembrie, ceea ce nu s'a întâmplat cu celelalte trei.

Katherine Harris

Sub ochii observatorilor republicani şi democraţi, oficialii voluntari au trebuit să revizuie sute de mii de buletine, într'o muncă obositoare unde mii de buletine rămâneau în dispută fiindcă maşinile de vot perforaseră numai parţial sau numai bombaseră locul găurii de votare... Bush a refuzat să ceară o renumărătoare de mână pe întreaga Florida, propusă de Gore, considerând-o mai expusă greşelilor şi subiectivă.

Un alt litigiu a fost respingerea, la cererea democraţilor, a unor mii de buletine trimise prin poştă de forţele armate, sub motiv că nu au timbre, dar majoritatea corespondenţelor trimise în cadrul forţelor armate nu au nevoie de aşa ceva. Respingerea acestor voturi a iritat nu numai pe Republicani, dat fiind că tradiţional voturile de peste ocean au fost prorepublicane, dar chiar serviciile

George W. Bush

armate care consideră ca Gore a vrut să stranguleze voturile militarilor. Un ofiţer superior a declarat: *"Nu pot să spun dacă chiar un simplu soldat va manifesta cel mai mic respect pentru acest om şi acţiunile Partidului Democrat. Am o serie de colegi care şi-au pregătit cererile de demisie şi retragere ceea ce arată că ei refuză să servească sub comanda militară a lui Gore"*.

Echipa lui Bush a apelat la justiţie să forţeze 13 departamente ale Floridei ca să accepte numărătoarea voturilor personalului militar de peste ocean, chiar dacă acestea nu au timbre.

Democraţii au apelat la Curtea Supremă a statului Florida pentru prelungirea timpului de numărătoare până pe data de 26 Noembrie. Republicanii au anunţat că vor face apel la Curte Superioară a Statelor Unite dela Washington, având în vedere că cei şapte judecători ai Curţii Supreme a statului Florida au fost numiţi de Democraţi şi apartenenţa politică este de un independent şi şase democraţi.

Secretarul de Stat al Statului Florida, Katherine Harris, a refuzat să prelungească timpul de numărare a voturilor după data de 26 Noembrie şi să ia în consideraţie rezultatele parţiale. Ea a declarat învingător în Florida, pe data de 26 Noembrie pe George W. Bush, acesta având în acel moment un avans de 537 de voturi faţă de Al Gore. Prima dată George W. Bush a fost certificat ca învingător pe data de 14 Noembrie, dar Curtea Suprema a Floridei a aprobat renumărarea manuală cerută de Democraţi.

Democraţii au continuat lupta pentru victoria tandemului Gore-Lieberman, în care Evreii americani au avut un rol important, mândri de faptul că un reprezentant al diasporei a ajuns pe poziţia de a putea deveni vice-preşedinte al celui mai puternic stat de pe glob. Democraţii au contestat decizia statului Florida pe care Lieberman a considerat-o drept o certificare, care pentru orice standard rezonabil reprezintă *"o numărătoare incompletă şi inexactă a voturilor. Vicepreşedintele Gore şi cu mine nu avem altă cale decât să contestăm această acţiune"*, a declarat el.

Bătălia dintre cei doi candidaţi a continuat prin acţiuni juridice cu peste 40 de procese în curs la începutul lui Decembrie, la tribunale locale, Curtea Supremă a Floridei şi în final la Curtea Supremă a Statelor Unite dela Washington.

Este prima oară când Curtea Supremă a Statelor Unite trebue să intervină într'o alegere prezidenţială. Echipa lui George W. Bush a cerut să fie răsturnată decizia Curţii Supreme a Floridei care a modificat legea electorală a statului, după votare, prelungind data limită a numărătorilor manuale. Cei nouă judecători pot da o decizie sau pot refuza să intervină în această problemă politică.

Republicanii au ameninţat să deschidă ostilităţile în final în legislatura din Florida, dacă Gore insista să continue procesele pentru renumărătorile de voturi. Data de 12 Decembrie este ziua în care statul trebue să numească colegiul său electoral compus din 25 de electori, iar Constitutia acordă legislaturii dreptul de a alege electorii. Republicanii au majoritate atât în Camera Reprezentanţilor cât şi în Senat.

Legislatorii republicani pot să numească electorii prin rezoluţii, astfel ca să nu fie nevoie de semnătura guvernatorului, care este Jeb Bush, fratele lui George W. Bush. Pe data de 18 Decembrie electorii votează cărora dintre cei doi candidaţi să le acorde cele 25 de voturi electorale ale Floridei.

În caz de contestaţie, problema se complică şi mai mult, fiindca situaţia va trebui să fie preluată de Con-

Al Gore

gres, când acesta se întruneşte la 5 Ianuarie, pentru numărătoarea voturilor electorale. Se poate provoca o adevărată criză constituţională fiindcă voturile trebue aprobate atât de Camera Reprezentanţilor cât şi de Senat. În Cameră Republicanii deţin majoritatea, dar la Senat situaţia este de 50 la 50, însă Vice-preşedintele Gore are dreptul să voteze înclinând deci balanţa.

În timp ce avocaţii celor două părţi luptă prin tribunale pentru renumărătoarea de voturi, ambii candidaţi anunţă pe potenţialii viitori membri ai cabinetului lor. Astfel, Collin Powell, fostul Şef de Stat Major al forţelor americane în războiul din Golf, va fi viitorul Secretar de Stat în caz că Bush va deveni al 43-lea preşedinte al Statelor Unite.

Această situaţie ciudată, când preşedintele nu este încă ales, pune probleme nu numai în privinţa mutatului în Casa Albă, dar chiar în privinţa informării serviciilor secrete de stat. Astfel CIA a început să trimită mesaje zilnice şi lui Bush, Gore ca vicepreşedinte primindu-le oricum. Serviciile secrete şi-au format două echipe de protecţie pentru ambii posibili preşedinţi.

Poporul american s'a săturat de această situaţie confuză. Majoritatea sondajelor consideră că Gore ar trebui să cedeze. Aceasta criza prezidenţială ameninţă să degenereze şi într'una economică. Specialiştii consideră o şansă de 50% de intrare în recesiune în anul 2001.

ACUTIZAREA CRIZEI ISRAELO-PALESTINIANĂ

Ehud Barak

Criza israelo-palestiniană a continuat să se adâncească. S'a format un cerc vicios de represalii şi contra represalii zilnice, care au dus la un număr de 317 morţi în primele zile ale lui Decembrie, dela începutul confruntărilor începute la 28 Septembrie. Dintre aceştia, 269 au fost Palestinieni, 13 Arabi israelieni şi 35 Israelieni, soldaţi şi civili.

Un moment culminant a fost bombardarea de către elicopterele israeliene a cartierului general al forţelor de securitate preventivă ale Palestinienilor din Gaza, ca represalii împotriva unui atac cu bombe asupra unui autobuz israelian.

Bombardamentul din Gaza, ca şi atacurile israeliene cu zilnice victime palestiniene, au dus la un vehement protest al Egiptului, care şi-a retras ambasadorul din Tel Aviv. Această acţiune diplomatică a luat prin surprindere Israelul, care s'a văzut iarăşi în pericolul de a fi izolat, Egiptul şi Iordania fiind singurele state arabe care au relaţii diplomatice cu Israelul. Egiptul a luptat din răsputeri în întâlnirile arabe la vârf, ca să păstreze legăturile diplomatice cu Israelul.

Arafat, în situaţia critică în care se află în prezent autoritatea palestiniană şi cu o anemică mediere americană, considerată de Arabi pro-israeliană, a făcut o vizită lui Putin. După cum se ştie, Rusia este şi ea cosponsor împreună cu Statele Unite în acordul de pace israelo-palestinian iniţiat în 1994.

În timpul vizitei lui Arafat, Barak a telefonat lui Putin, iar acesta i-a dat apoi legătura lui Arafat care a vorbit cu premierul israelian. Ambii au hotărît să menţină o cooperare în problemele de securitate.

După bombardamentul din Gaza, oficialii palestinieni au anunţat că acum poliţia palestiniană este autorizată să tragă în soldaţii israelieni, dacă aceştia mai deschid focul asupra demonstranţilor palestinieni.

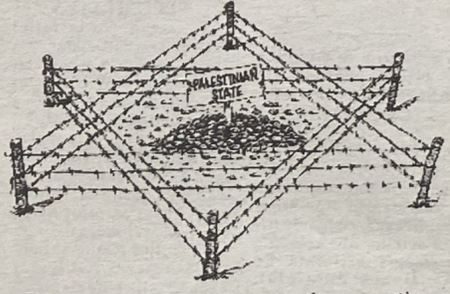

De remarcat că nu toţi membrii cabinetului lui Barak au votat pentru bombardamentul din Gaza. Astfel, Ministrul de Justiţie Yossi Beilin a votat contra, iar Ministrul Turismului Amnon Lipkin-Shahak şi fostul prim-ministru Shimon Peres s'au abţinut.

Marea Adunare a Naţiunilor Unite a început să dea rezolutii care averitzează Israelul să *"înceteze toate acţiunile care violează drepturile umane ale Palestinienilor"*, reamintind Israelului de a Patra Convenţie dela Geneva care cere puterilor ocupante să garanteze protecţia civililor în zonele ocupate. Rezoluţiile consideră oraşele israeliene din înălţimile Golan aşezări ilegale ca şi *"aşezările israeliene în teritoriile palestiniene ocupate, inclusiv Ierusalimul"*.

Pe data de 1 Decembrie o rezoluţie asupra Ierusalimului consideră că decizia Israelului *"de a impune legile sale, jurisdicţia şi administraţia sa este ilegală şi deci nulă şi nu are nici o validitate"*. În rezoluţie se *"deplânge transferul de către unele state"* a misiunilor diplomatice dela Tel Aviv la Ierusalim.

Minoritătile evreieşti din unele state s'au revoltat de faptul că reprezentanţii guvernelor respective au votat la Naţiunile Unite rezoluţii de condamnare a Israelului.

Astfel, în Canada, Evreii s'au considerat ultragiaţi luna trecută de faptul că reprezentantul canadian, în Consiliul de Securitate a votat rezoluţia 1322, care condamnă Israeiul pentru utilizarea de *"forţă excesivă"* împotriva demonstranţilor palestinieni. Atunci, cu excepţia Statelor Unite, toţi ceilalţi 14 reprezentanţi au semnat rezoluţia.

Acum, după rezoluţiile semnate în continuare de Canada (10 din 12) în Adu-

Iasser Arafat

narea Generală, unde Statele Unite şi Israelul s'au opus, frustrarea diasporei a fost şi mai mare. Unii membri ai comunităţii au declarat că şi-au pierdut răbdarea cu poziţia *"anti-israeliană"* a partidului liberal al lui Jean Chretien. *"Suntem sătui de perversităţile care au loc la ONU. Intenţia noastră este acum să monitorizăm cu precizie tot ce se petrece la Naţiunile Unite. Nu vom sta cu braţele încrucişate ca să vedem cum Canada participă la astfel de votări"*, a declarat Robert Ritter, directorul executiv al Comitetului Canada-Israel.

După ce Barak nu a reuşit să facă un guvern de unitate naţională cu partidul Likud al lui Sharon, s'a hotărît ca să se ţină noi alegeri în Iunie 2001. În mod paradoxal, un rol important îl are Arafat în ceea ce priveşte viitorul partid care va guverna în Israel.

Dacă Arafat acceptă o înţelegere cu Barak, acesta va fi salvat în viitoarele alegeri. Dacă Palestinienii se vor menţine pe o poziţie fermă în ceea ce priveşte cererile lor, atunci sunt toate şansele ca să revină la putere Partidul Likud, condus probabil din nou de Netanyahu, care se bucură de o popularitate mai mare decât Sharon.

AVÂNTUL ECONOMIC ÎN ROMÂNIA

ROMÂNIA LA ÎNCEPUTUL SECOLULUI XX

DEZASTRU ECONOMIC ŞI SOCIAL

- VII -

——Wilfred H. LANG——
(Observator economic pentru Europa de Sud-Est)

Prostia comunistă

În ziua de 30 Decembrie 1947 Petru Groza şi Gh. Gheorghiu-Dej il silesc pe regele Mihai I să abdice, şantajându-l cu executarea a peste 1.000 de studenţi ţinuţi sub arest la ora aceea. Palatul Elisabeta fiind înconjurat de unităţi ale diviziei Tudor Vladimirescu, care în prealabil dezarmaseră garda regală, regele cedează şi semnează documentul de abdicare. În euforia lor de politicieni diletanţi, comuniştii au crezut că în felul acesta au abolit şi monarhia, neştiind că regele nu era îndreptăţit să acţioneze decât în numele său propriu şi nicidecum pentru instituţia monarhie ca atare. În şedinţa Adunării Deputaţilor, convocaţi în grabă după aceea, urma să se confirme aceasta prin adoptarea legii nr.363, prin care se proclamă Republica Populară Română şi se abrogă constituţia din 1923. Numai că, la această şedinţă nu s'a atins cvorumul necesar pentru asemenea decizii, max. 60 de deputaţi fiind prezenţi, şi nu s'a ţinut cont de faptul, că peste Regatul României, (deci fără abolirea monarhiei) nu se putea suprapune altă formă de stat, oricare ar fi fost ea. În concluzie, din punct de vedere pur juridic, România este până în ziua de azi un regat, regele Mihai I suveranul de drept al acestei ţări, - deoarece abdicarea se obţinuse în mod ilegal prin şantaj -, iar toate legile puse în vigoare după aceea, care se sprijină pe constituţii ulterioare celei din 1923, urmând a fi considerate nule şi neavenite. Deci chiar şi legea nr. 119/48 (Naţionalizarea propriu zisă) precum şi celelalte legi de desproprietărire ulterioare, sunt de fapt nule, actualul guvern netrebuind să se frământe cu noi legi de reîmproprietărire, confuze şi contradictorii, ca cele elaborate după Decembrie 1989. Desigur, realitatea politică intervenită după aceea s'a sprijinit pe principiul forţei şi nu pe cel al dreptăţii. Indolenţa şi laşitatea puterilor occidentale faţă de soarta ţărilor căzute sub influenţa sovietică, a contribuit în mare măsură la decăderea economică şi socială a acestora.

Sugrumarea iniţiativei particulare

Principiul lui Stalin a fost dintotdeauna stăpânirea totalitară şi controlul absolut, fără nici o excepţie, pentru a nu da nimănui nici cea mai mică şansă de opoziţie. Această doctrină a fost deci aplicată după al Doilea Război Mondial tuturor ţărilor căzute sub jugul sovietic. În consecinţă, după înlăturarea regelui dela conducerea ţării, slugoii Moscovei au început să pună în aplicare planul diabolic de secătuire şi stoarcere totală a României în folosul dictatorului din Kremlin. Acei comunişti, care-şi mai păstraseră oarecum simţul naţional, au fost intimidaţi şi eliminaţi din funcţiile lor, sau mai apoi chiar ucişi de călăii lui Gh. Gheorghiu-Dej, ca de ex. Lucreţiu Patrăşcanu şi Remus Koffler (17 Aprilie 1954). Cine se opunea cătuşi de puţin ajungea la puşcărie, de unde majoritatea celor condamnaţi în mod arbitrar nu s'au mai întors niciodată. În felul acesta s'a creat drum liber pentru cele mai năstruşnice metode de exploatare nemiloasă a resurselor naturale şi industriale ale României. Ţăranii împroprietăriţi la început, au fost apoi siliţi să intre în gospodăriile agricole colective de stat, fiind dirijaţi şi controlaţi în totalitate de organele regimului comunist. Chiar şi micile ateliere de reparaţii şi prestaţii de servicii de tot soiul au fost forţate să formeze diverse cooperative meşteşugăreşti, desfiinţându-se în felul acesta şi ultima rămăşiţă de iniţiativă particulară. O problemă majoră a fost, desigur, lipsa personalului calificat pentru multiplele funcţii de conducere ale unităţilor de producţie astfel create sau preluate dela foştii stăpâni. Lipsa de experinţă şi competenţă pe toate planurile, lipsa totală de interes şi necinstea multora dintre cadrele noi, au fost sursa principală de dezorganizare economică şi perimare industrială, efect care mai dăinue în bună parte şi azi, împiedicând în mod serios progresul industrial şi agricol. Nemaivorbind de evoluţia tehnologică din ce în ce mai accelerată din ţările occidentale, intervenită atât pe tărâm administrativ şi de sistematizare globală cât şi de organizare a producţiei în toate sectoarele industriale, de care România nu a avut parte aproape deloc. S'a dovedit astfel, odată mai mult, utopia teoriilor marxiste, care neţinând cont de factorul *"om"* în particular, cu toate însuşirile sale pozitive şi negative, în special slăbiciunile sale şi spiritul individual al fiecăruia, au condus la un obstrucţionism ideologic, cu totul dăunător pentru modernizarea producţiei şi pentru progresul economic în general.

Stoarcerea totală prin Sovrom-uri

În urma distrugerilor cauzate de bombardamentele aviaţiei anglo-americane din timpul războiului în faza campaniei sale din Est, rafinăriile de petrol româneşti, de fapt inima industriei naţionale, suferiseră serioase avarii şi în consecinţă reduceri considerabile de capacitate la produsele finite. După terminarea războiului, coproprietarii apuseni ai instalaţiilor de extracţie şi prelucare a petrolului, în bună parte protagonişti pe acest sector industrial, văzând tendinţa spre totalitarism bolşevic, au rămas în expectativă privitor la reparaţiile şi modernizările rafinăriilor distruse anterior. Actul de naţionalizare din anul 1948 confirmând bănuiala şi prudenţa lor în această privinţă. Şi de aici a pornit dezastrul pe toate planurile economico-industriale.

Avariile au fost reparate cu surse proprii foarte modeste, uneori doar cârpite cu mijloace neadecvate, şi asta nu numai în industria petro-chimică, dar şi în celelalte ramuri industriale importante. Progresul tehnic considerabil, intervenit în ţările occidentale în cei 5-6 ani de război, nu a fost deci, transferat în România, stadiul tehnologic antebelic fiind în continuare baza de producţie industrială în ţară. La aceasta adăugându-se lăcomia ocupanţilor sovietici, interesaţi doar în a stoarce pe orice cale, cât mai mult în cât mai scurt timp, nemaivorbind de aşa-zisele despăgubiri de război, absolut exagerate de Moscova. Pentru a sprijini, chipurile, eforturile româneşti de repunere pe picioare a industriei afectate de război, au fost înfiinţate aşa-numitele societăţi *"Sov-Rom..."*, al căror singur scop a fost de fapt controlul total al ramurilor industriale respective. Iar tehnologia marilor savanţi sovietici, care urma să completeze şi să ghideze pe viitor progresul industrial în România, în măsura care a apărut - căci de cele mai multe ori nu a venit nimic -, s'a dovedit a fi mai înapoiată decât cea prezentă atunci în ţară, în special privitoare la sectorul petrolier şi metalurgic. Consilierii sovietici, provenind în cea mai mare parte din cadrele demobilizate ale Armatei Roşii, fie că nu aveau cunoştinţele de specialitate necesare, fie că nu-şi dădeau măcar silinţa să organizeze treaba cum trebuia, aveau doar o singură grijă: de a stoarce fără scrupule cât mai multe bunuri industriale şi agrare din România, fără o întreţinere raţională sau măcar o conservare corespunzătoare a mijloacelor de producţie afectate. Un exemplu pot fi lucrările de prospectare geologică şi geofizică, care au fost continuate cu material vechi şi perimat, neglijându-se astfel descoperirea de noi surse de ţiţei şi gaz metan.

Directorii "pe puncte"

Prin punerea în aplicare a legii nr.119 din 11 Iunie 1948, toate cadrele de conducere, respectiv proprietarii companiilor particulare şi a societăţilor pe acţiuni, trebuiau înlocuite cât mai grabnic cu oameni *"siguri"*, devotaţi regimului şi având *"origine sănătoasă"*. Cum aceştia proveneau în marea lor majoritate dintre simpli muncitori şi cadrele PMR (PCR) din întreprinderile respective, calificarea lor pentru conducerea unei fabrici sau uzine era de cele mai multe ori absolut insuficientă, unii dintre ei fiind chiar analfabeţi. Faţă de acest *"potenţial organizatoric"* treburile nu puteau să meargă decât prost. Unii comunişti mai isteţi, care îşi dădeau seama că sunt incapabili să conducă singuri unitatea economică în cauză, angajau pe foştii proprietari sau directori în funcţii auxiliare camuflate sau posturi de altă natură, pentru a învăţa dela ei cum să procedeze pe diversele planuri organizatorice şi administrative şi pentru a fi sprijiniţi la nevoie de aceştia. În unele cazuri au fost chiar menţinuţi vechii directori, punându-li-se doar un supraveghetor comunist în faţă. Din păcate însă, asemenea situaţii au fost relativ rare. Marea majoritate a întreprinderilor naţionalizate au intrat pe mâinile unor nepricepuţi, grabnic calificaţi în cadrul unor cursuri de urgenţă, *"pe puncte"* deci, care au pus bazele declinului economic naţional în România.

CSP-ul, pepineria neisprăviţilor

Din perspectiva zilelor noastre putem spune că factorii economici determinanţi, care au dus la prăbuşirea sistemului comunist au fost: suprimarea sistematică a oricărei iniţiative particulare, războiul rece, respectiv cursa de înarmare şi planificarea centralizată a economiei.

În România CSP-ul a fost organul generator al planurilor anuale sau cincinale pentru industria şi agricultura României.

Majoritatea greşelilor fundamentale şi finalmente distrugătoare pentru economia română pornind dela o conducere incapabilă de impostori şi neisprăviţi comunişti. Din păcate o bună parte dintre aceştia au fost preluaţi după aceea de regimul Ion Iliescu, pe care de asemenea l-au subminat şi condus la eşec. Şi pe semne că acest lanţ al slăbiciunilor nici astăzi nu pare a fi luat sfârşit.

SFÂRŞIT

THE ROMANIAN VOICE /LA VOIX ROUMAINE
pentru orice schimbare de adresa, anuntati redactia ziarului cu cel putin 4 saptamâni înainte.

EFEMERIDE

SFÂRŞIT DE VEAC ŞI DE MILENIU

Când asupra generaţiei mele - pe la jumătatea acestui veac - ploua cu zeci de ani de închisoare comunistă, cine şi-ar fi imaginat că o parte dintre noi vom apuca şi sfârşitul acestui veac.

Acum o mie de ani, locuitorii fostei Dacii trăiau prin ascunzişuri de munţi, retraşi după sute de ani de năvăliri barbare din Răsărit, de unde numai soarele nu le-a fost duşman, iar astăzi urmaşii lor, după lupte crâncene, umiliri şi uimitoare renaşteri, au o ţară, ciuntită încă, dar o ţară a lor. Privim în urmă şi parcă nici un secol n'a fost mai viu, mai surprinzător, mai inegal în desfăşurarea sa, decât secolul care îşi încheie acum ciclul său.

Răvăşit de două mari conflagraţii mondiale şi de o inumană revoluţie comunistă care a încercat să distrugă tot ce omenirea crease în miile de ani de muncă şi spiritualitate, secolul al XX-lea va fi pentru multă vreme şi pentru mulţi cercetători prilej de studiu şi de adânci meditaţii.

Veacul care se sfârşeşte s'a născut cu o bogată zestre tehnică, lăsată de veacul precedent: maşina cu aburi, electricitatea, motorul cu explozie etc.

Aceste descoperiri au stimulat fanteziile şi omul nemulţumit cu mişcarea pe planetă - pe care nici astăzi n'o cunoaşte bine - şi-a dorit şi aripi să zboare. Chiar în prima decadă a acestui veac, omul a realizat un vis de mii de ani al umanităţii, desprinderea de pe pământ şi zborul spre înălţimi. Dacă această invenţie ar fi ramas doar spre buna folosire în slujba oamenilor, totul ar fi fost normal şi armonios, dar orgoliul omului l-a uitat pe Dumnezeu şi zborul în loc să fie o alăturare îngerilor, a devenit aripi de zmeu distrugător, aducător de moarte şi prăpăd. Cele două războaie mondiale s'au sfârşit datorită forţei de distrugere a aviaţiei a celui mai bine dotat dintre combatanţi. Câte victime nevinovate, câte locaşuri de cult, institute de cultură, muzee, clinici, şcoli şi universităţi şi oraşe întregi au fost făcute scrum şi pulbere datorită zborului oamenilor, nu cunoaştem cifrele exacte, ocultate cu grijă de către combatanţii ambelor tabere.

Dacă războaiele au venit cu atâtea nenorociri, revoluţia bolşevică - desfăşurată în timp de pace - a ridicat cu mult numărul victimelor umane din cele două războaie mondiale, realizând cel mai nefast record al genocidului. Apreciate la peste 100 milioane de oameni, victimele comunismului au fost ucise cu sânge rece, cinic, din simpla plăcere de a ucide, în chinuri îndelungate, sub frig, foame şi muncă istovitoare pe vastele şantiere ale morţii, unde politrucii dezumanizaţi îşi depăşeau normele de oameni ucişi, pe zi.

Paradoxal, în timp ce pe o parte a planetei noastre se mergea înapoi înspre epoca de piatră, tot acolo, ucenicii diavolului în concurenţă cu savanţii de cealaltă parte a planetei, nemulţumiţi doar cu zborul în jurul pământului, lucrau în ritm continuu să ajungă şi în spaţiul extraterestru în viziunea lor demiurgică de tulburare a ordinei din cosmos.

În acest secol, omul a ajuns pe lună, pentru a nu găsi acolo decât stânci goale şi gropi adânci. Decepţia nu i-a oprit pe oameni să scormonească universul, deşi după aselenizare pe satelitul pământului au descoperit că planeta noastră este paradisul pe care oamenii l-au transformat în iad.

În toată vălmăşeala acestui secol, România a avut şi ea partea ei de contribuţie. România Mică dela începutul secolului, prin marii ei bărbaţi de stat a ajuns să fie arbitru politic în conflictele din Balcani, faţă de România Mare de astăzi ai cărei oameni politici nu se ridică nici la valoarea unui primar de sat.

Mergând în ascendenţă în prima jumătate a secolului, după 1930, datorită opacităţii oamenilor politici din ţară care au adus pe tronul României pe un aventurier care renunţase la tron cu câţiva ani înainte, România pierde din prestigiu, iar mai târziu şi teritorial, datorită acestui rege aventurier şi imoral, Carol al II-lea. Abdicarea sa, după ce redusese ţara la aproape jumătate din ce a fost, n'a rezolvat şi problemele fundamentale care măcinau temeliile statului român: corupţia, incompatibilitatea şi dezinteresul oamenilor politici faţă de interesul ţării. Punerea pe tavă a României, armatelor comuniste ruseşti, nu era decât urmarea logică a şirului de trădări care au apărut şi s'au dezvoltat pe timpul lui Carol al II-lea şi continuă şi astăzi la unele partide politice cu nume vechi din trecut, dar care începând din 1938 s'au pus în slujba oricui plătea mai bine.

Ce se va sfârşi cu acest sfârşit de veac şi de mileniu în România şi în lume?

Faţă de felul cum debutează noul mileniu, care nu prea dă semne a fi religios, alterantiva că nu va mai fi deloc, ne duce spre concluzii pesimiste. Să fi intrat oare în anii prezişi de Apocalips?

Poate doar, datorită rugăciunilor schimnicilor şi a sinecredincioşilor creştini, Dumnezeu se va îndura şi de biata noastră planetă şi se va milostivi de cei care o locuiesc.

Zahu PANĂ

CRONICA VREMII

EXPLICAŢIILE PRESEI STRĂINE

——Ion BOIERU——

În legătură cu alegerile din România, acestea sunt şubrede şi incomplete. Disciplina politică a multor ţări din străinătate, şi chiar dintre cele mai avansate, a rămas cam în urmă cu definirea unor concepte fundamentale ale acestei discipline, cum ar fi democraţia, naţionalismul, dreptatea, partidul, categoriile sociale. Din cauza aceasta şi ziariştii, care se ţin pe urma disciplinei politice, cam scrântesc interpretările unor fenomene politice. Aşa este cazul cu alegerile din România din 26 Noembrie a.c.

Dar în însemnările noastre de azi nu ne vom ocupa de aceste aspecte, privind ideologiile sau doctrinele politice. Ne vom limita la aspectele generale ale problemei în cauză.

Ziarele străine consideră că alegerile din România sunt o victorie a *"fostilor comunişti şi a ultranaţionaliştilor"*. În consecinţă, o puternică lovitură dată integrării europene.

Această victorie este luată în considerare pe fundalul sărăciei şi a nemulţumirilor generale ale populaţiei faţă de conducerea politică a lui Constantinescu, plină de certuri şi corupţie şi care a îndepărtat ţara de Uniunea Europeană şi NATO.

Aceasta este explicaţia generală, faţă de alegerile din România, şi se vede cât este de parţială.

Dacă am privi într'o perspectivă mai largă, ne-am aminti că şi în 1945 comuniştii au repurtat o victorie asupra României, într'o situaţie specială. În termeni mai precişi, România a fost cedată Rusiei Sovietice, şi timp de aproape 50 de ani a fost lăsată în iobăgie bolşevicilor din Rusia sovietică, ce intenţionau să desfiinţeze în întregime fiinţarea Neamului Românesc.

În Decembrie 1989, printr'o ridicare românească, ţara s'a eliberat de sub jugul sovietic, fără nici un fel de ajutor, dela nimeni.

A încercat biata ţară să se refacă din ruinele în care se afla, dar primele piedici, care i s'au ridicat în faţă au fost cele americane. Ambasadorul american Allen Green a declarat la începutul anului 1990, când s'a format primul guvern român, deşi cuprindea elemente din partidul comunist, că acestea sunt din *înalta Clasă politică*. Această afirmaţie politică, din partea ambasadorului american a însemnat îngroparea României şi după aceea şase ani de zile au condus numai neocomuniştii lui Ion Ilici Iliescu, fără să-i deranjeze cineva. Iar în următorii ani, gazetele americane şi guvernul american ştiau foarte bine că toate dificultăţile care se făceau guvernelor dintre 1996-2000 erau dirijate de comuniştii lui Iliescu şi mai ştiau multe de tot, între altele despre *"firul roşu"* şi semnificaţia lui. De aceea, se crede că guvernul american a şi iniţiat nişte ajutoare pentru România şi a întocmit şi un Parteneriat Americano-Român, împreună cu promisiuni cu marea şi sarea că România va primită în NATO. Pe lângă asta mai venea şi Uniunea Europeană, cu avansurile planificate că se deschid porţile Europei şi pentru România dacă va executa planurile specifice indicate de Comisia Europeană; în plus, s'au dat şi ajutoare băneşti cu ţârâita, şi cu condiţii peste puterile ţării.

De acolo, am pornit şi aici am ajuns. Pentrucă toate promisiunile au fost *"apă de plouă"* cum ziceau Saşii din Transilvania.

Oare, gazetarii care pretind că cunosc toate iţele politice ale lumii, nu au ştiut toate aceste lucruri ca să aibă o explicaţie mai corectă a situaţiei de azi?

România nu a făcut apel la *"obligaţiile morale"*, ale celor care au ajutat la înfeudarea României, Sovietelor, pentru două motive:

1. Credeau că obligaţiile morale nu sunt un lucru simplu care se uită, ci că ele stau la un loc de onoare.

2. Românii au crezut că există printre Americani şi oameni care ştiu ceva despre istoria Românilor, care au fost *"zidul răsăritean de apărare al Europei"* timp de mai multe veacuri, şi cu acest *"zid"* nu se poate târgui, căci e jale mare de tot. Şi, dacă nu au existat Americani care să ştie acest lucru, până acum, au avut ocazia să înveţe din perioada recentă a războiului cu Iugoslavia, când şi-au dat seama de aportul sprijinului moral, pe care l-a oferit România, nu prin Iliescu, ci prin Constantinescu, lui NATO.

Mai adaug un punct important: în viitorul acestei părţi a lumii, România este pionul cel mai important în desfăşurările relaţiilor viitoare cu regiunea *"Balcanilor"* şi cu *"Rusia"*, care se va ridica din nou la puterea de înaltă periculozitate.

Statele Unite, care sunt serios angajate în controlul întregii politici mondiale, nu pot neglija cele două sectoare amintite aici. Din bună cuviinţă şi din modestie, nu am dorit să fim greşit înţeleşi, dar acum când se reproşează poporului că a votat un fost lider comunist şi un ultranaţionalist, avem răspunderea morală să atragem atenţia asupra erorilor care ar putea crea nenorociri mai mari, dacă se atrage atenţia asupra lor. Înţelegerile între popoare sunt din punct de vedere moral, reciproce.

România, prin resursele ei economice şi prin mărimea ei ca stat şi ca ţară ar fi adus o contribuţie inegalabilă de alţii la procesul de stabilitate în regiunea Balcanilor şi a graniţei de Răsărit a Europei.

Ce a făcut America pentru a sprijini România să-şi îndeplinească această funcţiune politică pe plan internaţional? Lăsăm pe diplomaţi să răspundă, căci gazetarii nu se prea ocupă cu chestiuni, care depăşesc domeniul lor de specialitate.

Situaţia României putea fi mult ameliorată, dacă marile puteri, care altădată au fost asociate Rusiei sovietice, s'ar fi gândit la un gen de plan Marshall, prin care să ajute la reconstrucţia ţărilor care au fost devastate şi sărăcite de partidele comuniste, întreţinute de Moscova, pentru a ajunge la *"dominaţia lumii"* înscrisă în programul marxist al tuturor partidelor comuniste din lume. Şi, să nu fie indiferente la faptul că există peste tot în lume o conspiraţie care lucrează la revenirea comunismului, fie şi într'o formă schimbată, cu multă subtilitate.

O astfel de situaţie a fost în România, cu multe eşaloane pregătite mai de mult. Pe de altă parte, este nevoie să lăsăm cu adevărat respiraţia democraţiei, dar să nu impunem în numele democraţiei, soluţii şi formule pregătite în cabinete internaţionale şi să se atenteze la suveranitatea poporului. Căci atunci nu va mai fi nici o rânduială, şi totul se va da peste cap.

O ultimă chestiune pentru acest capitol. Naţionalismul în sine nu poate fi nici condamnat, nici exclus, pentrucă izvorăşte din sentimentul de dragoste al fiecărei naţiuni, pentru tezaurul sufletesc al naţiunii şi pentru apărarea şi salvarea ei, dela dezastre şi nenorociri. Deci, este o dragoste pentru cei morţi din cuprinsul naţiunii, pentru cei vii, pentru limba care o vorbesc, pentru concepţia de viaţă şi moarte a unei naţiuni. Şi pentru tradiţiile şi idealurile sale, precum şi pentru creaţiunile sale, pentru cultura şi civilizaţia unui neam. Exagerările nu pot face parte dintr'un naţionalism curat şi care nu vizează excluderea sau brutalizarea cuiva. Toate neamurile sunt libere să trăiască după rânduiala lui Dumnezeu şi credinţa lor în Dumnezeu.

V'AŢI PLĂTIT ABONAMENTUL LA "CUVÂNTUL ROMÂNESC"?

ABONAŢI-VĂ LA ZIARUL CUVÂNTUL ROMÂNESC

Abonamentele şi reînnoirea lor, se pot face după cum, urmează:

• Din Canada şi U.S.A., se pot face *"Cec Poştal"* (Money Order) sau *"Cec Personal"*.

Din Europa şi alte continente, prin *"Mandat Poştal"* sau *"Cec Internaţional"* pe adresa ziarului:

CUVÂNTUL ROMÂNESC
P.O.Box 78010
Westcliffe Postal Outlet
Hamilton, Ontario, Canada L9C 7N5

Second Class Mail Registration Number 4133

REÎNNOIŢI-VĂ ABONAMENTUL

PRECIZĂRI REDACŢIONALE

• Nu garantăm apariţia articolelor mai lungi de 4 pagini dactilografiate la 2 rânduri. Redacţia nu doreşte să intervină cenzurând prin forţa împrejurărilor, textele supradimensionate.

•Manuscrisele nepublicate nu se înapoiază.

•Reproducerea articolelor este interzisă fără menţionarea sursei.

3Q 3AQ

• Guvernul prelungeşte perioada de rambursare a creditelor agricole. Producătorii agricoli care, din cauza calamităţilor, nu pot rambursa anul acesta creditele luate conform Legii 165/1998, din Fondul pentru finanţarea cheltuielilor aferente lucrărilor agricole din sectorul vegetal şi a celor pentru creşterea animalelor în perioada 1998-2000, vor beneficia de amânarea plăţii ratelor cu maximum 360 de zile, dela ultimul termen de rambursare. De asemenea, producătorii pot accede la noi credite. Producătorii trebue să solicite amânarea printr'o cerere adresată băncilor comerciale, înainte de ultimul termen de rambursare. Măsura a fost luată din cauza condiţiilor climatice deosebite din acest an, care au dus la obţinerea de producţii mici.

• Caietele cu subiectele pentru examenul de rezidenţiat din 19 Noembrie au fost supravegheate de poliţişti şi jandarmi, iar comisia care a extras testele a fost izolată pentru o zi, într'un spaţiu al Ministerului de Interne. Rezidenţiatul a fost organizat pe grupe de specialişti şi s'a desfăşurat în 902 de săli aparţinând Facultăţilor de Medicină, Farmacie, Academiei de Studii Economice şi Universităţii Politehnice. La concurs s'au înscris 5.853 de medici.

• A luat fiinţă primul ocol silvic privat din ţară. Primarii din 29 localităţi din zona de munte a judeţului Suceava s'au întâlnit la Câmpulung Moldovenesc, unde au semnat protocolul de înfiinţare a Ocolului Silvic Câmpululg-Bucovina, acesta fiind primul ocol silvic privat din ţară. Noul ocol silvic ar urma să cuprindă peste 20.000 de hectare de pădure proprietate privată sau obştească, aflate pe teritoriul celor 29 de localităţi.

• Numărul cazurilor de diabet este în creştere, în fiecare an, numai în Bucureşti se depistează peste 5.000 de cazuri noi, în rândul tuturor categoriilor sociale, principalele cauze ale îmbolnăvirilor fiind modificarea sistemului de viaţă, sedentarismul şi influenţelor genetice. La nivel naţional sunt înregistraţi peste 300.000 de diabetici, dar nuumărul lor se pare că este mult mai mare. Specialiştii susţin că la un diabetic înregistrat există alţi doi nedepistaţi încă.

• Noul şef al Poliţiei Capitalei este generalul de brigadă Dan Valentin Fătuloiu. Generalul Fătuloiu doreşte să reevalueze cadrele Poliţiei Capitalei prin *"măsuri chirurgicale"*. *"Trebue să facem curăţenie în propria ogradă pentru a avea credibilitate"* a declarat gen. Fătuloiu. *"Poliţiştii trebue să se conştientizeze că sunt în slujba cetăţeanului"*. Agentul de circulaţie să fie activ în stradă, dar nu în sensul de a sta la pândă pentru a lua permisul.

• Chirurgii ieşeni, împreună cu o echipă de medici din Bucureşti, au efectuat, la începutul lunii Noembrie, primele operaţii de transplant renal. Echipele care au intrat în cele două săli de operaţie au fost formate din chirurgi nefrologi şi urologi.

• Afirmaţia potrivit căreia Daewoo Motor a fost declarată oficial în faliment sau că a intrat în faliment reprezintă un neadevăr. Afirmaţia corectă este că Daewoo Motor se află în procedură de reorganizare judiciară declară S.Y. Cho, preşedintele Daewoo Automobile România.

• Primul copil din România care a fost salvat prin transplant de inimă se simte excelent. Ionica Ciupercă are 12 ani şi este din Brăilă. Deocamdată Ionica împreună cu familia sa locuiesc într'o cochetă rezervă din Secţia de Cardiologie a Spitaluiui Judeţean Mureş. *"Nici nu ne gândim să o lăsăm să plece înapoi la Brăilă. Acolo nu avea condiţii normale de trai: căldură, apă curentă. Încercăm să-i găsim o casă aici în oraş"* declară prof. dr. Radu Deac.

• Muzica populară a dat naştere unui scandal de proporţii. Protagoniştii se numesc Ion Dolănescu şi Marin Cornea. În opiniile lui Ion Dolănescu totul a început mai demult, când Marin Cornea a început să-l copieze. *"Pentru mine Cornea este o nulitate neglijabilă"* declară Dolănescu. *"Dolănescu nu m'a jignit doar pe mine când s'a intitulat <rege al muzicii populare>, el a lovit în toţi interpreţii muzicii populare"*, declară Marin Cornea.

• Regia Autonomă de Transport Bucureşti (RATB) a început eliberarea permiselor gratuite pentru pensionari, valabile pe anul 2001. Permisele actuale rămân valabile până la 1 Martie anul viitor. Beneficiarii permiselor gratuite sunt pensionaţi pentru limită de vârstă, persoanele pensionate medical de gradul I şi II, precum şi cele cu pensii de urmaş, în vârstă de peste 50 de ani.

• În ciuda promisiunilor Parlamentului European privind eliminarea vizelor necesare pentru ca cetăţenii români să poată călători în ţările Uniunii Europene, libera circulaţie în Europa pentru cetăţenii români rămâne încă o dorinţă neîndeplinită. Din cauza întârzierii reformelor economice şi a creşterii infracţionalităţii în ţara noastră, Românii care vor să plece în străinătate se confruntă din ce în ce mai des în ultimul timp cu refuzul statelor din Uniunea Europeană de a le oferi vize.

Cornelia SCĂEŞTEANU